

1151

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

РОЧНИКЪ XXIII.

1911.

ПЕРЕМЫШЛЬ.

Зъ печати гр. кат. Капитулы.

Содержанє Вѣстника Перемыской Епархіи за рѣкъ 1911.

Дата и число раз- порядженя	СО Д Е Р Ж А Н Е	Число раз- порядженя	Страна
	Ч. I.		
25/1 601	Конкурсъ етипендіиной фундаціи бл. п. Єрея Михаила По- жаковского	1	1
10/1 9406/10	О курсѣ гомілетичнѣмъ въ Вѣднн.	2	2
16/11 5277/10	Въ справѣ береженя старинныхъ рѣчей церковныхъ	3	2
20/12 9155/10	Заява о. Теофіля Качмарчика	4	3
29/11 6362/10	Выказъ жертвъ зложеныхъ въ користь церкви въ Корытникахъ	5	3
23/12 9325/10	О наданю стипендій богослуж. фундаціи б. п. Архіпресви- тера Григорія Шашкевича	6	3
30/1 714	Въ справѣ дѣла Всесв. О. Дра Масцоха: »Церковне право супруже.«	7	4
	Ч. II.		
5/2 29/орд.	Архіерейске посланіе о св. великомъ постѣ	8	9
6/2 824	Речинець св. Рукополаганя въ Єреи	9	21
7/2 822	Речинець испыту конкурсового о бенефіциі душпастырскій.	10	22
7/2 823	Речинець испыту квалификаційного на катихитѣвъ школъ выдѣловыхъ	11	22
8/2 934	Поручае ся прив. гімназія и Бурса въ Яворовѣ	12	22
	Ч. III.		
16/11 88/орд.	Вспѣльный листъ пастырскій Австрійского Епископату	13	25
20/3 656	Поручаеся библийна Исторія Старого и Нового Завѣта.	14	35

Дата и число розпорядженя	СОДЕРЖАНЕ	Число розпорядженя	Страница
13 2			
820	Въ справѣ эквивалентной належитости	15	36
23 2			
1254	Поручаея домъ торговельно-промысловый »Достава«	16	37
173			
1580	Въ справѣ заробковой эмиграции	17	38
Ч. IV.			
3 4			
309	О выданю о. Дольницкимъ книги »Служба св. Иосифа Обручника«	18	41
20 3			
1597	О конгресѣ Евхаристійномъ	19	42
273			
1527	О надѣленю одноразовою запомогою зъ фундаціи бл. п. Зарицкаго церковь въ Дыновѣ ад Бахоръ деканата Бирчаньскаго	20	42
1 4			
2025	Въ справѣ невыдаваня черезъ Уряды парох. вытяговъ метрик. потребныхъ нанимъ эмигрантамъ перебувающимъ поза границями краю	21	42
3 4			
2236	Постановы взглядомъ приняты або вѣдпустки зъ одной Епархіи до другой	22	44
8 4			
2568	Конкурсъ на опорожненіи парохіи	23	45
20 2			
1003	О жертвахъ на будову церкви въ Мылятынѣ ад Долгомостиска	24	46
163			
1820	Станъ касы вдов. сир. Института за часъ вѣдь 1. жовтня до 31. грудня 1910	25	47
144			
1946	Вѣдлова о жертвы на будову мешканя для пароха въ Островѣ деканата Ярославскаго	26	53
Ч. V.			
10 5			
151 орд.	Листъ пастырскій вѣдольный	27	57
124			
2013	О конференціяхъ въ справѣ католицкихъ сезонныхъ работниковъ въ Нѣмеччинѣ	28	59

Дата и число розпорядження	СОДЕРЖАНЕ	Число розпорядженя	Сторона
10/5 3070	О дешевой кухни и вакаційныхъ оселяхъ для школьной бѣдной молодежи	29	59
Ч. VI.			
9/6 336/орд.	Заряджене богослужень по причинѣ недуги Ихъ Ексцелленціи Впреосвящен. Митрополита Киръ Андрея	30	63
Ч. VII.			
8/6 3473	О товариствѣ св. Іосифа Обручника въ Цебловѣ	31	65
10/6 3655	О духовныхъ вправахъ для духовенства	32	67
13/6 4186	Конкурсъ на посаду гр. к. катихита въ ц. к. гімназіи зъ потьскимъ языкомъ выкладовымъ въ Перемишлі	33	68
Ч. VIII.			
19/6 350/супр. 22/6 3993	Декретъ „Ne temere“ обовязуе и Галицьку руску провінцію Стежний листъ за Всеч. О. Львомъ Полошиновичомъ парохомъ въ Башни	34	69
3/7 4632	О допущаню Австрійскихъ горожанъ на авдіенцію у Его Святости Папы	35	70
10/7 4860	О допущаню Австрійскихъ горожанъ на авдіенцію у Его Святости Папы	36	70
10/7 4859	Речинець до св. Рукополаганя въ Іереи	37	71
8/7 4861	Речинець до поданя о принятѣ до дух. Семинара во Львовѣ и до Папской Колегіи въ Римѣ	38	71
10/7 4982	Речинець подаваня ся до пѣвческаго заведеня	39	72
19/5 3204	О вправахъ духовныхъ	40	73
	О грѣхахъ задержаныхъ въ другихъ катол. Епархіяхъ тутешной провінціи	41	73

Дата и чи- сто роз- порядженя	СОДЕРЖАНЕ	Число роз- порядженя	Страница
Ч. IX.			
23 6 4267	О нарадахъ въ справѣ плеканя памятниковъ и охороны вѣдчины въ Зальцбургу	42	81
15 8 5756	О реколекціяхъ для катехитовъ и загальныхъ зборахъ Товариства катехитовъ	43	84
19 5 3499	Станъ касы вдов. сир. Института за часть вѣдъ 1. сѣчня до 31. марта 1911	44	85
22 8 5644	Въ справѣ унифікаціи облигацій довгу державного	45	89
Ч. X.			
27 9 6688	О Богослуженю жовтневомъ	46	91
27 8 6710	Заряджене Богослуженя благодарственного по причинѣ по- вороту до здоровля Ихъ Ексцеленціи Впреосв. Ми- полита Киръ Андрея	47	92
14 9 4211	Въ справѣ брацтва для священниковъ-почитателей въ Найсвя- тѣйшой Тайны Евхаристіи	48	92
31 8 5118	О збираню жертвъ на будову публичной каплицѣ бого- служебной въ Новомъ Санчи	49	94
18 9 6364	Конкурсъ на богосл. стипендію бл. п. Архипрезвитера Гр. Шашкевича	50	95
28 9 6600	Въ справѣ предкладаня выказовъ вдовъ и сиротъ по свя- щенникахъ Львовской Архіепархіи	51	96
27 8 5413	Станъ касы вдов. сир. Института за часть вѣдъ 1. цвѣтня до 30. червня 1911	52	97
2 10 6911	Въ справѣ датковъ на памятникъ Маркіяна Шашкевича	53	103
3 10 6997	Конкурсъ на опорожненіи парохіи	54	104

Дата и число розпорядження	СОДЕРЖАНЕ	Число розпорядження	Сторона
Ч. XI.			
10 10 7177	Конкурсъ на посаду гр. кат. катихита въ филии п. к. гімназії въ Самборѣ	55	107
10 10 7165	О ювілейномъ обходѣ столѣтнихъ роковинъ бл. п. о. Маркіяна Шашкевича	56	107
Ч. XII.			
24 10 7510	Речинець до св. Рукополаганя въ Іереи	57	109
26 10 7523	Конкурсъ на одноразову запомогу зъ фонда бл. п. Павла Зарицкого для бѣдныхъ церквей въ Галичинѣ	58	109
23 10 7431	Въ справѣ удѣлюваня урядами дек. вѣдпустокъ Священству деканальному	59	110
23 10 7429	Станъ касы вдов. сир. Института за часъ вѣдъ 1. липня до 30. вересня 1911	60	111
Ч. XIII.			
25 11 7166	Поновне розпорядженє щодо обезпеченя церквей будинковъ пар. въ Товариствѣ »Дністер«	61	117
13 11 8107	Конкурсъ на посаду катихитовъ	62	119
22 11 8196	Корамизація квитовъ особъ побираючихъ пенсію або заосмотрене зъ краєвого фонду	63	120
22 11 8318	Загальні Збори товариства св. Ап. Павла въ Львовѣ	64	121
22 11 8319	О книжочцѣ »Де знайти правду«?	65	121
17 11 7799	О жертвахъ на будову церкви въ Заболотцяхъ	66	122
29 11 8087	Стежний листъ за Всч. О. Львомъ Полошиневичомъ, нарохомъ въ Башні	67	123

Дата и число роз- поряджена	СО Д Е Р Ж А Н Е	Число роз- поряджена	Страница
Ч. XIV.			
11 12 642 орд.	Конкурсъ на посаду пралата кустоса	68	125
2 12 8618	Конкурсъ на II. проповѣдника катедрального въ Перемышли	69	125

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

РѢКЪ 1911.

Выдано 31. Сѣчня

Ч. I.

Ч. 1.

Ч. 601. Конкурсы стипендіиной фундаціи бл. п. Ерея Михаила Пожаковского.

Еп. Консисторія яко управителька стипендіиной фундаціи бл. п. Ерея Михаила Пожаковского, бывшого гр. к. пароха въ Устіиновѣй, оголошуе симъ конкурсъ на р. шкѣльный 1910/11 на двѣ стипендіи по 200 кор. рѣчно.

О тѣх стипендіи могутъ ся убгати учениць убоги, нисшихъ або высихихъ шкѣлъ публичныхъ, католицкого вѣроисповѣданія а въ першѣй лѣтніи сродники бл. п. Ерея Пожаковского и его жены бл. п. Юстины зъ Товарницкихъ Пожаковской а въ недостатку тыхже дочки родичѣвъ шляхоцкого або мѣщаньского роду, замешкалыхъ на предмѣстїю Засане въ Перемышли, котрї зобовяжутъ ся разъ въ рѣкъ черезъ часъ побирания стипендіи жертвовати одну литургію за упокой души Михаила, Юстины, Григорія, Іоана и Марїи] Пожаковскихъ и дадутъ на престолъ двѣ свѣчки.

Стипендіи суть платнїи въ двоухъ рѣвнихъ ратахъ по скѣнченю каждого шкѣльного пѣвроку, если надѣленїи стипендією выкажутъ ся добрымъ успѣхомъ въ науцѣ.

Управненьныхъ до получения повышшой стипендіи взымае ся, щобы свои неостемпльованїи прошенїа заосмотренїи :

- 1) Свѣдоцтвомъ крещенїа;

2) Свѣдоцтвомъ доброго успѣху въ наукахъ въ речинци до 25. лютого 1911 посредствомъ уряда дек. або катедрально-парохіяльного въ Перемышли Еп. Консистеріи предложили.

Водъ гр. кат. Еп. Консистеріи
Перемышль 25. Сѣчня 1911.

Ч. 2.

Ч. 9406/10. О курсѣ гомілетичнѣмъ въ Вѣднѣ.

Австрійске наукове Товариство Льва (Österreichische Leogesellschaft) въ Вѣднѣ завѣдомляе, що его старанемъ уряджений буде въ Вѣднѣ водъ 14. до 16. лютого с. р. (1911) курсъ гомілетичный въ XLVII сали ц. к. Університету въ Вѣднѣ зъ головнымъ тематомъ „сучасна проповѣдь и св. писъмо,“ розложенымъ на поодинокіи части поѣсля програмы. Членьска вкладка выносить 6 коронъ. Участники платять за одинъ водчить 1 кор. Зголошеня просится высылати: An Se. Hochwürden Herrn Matthias Neumann Domprediger Wien I. Stephansplatz 3.

Що подае ся Всеч. Духовеньству до вѣдомости.

Водъ гр. кат. Еп. Консистеріи
Перемышль 10. Сѣчня 1911.

Ч. 3.

Ч. 5277/10. Въ справѣ береженя старинныхъ рѣчей церковныхъ.

Рескриптомъ зъ 21. Мая 1910 Ч. 1861 повѣдомило ц. к. Міністерство вѣроисповѣданъ и просвѣти, що въ нѣмецкимъ музею въ Берлинѣ существуетъ намѣръ сотвореня особного воддѣлу штуки австрійской и що зъ той причины належитъ отѣкувати въ найближшѣмъ часѣ приѣзду до краю высланникѣвъ того институту, делегованныхъ спеціально до закуповани тутешныхъ дѣлъ штуки.

Въ наслѣдокъ рескрипту Выс. ц. к. Намѣстництво зъ дня 10. червня 1910 Ч. 8351/пр. поручае ся Всеч. Духовеньству точно наблюдать, а то подѣ личною строгою одвѣчалностію такъ дотычного о. пароха якъ и о. декана, щобы, отвѣтно приказамъ въ тѣй справѣ многократно выданнымъ (зри Вѣстникъ Епарх. зъ р. 1902 ч. III, ст. 36, зъ р. 1904 ч. VI, ст. 77 и зъ р. 1904 ч. XI, ст. 152), старинни рукописы, иконы, ризы, чашѣ, крести и другу утварь церковну, поза границѣ краю иншого не продавали, но радше въ музей епархіальный при своей капитулѣ до збереженя передавали.

О тѣмъ зарядженю Всч. ОО. Деканы мають въ часѣ соборѣвъ декан. кожного разу Всеч. Духовенству пригадувати.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Консистеріи
Перемышль 16. Листопада 1910.

Ч. 4

Ч. 9155/10. Заява о. Теофиля Качмарчика.

Всеч. о. Теофилъ Качмарчикъ, гр. к. парохъ въ Бѣльцаревѣй, предложивъ ту заяву, котрою освѣдчае, що не есть авторомъ дописи зъ его пѣдписомъ умѣщеною въ ч. 13 часописи „Свѣтъ“ зъ 1/14 двѣтня 1910 выдаваною въ Нью-іорку. Се подае ся до вѣдомости.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Ординаріята
Перемышль 20. Грудня 1910.

Ч. 5.

Ч. 8862/10. Выказъ жертвъ зложеныхъ въ користь церкви въ Корытникахъ.

Всеч. Урядъ парохіальный въ Корытникахъ донѣсь о слѣдующихъ жертвахъ: Анна жена начальника громады Михаила Лемчика справила до церкви въ Корытникахъ золоту лямпу за 180 К.

Парохіяне зъ філіѣ Красици прислали зъ Америки на побудоване иконостасу въ дочеридѣй церквѣ а именно : Чест. Иванъ Сусъ 40 К, Михаилъ Опалюхъ 20 К, Антонъ Сыдоръ 10 К, Паранька Коваль 20 К и Марія Ольшаньска 60 К, разомъ всего 150 К.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Консистеріи
Перемышль 29. Листопада 1910.

Ч. 6.

Ч. 9825/10. О наданю етипендіи богослуж. фундаціи б. п. Архіпресвитера Григорія Шашкевича.

Перемыска гр. кат. катедральна капитула надала богослужебній етипендіи зъ фундаціи б. п. Архіпресвитера Григорія Шашкевича на р. 1911 слѣдующимъ Ереямъ :

- 1) Мохначкому Діонизію, парохви въ Мохначѣ нижній.
- 2) Вербенцеви Володимиру, парохви въ Стѣбнѣ.
- 3) Кошельови Іосифови, парохви въ Белзци.
- 4) Лѣтиньскому Миронови, парохви въ Мужилоничахъ.
- 5) Брановскому Антонію, завѣдателяви въ Дубецку.
- 6) Котысови Володимірови, завѣдателяви въ Звинячу.
- 7) Трешневскому Александрови, експозитови въ Опарѣвцѣ.
- 8) Хоминьскому Евгенію, експозитови въ Островѣ.
- 9) Стецишинови Михайлови, сопомочникови въ Валявѣ.
- 10) Чапельскому Льву, сопомочникови въ Никловичахъ.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Консисторіи
Перемышль 23. Грудня 1910.

Ч. 7.

Ч. 714. Въ справѣ дѣла Всев. О. Дра Масцюха: „Церковне право супруже.“

На просьбу Всев. О. Дра Масцюха, автора дѣла „Церковне право супруже, Перемышль 1910“ зъ сямъ числомъ Вѣстника розсылае ся картку опечатокъ и змѣнъ тымъ Всеч. ОО., що набули се дѣло.

Самъ авторъ уважавъ за вѣдповѣдне выдати сю картку опечатокъ и змѣнъ зайшовшихъ по выпечатаню дѣла, хотяй въ дѣйствиности не заходила сего потреба. Проте якъ совѣстно и шкрунулянтно не жалувавъ авторъ своего труда и коштовъ все здѣлати, щобъ его праця дѣйстно принесла пожитокъ, такъ Всеч. ОО. властители сеи его книжки нехай не занедбають вклѣйти сю картку на своемъ мѣсци.

При сеи случайности зъ пріятностию констатуе ся, що нема потреби пригадувати для загалу тутешне распоряджене зъ 12. мая 1910 ч. 3254 (Вѣсти. Епарх. зъ р. 1910 стр. 54), бо вже цѣла Епархія есть заосмотрена въ высше згадане дѣло, кромѣ одного деканату и не много одиниць. Лишь тымъ одиницямъ пригадуе ся, щобъ и они поспѣшили зъ замовлєнями, доки авторъ не вѣддасть решты накладу въ комьсь книгарнямъ, бо тогды цѣна книжки буде высша о 1 К.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Ординаріату
Перемышль дня 30. Сѣчня 1911.

ХРОНИКА.

Тит. Совѣтниками Еп. Консенторіи именованій:

- Ч. 8197/10. Всеч. о. Грицикевичъ Константинъ, парохъ въ Старой Соли.
„ 9050/10. „ о. Круликовскій Іосифъ, деканъ Судововишеньскій и парохъ въ Долгомостискахъ и Всеч. о. Кондрацкій Василій, парохъ въ Судовой Вишни

Орд. школьными комисарями именованій:

- Ч. 9106/10. Всеч. о. Гордынскій Дмитрій, парохъ въ Кульчицяхъ до школъ народныхъ деканата Самбѣрскаго.
Ч. 8143/10. Всеч. о. Фартухъ Василій, парохъ въ Довжневѣ до школъ народныхъ деканата Варяжскаго.
-
- Ч. 9839/10. Всеч. о. Рабѣй Францъ, деканъ и парохъ въ Самборѣ им. орд. шк. комисаремъ для школъ среднихъ въ Самборѣ, на мѣсте уволеннаго на власне прошеве вѣдъ той должности Впр. о. Войтовича Іоана, Крилошанина Пралата.
Ч. 9633/10. Всеч. о. Гиссовскій Іоанъ, парохъ въ Журавцяхъ им. деканомъ Потелицкимъ а Всеч. о. Горницкій Евгений, парохъ въ Равѣ рускои М. деканомъ.
Ч. 9467/10. Всеч. о. Ивановскій Николай, деканъ Дрогобыцкій, парохъ въ Модрычи им. орд. комисаремъ до школъ среднихъ и орд. вѣдпоручникомъ до ц. к. Рады шк. окружной въ Дрогобычи.
Ч. 9449/10. Всеч. о. Татомиръ Михайлъ, парохъ въ Кавску им. орд. школ. комисаремъ до школъ народныхъ деканата Дрогобыцкаго.
Ч. 9159/10. Всеч. о. Прокопъ Іоанъ, парохъ въ Добрѣй, им. орд. школ. комисаремъ до надзору науки религіи при школахъ народныхъ деканата Ярославскаго, на мѣсте уволеннаго на власне прошеве вѣдъ той должности Всеч. о. Добрянскаго Кипріяна, пароха въ Лежаховѣ.
Ч. 461. Всеч. о. Горницкій Евгений, парохъ въ Равѣ руской им. орд. вѣдпоручникомъ до ц. к. Рады школ. окружной въ Равѣ руской.

Новопоставлені преевтеры получили елѣдуючій посады.

- Ч. 9478/10. о. Левицкій Юліанъ, сопомочничество въ Лежаховѣ.
„ 9479/10. „ Буликъ Никита, сотрудицтво въ Лежайску.
„ 9480/10. „ Горняткевичъ Іоанъ, сопомочничество въ Смольнику дек. Яслиского.
„ 9481/10. „ Сембратовичъ Анатоль, сотрудицтво въ Крыницѣ.
„ 9482/10. „ Гуть Алексей, сотрудицтво въ Ралымнѣ.
„ 9483/10. „ Копыстянскій Стефанъ, сопомочничество въ Зиндрановѣй.
„ 9484/10. „ Ткачукъ Илія, сопомочничество въ Дубнѣ.
„ 9485/10. „ Менциньскій Михаилъ, сопомочничество въ Мачышинѣ.
„ 9486/10. „ Козій Константинъ, уярав. сопомочничество въ Подемцинь.

Сопомочництва получили :

- Ч. 6051/10. о. Бодваръ Володимиръ въ Загбрю дек. Комарьяньского.
„ 9655/10. „ Жубриль Михаилъ въ Тарнавцъ дек. Яслиского.
„ 5763/10. „ Вендзьловичъ Дамянъ въ Терцѣ.

- Ч. 9157/10. о. Козенка Александеръ получилъ завѣдательство парохіи Башня.

Вѣдличія крылошанскій получили :

- Ч. 9038/10. о. Адриановичъ Леонтій, парохъ въ Бахорѣ.
„ 9045/10. „ Савойка Теодоръ, парохъ въ Селискахъ.

Въ пропозицію приняті :

- Ч. 9511. На парохію Смерековецъ : 1. Паславскій Николай, 2. Михальчукъ Дмитрій, 3. Волянскій Стефанъ.
Ч. 9512. На парохію Звѣрь : 1. Сороковскій Станиславъ, 2. Пѣхъ Теодоръ.
Ч. 9513. На парохію Звѣнячъ гѣрный : 1. Котысъ Володимиръ, 2. Стенишинъ Николай.
Ч. 9509. На парохію Сосниця : 1. Мерена Теодоръ, 2. Княжинскій Петро, 3. Филіповичъ Іоанъ, 4. Жолкевскій Антоній, 5. Паппъ Орестъ, 6. Хоминскій Евгений, 7. Гомза Емилъ, 8. Поцель Володимиръ, 9. Гоцкій Брониславъ, 10. Подьянскій Василій, 11. Чучкевичъ Юліанъ, 12. Миколаевичъ Константинъ, 13. Сиротинскій Орестъ, 14. Гнатишакъ Орестъ, 15. Юзвякъ Михаилъ, 16. Иванусъвъ Николай, 17. Подьянецкій Петро, 18. Клюфасъ Іоанъ, 19. Ковальчинъ Іоанъ, 20. Рудавскій Иннокентій.

- Ч. 9519. На парохію Глумча: 1. Левицкій Лаврентій, 2. Сороковскій Станиславъ.
3. Богуцкій Іоанъ, 4. Сѣкора Николай.
- Ч. 9515. На парохію Лобозовъ: 1. Сороковскій Станиславъ, 1. Радошицкій Михаилъ,
- Ч. 9520. На парохію Дубецко: 1. Шумелда Іоанъ, 2. Артемовичъ Михаилъ.
- Ч. 9521. На парохію Мацина велика: 1. Сороковскій Станиславъ, 2. Волянскій Стефанъ.
- Ч. 9517. На парохію Вацовичи: 1. Литинскій Миронъ, 2. Филиповичъ Іоанъ, 3. Дуркотъ Володимиръ, 4. Валюхъ Іоанъ, 5. Феникъ Михаилъ, 6. Бырка Іоанъ, 7. Иванусъвъ Николай, 8. Дацько Михаилъ, 9. Михальчукъ Дмитро, 10. Сембратовичъ Юліанъ.
- Ч. 9525. На парохію Лосинець: 1. Габлинскій Петро, 2. Венгриновичъ Волод
3. Вахнянинъ Емилъ.
- Ч. 9524. На парохію Вязовиця: 1. Гоцкій Брониславъ, 2. Гнатишакъ Орестъ, 3. Клюфасъ Іоанъ, 4. Артемовичъ Михаилъ, 5. Дубъ Володимиръ, 6. Паславскій Николай 7, Андрейчикъ Петро.
- Ч. 9528. На парохію Мижинець: 1. Мельникъ Іоанъ, 2. Княжинскій Петро, 3. Костекъ Іоанъ, 4. Коленьскій Володимиръ, 5. Федевъ Іоанъ, 6. Фартухъ Василій, 7. Гоцкій Брониславъ, 8. Виковичъ Алексей, 9. Гура Даміанъ, 10. Мекелита Петро, 11. Чучкевичъ Юліанъ, 12. Гватишакъ Орестъ, 13. Попель Михаилъ (мол.), 14. Дуркотъ Александеръ,
- Ч. 9530. На парохію Куличковъ: 1. Михальчукъ Дмитрій, 2. Гасько Людвикъ.
- Ч. 9531. На парохію Крамаровка: 1. Михальчукъ Дим., 2. Андрейчикъ Петро.
- Ч. 9532. На парохію Павлокома: 1. Калужняцкій Орестъ, 2. Брановскій Антоній.
- Ч. 4542. На парохію Желдець: 1. Пелехъ Іосифъ, 2. Жолкевскій Антоній, 3. Федевъ Іоанъ, 4. Гура Даміанъ, 5. Левъ Михаилъ, 6. Бырка Іоанъ, 7. Шевчикъ Іоанъ, 8. Дацько Михаилъ, 9. Банахъ Теодоръ.
- Ч. 4535. На парохію Жапаловъ: 1. Накловичъ Михаилъ, 2. Бырка Іоанъ, 3. Пшепюрскій Аядрей, 4. Шевчикъ Іоанъ, 5. Клюфасъ Іоанъ, 6. Федоновичъ Левъ, 7. Малярчикъ Алексей, 8. Голъчекъ Іоанъ.
- Ч. 9523. На парохію Крецовъ: Венгриновичъ Володимиръ (въ дорозъ замѣны).
- Ч. 9526. На парохію Нижанковичи: Грынъ Іоанъ (въ дорозъ замѣны).

Презенты получили:

- Ч. 9522/10. о. Петрыкъ Володвмиръ на парохію Бабина.
„ 9529/10. „ Чеховичъ Іосифъ на парохію Рѣчиця.
„ 284. „ Валюхъ Іоанъ на парохію Вацовичи.
„ 406. „ Волянскій Стефанъ на парохію Смерековецъ.
„ 470. „ Пѣхъ Теодоръ на парохію Звѣръ.
„ 492. „ Рудавскій Иннокентій на парохію Сосница.

НЕКРОЛЬОГІЯ.

О. Стецякъ Сильвестеръ, парохъ въ Каменць Старесело, уп. 22/12 1910.
Душа его поручае ся молитвамъ Всеч. Клира.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Консистеріи
Перемишль, 30. Сѣчня 1911.

† **КОНСТАНТИНЪ,**
Епископъ.

О. Іоанъ Стрыйскій,
Капцлеръ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

РѢкъ 1911.

Выдано 14. Лютого

Ч. II.

Ч. 8.

Ч. 29/орд. Архіерейске посланіе о св. великомъ постѣ.

КОНСТАНТИНЪ ЧЕХОВИЧЪ,

Божю Милостію и св. Апостольскаго Престола благословеніемъ
Епископъ Перемыскій, Самбѣрскій и Сяноцкій.

Всечестному духовенству мірскому и монашому и всеѣмъ вѣрнымъ на-
шомъ епархіи:

Миръ о Господь и Наше Архіерейске благословене!

Вступаемъ въ часъ освященный, часъ великаго посту.

Въ томъ часъ христіяннѣ вѣрующей, пригадаючи собѣ и розважуючи спа-
сительнѣ страсти Христовѣ, ревнѣйше якъ коли инде трудится надъ спасенемъ
душѣ своєи безсмертнои.

А навѣтъ и нещасный, въ которого серци вѣра ослабла, пригадуе собѣ
неразъ въ томъ часѣ, що має душу, и то лише одну, що якъ си стратить, про-
пало всео, вѣнѣ вѣдчувае въ своємъ серци свое нещасте, вѣнѣ переймае ся стра-
хомъ, згадуючи, яка безконечна, нещаслива вѣчнѣсть его чекае, и неразъ наvertsae ся.

Я, яко вашъ Архіерей, що року въ томъ часѣ зъ любовію въ серци и не-
чальностию о ваше спасене промавлѣю до васъ и пригадую вамъ цѣль нашего ту-
земного жита, вказуючи дорогу, якою до неи дѣйти.

Того року не я самъ до васъ промавляю. Я оголошую вамъ спільний листъ пастырскій цѣлого Австрійского Епископату, який мы, зѣхавши ся минувшой осени на нарады, уложили и вамъ оголосити постановили. Тожъ послушайте того листу :

Архієпископы и Епископы Австріи

посылають всѣмъ вѣрнымъ своихъ епархій привѣтъ. миръ и благословеніе о Господѣ намѣмъ Іисусъ Христѣ!

Возлюбленій о Господѣ!

По чотырохъ лѣтахъ зѣбрали ся о Господѣ мы, Ваші Архієреѣ, знова въ Вѣднѣ, въ падолистъ минувшого 1910. року на поважній нарады надъ численными дуже важными сиравами, вѣдносячими ся до святой религійи и Церкви. При сѣй нагодѣ, не можемъ залишити поздоровити Васъ въ спільномъ посланію и поученю, въ повной любви пѣслати до Васъ слова поучени и збудованя, упомняеня и перестороги.

Поважній и лихій днѣ, въ якихъ мы жиємъ. Вправдѣ радѣстнымъ сердцемъ признаемъ, що у всѣхъ сторонахъ нашої дорогой вѣтчине святой христіянсько-католицка вѣра могучо будить ся, що всюди нове религійне жите цвите, що немало такихъ, що до теперъ буди трусливими и нерѣшеними знова зъ дитячимъ довѣремъ и послушеньствомъ прилучають ся до своєї печаливой Матери, святой католицкой Церкви и зъ новою жертволюбивою ревностію обстають и непохитно стоять за славою Божою и спасенемъ своихъ душъ. Зъ великимъ задоволенемъ бачимъ якъ рѣжнородній католицкій товариства, католицке товариство майстрѣвъ, челядникѣвъ и робѣтникѣвъ и другі, які трудять ся около розвизаня болючого питаня суспільного, а передовсѣмъ товариство Пія для католицкой преси, похвалене и горячо поручене Папою Піємъ X въ Апостольскомъ писемъ зъ 27-го сѣчня 1906 р. — прибрали потѣшаючій розвитокъ.

Розважаючи и оцѣнюючи безсумѣвній поступъ христіянсько-католицкого жита у всѣхъ нашихъ епархійхъ мусимъ сказати зъ великимъ апостоломъ народѣвъ : Благодарімъ Бога всигда ѡ ксѣхъ насъ полинаніи ѡ васъ творѣнці въ молитвахъ нашихъ : Непрестанно полинаючи ваше дѣло вѣры и трудъ любекі, и тирпкіи оупованія Гѣда нашого Іиса Хрѣта предъ Бгѣмъ и Оцѣмъ нашимъ. („Дякуємо Богу заедно за всѣхъ Васъ въ молитвахъ нашихъ : неустанно споминаючи Ваше дѣло вѣры и трудъ любви и стали надѣю на Господа, нашего Іисуса Христа передъ Богомъ и Отцемъ нашимъ.“) (I. Сол. 1, 2, 3).

Однакъ по за свѣтлу сторону не смѣемъ не доглянути вѣдворотной стороны образу нашего часу, не смѣемъ закрывати передъ собою небезпеченствъ, які грозять зѣ всѣхъ сторѣвъ. Лишень пожалованя гѣдна слѣпота може у тѣмъ

помыляти ся що, якъ разъ за нашихъ днівъ на Божу Церковъ нападають зъ неколькою завзятостію, и що ей численні могучі вороги, хотяй-бы они були межи собою подѣлені не лишень рѣзкими поглядами але навѣть и найглибшими протиненствами интересѡвъ, коли иде на супротивъ католицкон религіи и Церкви, стають рука въ руку не звязані бѣльшою любовію лишень сильнѣйшою ненавистію и рѣзкою збруєю завзято борють ся за одну цѣль: именно за знищене царства Божого на земли.

И тому мы почувасемъ себе зъобовязаными, Вашу возлюбленій о Господѣ увагу звернути на грѣзні небеспеченства хвилѣ и вказати на найголовнѣйшіи религіиніи недостатѣ теперѣшного часу, на шкоды, які вправдѣ не суть нові а якихъ поборене и усунене, якразъ тому що вже запустили глубокі коренѣ, вымагае якъ найсильнѣйшого спѡвдѣланя всѣхъ добромысличихъ. Мы уважаемъ се вказане на головне лихо часу и заѡхоту до его побореня за нашъ архипастирскій обовязокъ иѡсля апостольскои перестороги: „Внимайте оубо себѣ и всѣмъ стадѣ, вкниже васъ Духъ сватый постави Епископы, пасті црковъ Гда и Бога, юже стаза кровию своєю.“ (Уважаайте на себе и цѣле стадо у якому Васъ Духъ сватый поставивъ Епископами пасті Церковъ Господа и Бога, яку здобувъ своєю кровію). (Дѣян. XX. 28).

Возлюбленій о Господѣ!

До великихъ и небезпечныхъ хибъ нашего часу зачисляемъ напередъ религіине невѣжество и бракъ вѣры, а що найменше религіину рѡвнодушнѡсть. По католицки мыслити а не жити и дѣлати по католицки, се не вѡдповѣдно и нерозумно. Однакъ богато не доходить до другого, бо не научили ся першого. Вѡдъ першой молодости була для нихъ религія, якъ наука рѡднои мовы, або рахунки чи наука природы або исторіи лишень предметомъ шкѡльнымъ, а не стала ся глубоко сягаючимъ переконанемъ и одиноко правдивымъ свѣтоглядомъ. Длятого такъ мало одушевленя, такъ мало пожертвованя, такъ мало ревности, такъ мало вѣрности, самовѡдреченя и самопожертвованя! И якъ разъ станы бѣльше образовані суть по наибѡльшѡй части тяжко захоплені симъ религіинимъ невѣжествомъ; не знають християнско-католицкон религіи, они знають лишень позорище религіи яке имъ свѣтъ дае.

Бувало колись примѣръ и наука въ родивѣ приготавливали, пѡдпирали, освѣтлювали, утверджували наука катихита; нынѣ мають двѣ години на тыждень науки религіи зрѡбити зъ дѣтей повныхъ пересвѣдченя християнъ. Не дасть ся заперечити, що катихиты Австрій пѡднертї черезъ добре успособленыхъ учительвъ, богато вкладають працѣ и напруженя силъ, але якъ разъ за про перетижене кождого зъ окрема практичнїи наслѣдки суть въ порѡвнаню малї.

Єсть се тяжка и на жаль неразъ безуспѣшна робота, безъ пѡддержки

родинного вихованія а неразъ середъ перепонъ вѣдъ ворожихъ церквѣ учителѣвъ, учти шкѣльныхъ дѣтей катехитамъ. Не рѣдко виходить се лишень на механічне переповѣданє; ледви чѣ може бути бесѣда про глубше вникненє въ правды вѣры, про свѣдомє и ведучє до цѣли примѣненє ихъ до житя

Коли мы тутъ вказуємъ на дѣланє товариства „Свобѣдна школа,“ якого замѣры не суть иншій, якъ лишень усунути вѣдъ школы науку религій и природно зъ нею звязаній религійнѣй вправы, запорученій еще шкѣльнымъ закономъ, и такъ зѣ школы стерти христіянське знамя, и зробити єи безрелигійною, и коли мы дальше на нашъ превеликій жалъ мусимъ ствердити, що думки сєго протихристіянського товариства запустили глубокий корѣнѣ въ не дуже то малѣй части австрійского учительства, — чѣ може насъ еще дивовати, що религійне незнанє, а зъ нимъ невѣрство або приваиьменше обаятиѣсть взглядомъ христіянскои религій вже захополи широкий кругъ? Тому въ протипоставленю до згубнихъ змаганъ передше згаданого товариства поручаемъ вамъ хосєнну дѣяльнѣсть Католицкого шкѣльного Союза и нашимъ пастырскимъ посланіємъ зъ падолиста 1901 р гѣднымъ всякои пѣдпоры оповѣщенє пѣдприняте основаня католицкого университета.

Природнымъ наслѣдкомъ описаного положєня єсть, що згубный рухъ вѣдорваня ся вѣдъ Риму, политичными мотивами пѣддержуваный и пѣдсичуваный заграничными грѣшми еще дальше може вести свою пѣдпольну роботу, засыпуючи нашу католицку Австрію ложными письмами, все еще засновує новій осередки, де голосить ся ерєсь и поречѣнє Христа, все еще высылає черезъ нашій границъ новыхъ проповѣдникѣвъ роздору зъ поганюю залачею сѣяти ненависть до церкви и перемавляти до вѣдпаденя вѣдъ неї. Мы не можемъ безъ великого болю душѣ думати про нечуваний въ Австріи накладъ клеветъ на католицку церкву, дальше про пѣдлюжуванє народа, чтобы єго наклонити до вѣдпаденя вѣдъ унаслѣжденной вѣры, про нездержану ненависть до католицкихъ заведенъ, и ихъ званыхъ заступникѣвъ, чтобы ихъ зъогидѣти. Якъ се мы вже въ нашихъ спѣльныхъ архипастырскихъ посланіяхъ зъ 2-го цвѣтня 1899 и 15 падолиста 1901 р. Васъ всѣхъ зъ натискомъ перестерѣгали передъ сымъ поганымъ забѣгомъ, такъ при сѣй нагодѣ перестерѣгаємъ всѣхъ передъ сымъ нынѣ.

Але, хто суть тѣ нещасливі, якѣ дають вѣру приманєнямъ зводителѣвъ? По бѣльшой части се є тѣ, якѣ выросли въ религійномъ невѣжествѣ и вѣдъ давна вѣдчужили ся вѣдъ церковного житя. Кто єсть добре обученый въ правдахъ своєи святой вѣры, и перевятый религійнымъ пересвѣдченємъ, сєй не вѣдверне ся вѣроломно плечима до своєи божой церкви. Тому, Возлюбленій, кѣдрствѣйте, стѣйте якъ вѣрѣкѣ, (стѣйте бодро въ вѣрѣ) (I Кор. 16, 13); такъ якъ она єсть початкомъ люцкого спасєня, основою и корєнемъ всякого оправданя (Соб. Тряд. VI, гл. 8) и дбайте такожъ про конєчну религійну науку, бо якъ разъ незнанє въ справахъ вѣры єсть однимъ зъ найобыльнѣйшихъ жерелъ, зъ якихъ плывє невѣрство и вѣддалєнє вѣдъ вѣры.

Передовѣмъ звертаемъ наше пастьрске слово до Васъ христiянскiй родичѣ, якiй головно есте зъобовязавi причинати ся до религiйного поученя и вихованя. Вы чейже есте першими учителями Вашихъ дѣтей такожь тодѣ, коли они мають еще ившихъ учителѣвъ и вихователѣвъ. Вы мусите старанно надъ тымъ чувати, щобы они були утверждени въ религii и скрѣпленi въ христiянскѣмъ житiю. Чимъ сильнѣйши они въ знаню вѣры, тымъ вѣрнѣйше они будутъ держати ся вѣчно певныхъ и основныхъ наукъ христiянско-католицкои вѣры и покажутъ своимъ житемъ, що они цѣнятъ и шанують вѣру. Золота книга, яку щасливо и славно пануючiй Папа Пiй X. въ окружномъ писемѣ *Acerbo nimis* зъ 15. цвѣтня 1905 яко головный способъ до обновленя людскои суспѣльности захваливъ и поручивъ, нашъ катехисмъ католицкои религii, нехай найде вступъ до Вашихъ родинъ, нехай буде не лишень книжкою школною, але и радо читаною домашною и житевою книгою. Нехай буде вѣдъ Васъ далеко се, щобы Вы дали своимъ дѣтямъ рости въ невѣдомости и обоятности взглядомъ справъ вѣры, або еще ихъ Своимъ лихимъ примѣромъ въ тѣмъ скрѣпляли и затерали спасеннi вражня католицкои науки, яку дѣти одержують въ школѣ и церквѣ. Такъ Вы самi були бы винни, що они нѣколи не доходятъ до основного знаня и цѣненя одиноко спасительной христiянско-католицкои вѣры, або навѣтъ еи маловажають и тратять. „Блюдiте да не прѣзрити единачу (w) малыхъ сиухъ.“ (Глядѣть, щобысьте не змаловажили одного зъ сихъ малыхъ, що въ мене вѣрують) (Мат. 18, 10).

Притѣмъ поручаемъ нашимъ любимъ дiецезянамъ въ католицкѣмъ народнѣмъ душѣ, сильно замѣтне Товариство Бонифатiя, щобысьте его молитвою и малими жертвами пѣдпирали, бо оно мужно вѣдпираетъ штучно пѣдсучуваннi рухъ роздору и хоче зарадити пекучѣй недостатѣ церквѣ. Де лишень повстае нова церковь, тамъ отворило ся жерело надприродного житя и суспѣльного благословенства. Выдавана черезъ товариство часопись апологетична: „*Sankt Bonifatius*“ есть дуже успѣшнымъ средствомъ проти вкрадаючого ся невѣрства и нерелигiйности.

Дальшимъ лихомъ, на яке нашъ часъ занемагае и тяжко терпить, есть въ застрашаючiй способъ змагаюча ся публична неморальность. Всюди въ образованѣмъ свѣтѣ показуе ся вѣдъ ряду лѣтъ не даючiй ся заперечити моральный упадокъ, якiй кожного поважно думаючого мусить переняти тяжкою журбою о будучность. Незбитымъ доказомъ для сего твердження е вже ся подѣя, що товариство „розведеныхъ католикѣвъ“, хотяй его перша сего рода проба розбила ся о вѣрцеву рѣшучѣсть католикѣвъ люблячихъ христiянску вѣру и христiянскiй обычай, знова смѣе рухати ся, щобы одержати вѣдъ державной власти розводу ихъ супружества и добити ся до другого вѣнчаня. Супружество, яке пѣсля апостольской науки есть великою тайною въ Христѣ и церквѣ (Евре., 5, 32), мае бути понижене до умовы людскои корысти; чоловікъ и жьнка малибы мати право, приступити до другого супружества, коли перше супружество пѣсля божихъ правъ

незмѣняемыхъ вѣдъ някого людского законодавця, и пѣсля морального ладу свѣта, еще нерозлучно тревае. Чи се не значило бы захитати основами суспѣльного житя и дати повну свободу безкарности? Тутъ мае силу незмѣнне слово Господа: „ѣже ѡубо Бѣж сочета чловеки да не разлучаетъ“ (Що Богъ злучивъ, чловеки нехай не розлучае). (Мат. 19, 6).

И тому мы повторяемъ наше запевнене, яке мы писали въ нашѣмъ спѣльному посланію зъ 18 жовтня 1906 р.: „Мы не можемъ у всѣмъ тымъ, що може захитати сакраментальнымъ характеромъ и нерозривностію супружества и черезъ се въ загаль пѣдпорвати сильну основу супружеской звязи, добачити реформу супружества, а лишень жерело невысказаной згубы для людской суспѣльности.“

Але головно ся обставина дае богато до думани, що въ нашихъ часахъ неморальность вже не лишень по мѣстахъ ширить ся, але и зачинае розливати ся по широкомъ краю, що она вже вдерла ся глубоко у молодецїи круги, и зъ зухвалостію и безстыдностію выступае якъ вѣколи передъ тымъ, такъ що родичѣ, учителѣ, вихователѣ и душпастырѣ неразъ въ розпуцѣ жалуютъ ся, що не суть въ силѣ поручену собѣ молодежь заховати еще морально незѣпсованой. Головна причина сего морального упадку лежить вѣдай безъ сумнѣву у щоразъ бѣльше розширяючѣмъ ся вѣдетупленю вѣдъ Бога, въ холодности и ворогованю супротивъ Церкви. Невѣрство и неморальность стоять у взаимныхъ вѣдносинахъ до себе. Якъ неморальность робить невѣрующимъ, такъ знова невѣрство веде до неморальности. Може бути, що поодинокимъ выбраннымъ характерамъ все еще власть ся зъ природного почутя красы побероти силу пристрасти гнѣздячои ся въ людской природѣ; але цѣлый народъ удержати моральнымъ безъ замѣту, до сего потреба живой вѣры въ Бога, Всемогучого и Найсвятѣйшого, сильной вѣры у высшїи божїи законъ моральний, якїи покоряе низшїи людскїи наклонности пѣдъ вѣчну мету и цѣль безмертной душѣ, заслужити собѣ небо. И длитого то безъ вѣрного пѣддани ся Богу и Ёго заступницѣ на земли, Церкви, нема звѣдки надѣяти ся моральности и правдивого полѣпшеня нынѣшного пожаловани гѣдного стану.

Кромѣ згаданой головной причины зѣпсути обычаевъ, суть еще иншїи причины, а тї лежать поручъ примѣру и пѣдступу безсовѣстныхъ зволителѣвъ, пѣсля переконаня всѣхъ якїи сымъ пытанемъ займають ся: въ заливаню и засыпуваню мѣсть и сѣль необычайными письмами и образами, зъ якихъ першїи масами розповсюднуе ся, другїи выставляе ся по вѣкнахъ и выставахъ, або представляеся въ оголошеняхъ, панорамахъ, кїноматографахъ, бїоскопахъ. Того рода напроваджуване до неморальности обховлюе всѣ круги, низшїи и высшїи, а що найсумнѣйше, всѣ класы вѣку, и прямо на силу пхае до неморальности. Коли въ сѣмъ напрямѣ мае наступити дѣйствна поправка заразливого лиха, то треба всего стараня докладати, щобы пѣдростаюче поколѣнне вже въ першѣи молодости не було заражене. Але до сего есть необходимо погрѣбнымъ, щобы оно було охоронене вѣдъ

повени неморальности, яка єму наставляє ся на кождомъ кроцѣ, въ письмѣ и образѣ въ сценѣчныхъ представленяхъ и при найрѣжнороднѣйшихъ забавахъ. Вражѣня при томъ вѣднесеніи и здѣланіи спостереженія, вбивають ся сильно въ живу молодечу фантазію, затроюють серце и ломлять силу, зъ якою до теперъ она опирала ся злочинови.

Наколи отже на церкву, школу и родину спадає задача, виховувати релігійно и морально молодѣжь, то публична державна власть єсть въ визначной мѣрѣ покликана до сего, подати свое сильне рамя до вѣдперти численнихъ нападокъ и небезпеченьствъ, якій грозять обычайности молодежи и народного публично-го житя. И справдѣ державна выдала законы для спиненія неморальности; та розходитя о се, щобы ихъ выконувати, длятого єсть Вашимъ завданемъ, дорогій вѣрній, не терпѣти спокѣйно бруду и нечистоты, и домагати ся примѣненія законныхъ постановъ. Отже не переходѣть безжурно попри безвѣстидну погань, яку Вамъ накидають, але вѣдважно покажѣть, що Вы чуєте ся ображеніи згѣршеніями, якій важать ся Вамъ пѣддавати, и що Вы зовсѣмъ не маєте охоты, терпѣти ображуване приличности и доброго обычаю. Тодѣ вже велика часть бруду, якій теперъ безъ перешкоды ширить ся, счезне сама вѣдъ себе.

Такъ христіянскій мужѣ, не встыдайте ся оказовати своего выразного невдоволенія зъ всякого ображуванія приличности, доброго обычаю и моральности; публично черезъ послѣвъ въ соймахъ и радѣ державной, на зборахъ и по товариствахъ, въ часописяхъ, брошурахъ и кивжкахъ; а такожъ приватно, наколи кождый зъ окрема наложити на себе обовязокъ, всюди, где догляне того рода погань, на своѣмъ мѣсци пригадовати и домагати ся усуненія єя. Мы маємъ право до охороны супротивъ ображуванія почутя обычайности, а постояти за тымъ правомъ кождый зъ окрема має — обовязокъ взглядомъ загалу. Товариство мушчинъ для поборюванія публично неморальности булобы якъ разъ на часѣ яко осередокъ, до якого мѣгбы кождый звертати ся, якійбы въ сѣй сумной справѣ мавъ сумнѣвъ лично выступати, щобы зъ боку товариства пороблено вѣдповѣдній кроки.

Але такожъ Вы, христіянскій родичи, маєте вѣдъ себе причинити ся до сего, щобы дѣлати проти загального зѣпсутя. Глядѣть неустанно на христіянську каривѣсть и ладъ у Вашихъ домахъ и родинахъ, памятаючи на апостольске слово: „Ици же кто ѡ своихъ пѣче же ѡ цѣисныхъ не промышлѣеть, кѣрм ѡвѣргася єсть, и невѣрнагѡ гѣршій єсть“ (Коли кто про своихъ а передовсѣмъ о домашныхъ не думаетъ, вѣдрѣкъ ся вѣры и єсть гѣршій вѣдъ невѣрующего). (I Тим. 5, 8). Ведѣть свои дѣти и челядь до страху Божого и правдивои христіянскои побожности, не допускайте до нихъ ничого, що мѣглобы осквернити ихъ невинивѣсть и зѣпсовати ихъ серця! Викиньте зѣ своихъ домѣвъ дневники, письма и книжки, якій высмѣвають и пѣдконують святу вѣру и христіянскій обычай, и защѣплюють въ молодечіи серця вѣду отрую невѣрства и неморальности! А на томѣсть замовляйте до своихъ домѣвъ

добрі письма и часописы, якї боронять и попирають релігію и христіянське жите въ Вашихъ родинахъ. Иде тутъ о се, що найкрасше и найкоштовнѣйше, о чистоту сердца выростающей молодѣжи и о удержане здоровья и силы нашего народа. Але такожъ и Вы самі держѣте высоко союзъ супружій, якій есть сильною греблю супротивъ збоченъ змисловости, якъ учить св. Ап. Павло въ своимъ першомъ листѣ до Коринтіянъ (1 кор. 7, 2).

А Вы, христіянскій молодѣцъ и дѣвицъ, не жертвуйте грѣхови цвѣту Вашего жита, але старайтеся всѣми силами, найгарнѣйшу окрасу Вашей душі заховати непо- рочно! Дятого слушайте своихъ родичѣвъ, будьте покѣрпий и працьовиті. Уникайте всѣхъ злыхъ товариствъ и выстерѣгайтеся нагоды до грѣха! Пильнуйте своихъ змыслѣвъ, жійте въ Божій присутности, любѣть молитву, и поручайте себе щодни а головно въ кождѣй покусѣ, могучѣй опѣць Пресвятой Дѣвы Маріи, будьте ревнй и совѣстнй въ выповнюваню вашихъ христіянскихъ обовязкѣвъ, пріймайте часто, а коли можна щоденно Святі Тайны и вступайте до надѣленныхъ вѣдпуста- ми брацтвъ, якї Васъ вѣдутъ до побожного жита. „Лѣшимъ безчѣдство съ добродѣте- лію: безсмертіе во есть въ пѣматі бѣа, ѡко и прѣдъ Бгѣмъ познѣется и прѣдъ человекѣмъ“. (О якъ краснй есть родъ чистый въ своимъ блеску! Безсмертна ему память; бо вѣвъ въ чести у Бога и людій). (Прем. 4, 1).

Трете головне лихо нашего часу есть недолadne старане ся и змагане до независимости, яке находить свѣй вершокъ въ борбѣ зъ повагою, у ворохобнѣ супротивъ зверхности поставленои вѣдъ Бога. Въ тѣй борбѣ нарушае ся всѣ осно- вы, на якихъ спочивае добробыть людскои суспѣльности. Ледви чи есть такіи пу- бличныи порядокъ, на якій бы можнй сторонництва не нападали, щобы его збурити. На доказъ сего мы потребуемъ показати лишень на сѣвѣжій выпадки. Чи отверті бун- тѣвники, якї безъ страху голосили ворохобню и учили народъ ставляти опѣръ истнующе- му державному ладови, а навѣтъ основували школы, щобы выховувати молодѣжь для своихъ переворотныхъ думокъ, чи може такіи бунтѣвники не бувають величаніи якъ героѣ и почитаніи якъ мученики свободы мысли! И кого не наповняе вѣдразою и омерзѣнемъ найновѣйшій державный переворотъ, довершеный середъ величе- зныхъ насильствъ и проливу крови?

Таксамо церковну власть и повагу безъ страху маловажать и понижують Модерністы, якї пробували науки натолицкои вѣры и моральности заповнити дум- ками невѣрною фільософійи и порожной мудрости свѣтовои, переобразувати и спога- нити ажъ до непѣзнаня, хотять не лишень ослабити вымоги жита зъ вѣры, але еще скинути зѣ себе зависимѣсть вѣдъ церковнои поваги, якъ немиле звужоване людскои свободы. Справдѣ, модернізмъ не є вымрѣяне небезпеченство, але велике релігійне зло нашего часу и спрочивяе незмѣреніи спустошеня у вѣры и обыча- яхъ. Коли въ нашихъ краяхъ малощо католикѣвъ попало въ него, то однакъ не можна еще выключати всяку обаву передъ небезпеченствомъ, бо его перерае нау- ковыи рухъ, якъ то вѣвъ всюди иде, и самъ вѣвъ себе бере ся при людскои

гордости, яка кладе вагу тільки ва своє власне „Я“, и стає завзято супроти кожного такъ званого опъкуинства, отже супроти каждой власти и поваги.

И для того то нашъ Святый Отець Пій X зъ апостольскою рѣшучостію выступивъ противъ модернізма, якъ ключа всѣхъ ложныхъ наукъ въ основніомъ, окружиомъ посланію *Pascendi Dominici gregis* зъ дня 8 вересня 1907 р. и выдавъ у нѣмъ, якъ рѣвножъ пѣзнѣйше еще въ (*Motu proprio*) письмъ зъ дня 18 падолиста 1907 и 1 вересня 1910 докладнѣй вказѣвки до здержаня и побореня его. Сюда вѣдноситъ ся пересторога св. Павла дана Тимотеєви: „Закъцію тебѣ прѣдъ Кѣомъ ѿживляюцимъ вслѣскаа, ѿ Хрѣомъ Исѣсомъ свидѣтельствовакинимъ при понтѣйстѣмъ пѣлтѣк дѣвѣе ѿспѣданіѣ.“ (Наказую тебѣ передъ Богомъ оживляющимъ все и передъ Исусомъ Христомъ, який зложивъ свѣдоцтво передъ Понтійскимъ Пилатомъ, добре вызване, щобы ты заховавъ заповѣдь чисто и бездоганно ажъ до приходу Господа нашего Исуса Христа). (I Тим. 6, 13, 14.) Такъ, мы хочемъ за Божою помощію заховати нашу вѣтцѣвску вѣру несплямжену и незѣпсовану пѣсля свѣтлого примѣру св. Илярія, який закликавъ: „Лучше менѣ на смѣть свѣта умерти, якъ черезъ насильство чѣнєсь власти споганити чисте дѣвство правды.“

До якого степеня дошло за нашихъ дѣвѣвъ маловажене поваги церкви освѣтлює нечуванѣй спосѣбъ, у якомъ недавно посадникъ Рима поваживъ ся збесчестити Папство. Бєсѣда, яку державъ начальникъ мѣста минувшого року 20. вересня въ сороковѣ роковини насильного здобутя ворѣть *Porta Pia*, мусѣла наповнити всѣхъ католикѣвъ найглибшимъ обуренемъ. Цѣла бєсѣда, пусте порѣвнанє нынѣшного Риму и Риму зъ передъ 1870 р. кишѣла вѣдъ перекручованя догматичныхъ и історичныхъ правдъ, высмѣваня Папства и вѣдъ Бога установленю непогрѣшимости найвышого учителя и пастыря вселєньской церкви. Божому пѣсланництву папства, яке зъ давна давєнь надмѣрнымъ спосѣбомъ поширає науку, образованє и культуру, смѣє синдикъ Риму закидати, що „оно обмежує думанє на найтѣснѣйшій кругъ, що оно за всяку цѣну хоче черезъ свои догмы вратувати власть неучтва.“

Навѣть вѣльнодумнѣй часописы Италіи и другихъ краєвъ остро осуджують сю бєсѣду подиктовану ненавистію до церкви и вѣльномулярскою завзятостію. Намѣстникъ Христа и наслѣдникъ Петра пѣдвѣсь въ формѣ письма до своего генерального викарія кардинала Петра Рєспігі публичнѣй прѣтєстъ проти такихъ обидъ. Такожъ и католики Италіи и прочого католицкого свѣта остро прѣтєстували проти такои кривды, яка и ихъ такожъ якъ найбѣльше дѣймаючо образила. Минувшого 6. падолиста згромадило ся у народнѣй сали вѣдєньского ратуша много тысячѣвъ католицкихъ мужѣвъ на отверте осужденє сєго безпримѣрного знеславленя св. Апостольской Столицѣ. Такожъ и мы, авєстрійскі архієпископы и єпископы пѣдносимъ у власнѣмъ и вашѣмъ имени голосно нашѣй голосы и торжєственнѣ застерѣгаємъ ся проти згаданого негѣдного почину посадника Риму, проти клеветъ

киненыхъ на нашего Святого Отца и нашу святу Церковь. Рѣвночасно высказуемъ еще разъ наше горяче бажане привернення стану, який забезпечивъ бы Папѣ повну и дѣстну свободу и независимѣсть.

Возлюбленій о Господѣ!

Ось такъ мы розвинули передъ Вашими очима въ загальныхъ начеркахъ образъ сумныхъ обставинъ часу, щобы звернути Вашу увагу на небезпеченства якій грозять святої Матери-Церкви и заохотити Васъ до чинного опору супроти тихже. „Сигн ради принімітє всѣ оружїа Бжїа, да возмѣжитє протївїтисѣ вѣ днїи люти, и всѣ содѣлавшї стѣти.“ (Тому берѣть все Боже оруже, щобысте могли опѣръ ставити въ лихїи день и всѣмъ чиномъ остояти ся. Еф. 6, 13). „Бѣдрствїтє, стѣйтє вѣ вѣрѣ, мѣжїйтисѣ, оутїврдїйтисѣ.“ (Будьте чуйнї, стѣйте сильно въ вѣрѣ, дѣлайте мужно и будьте бодрї.) I. Кор. 16, 13).

Такъ, окажѣть силу и вѣдвагу, коли иде о се, щобы визнати свою святу католицку вѣру и боронити ся вѣдъ грозячихъ небезпекъ! Але такожъ докладайте стараня до основнои науки христїанскои вѣры и моральности, бо знанє релїгїи єсть найпевнїйша дорога до єи цѣненя и сильна охорона передъ вѣдпаданємъ вѣдъ вѣры. Пильнуйте непорочно, будующою житя! А стережѣть такожъ своихъ дѣтей и вихованцѣвъ, ведѣть ихъ молитвою, словомъ и примѣромъ до страху Божого и правдивои побожности и держѣть здалека вѣдъ нихъ заразливїй вѣтеръ грѣха и зведєня.

Стѣйте сильно и вѣрно при непоколебимѣй скаль Петровѣй, при видимѣмъ намѣстнику Божого Сына Ісуса Христа на земли, при Папѣ Римскѣмъ Пію X., який яко священникъ и єпископъ — ювілять окружений такъ многими ворогами, мудро зъ вѣтцѣвскою лагѣдностїю, але такожъ и зъ неподатливою силою управляє Церквою, царствомъ Божимъ, непохитный въ здѣйсненю свого провѣдного слова: „все обновити въ Христѣ“, якъ се вѣдъ знова ствердивъ въ знаменитый способъ новїйшими розпорядженями про частє, а навѣть щоденне св. Причастїє и про вѣкъ для першого св. Причастїя. — Майте заєдно для Єго намѣровъ и заряджень таке поважанє и честь, яке лицею кождоу зъ пересвѣдченя вѣрному католикови! Потѣшайте єго тяжко досвѣдченє батькѣвскє сердце вѣдданою жертволюбною снѣвскою любовїю!

Такъ само остањте вѣрными пѣддаными нашего возлюбленого и всѣми поважаного Цѣсаря-ювілята, який въ тѣмъ ювілейнѣмъ роцѣ середъ загальнои радости скѣнчивъ свѣй 80 тїй рѣкъ житя, зъ якого 62 було вѣдданныхъ и посвяченыхъ для загальнои добра. Не дайте ся нїякими представленями захитати у вѣрности и привязаню до престола и до найяснѣйшого Цѣсарского Дому!

„Прѣчѣ же, кратїє моѣ, ѣлика сѣть йстинна, ѣлика чѣстна, ѣлика правѣдна, ѣлика

пречиста, ёлика прелюбізна, ёлика доброхвѣльна, ёще кѣмъ добродѣтель и ёще кѣмъ похвалѣ, сіа помышляйте! И миръ Бжій превосходѣи всѣмъ оумъ, да соблюдетъ сердца вѣша и развѣмѣна вѣша ѡ Хрѣтѣ Іисусѣ! (А въ прочѣмъ Братя, що правдиве, що чесне, що справе-дливе, що пречисте, що любезне, що похвальне, якъ яка чеснота, якъ яка похвала, се мѣркуйте! И миръ Божій, що переходить всякій умъ, нехай береже Ваші сердца и Ваші мысли въ Хрестѣ Іисусѣ! Филип 4, 8, 7.)

Дано у Вѣдни въ день Покрови Пресвятой Дѣвы Маріи 1910 р.

Антоній Йосифъ кардиналъ Груша, князь Архіепископъ у Вѣдни.

Юрій кардиналъ Кошицъ, князь епископъ въ Бреславѣ.

Левъ кардиналъ Скрбенскій, князь Архіепископъ въ Празѣ.

Левъ кардиналъ Пузына, князь епископъ краковскій, заступленийъ черезъ *Анатолія* епископа Ирнопольского, суфрагана краковского.

Іоаннъ кардиналъ Качталеръ, князь Архіепископъ въ Сольноградѣ.

Францъ Салезій, князь Архіепископъ въ Оломуцѣ.

Андрей, Архіепископъ гр. кат. у Львовѣ.

Іосифъ, Архіепископъ лат. кат. у Львовѣ.

Іосифъ, Архіепископъ нѣм. кат. у Львовѣ.

Францъ Ісаверій, Архіепископъ Тирскій, суфраганъ Вѣденскій.

Винцентій, Архіепископъ Иадарскій.

Францъ Борджія, князь Архіепископъ Горискій.

Іоаннъ Хреститель, епископъ Паренцкій и Полянскій.

Михаиль, князь епископъ Левантійскій.

Филипъ, епископъ Спалатскій и Макарскаскій, заступленийъ черезъ *Винцентія*, архіепископа Задарского.

Коломанъ, епископъ Трикальскій, Апостольскій Викарій полевый.

Іосифъ Григорій, епископъ Дубровницкій, заступленийъ черезъ *Винцентія*, архіепископа Задарского.

Леопольдъ, князь епископъ Секавскій.

Францъ, епископъ Которскій.

Іоаннъ Креститель, епископъ Свято-Иполитскій.

Константинъ, епископъ гр. кат. Перемыскій.

Антоній, епископъ Вельскій.

Антоній Бонавентура, князь епископъ Люблянскій.

Вальтазаръ, епископъ Гурскій.

Іосифъ Севастіянъ, епископъ лат. кат. Перемыскій.

Левъ, епископъ лат. кат. Тарновскій.

Іорданъ, епископъ Фарскій, заступленийъ черезъ *Винцентія*, архіеписк. Задарского.

Иосифъ, епископъ Кралеградскій.

Келестинъ, князь епископъ Тридентскій.

Григорій, епископъ Станиславѳвскій, заступленный черезъ *Константина*, епископа гр. кат. Перемыского.

Павло, епископъ Берненьскій.

Иосифъ, епископъ Бриксенскій.

Иосифъ, епископъ Будейовицкій.

Рудолфъ, епископъ Лѳнцикій.

Иосифъ, епископъ Литомерицкій.

Францъ Петронио, Викарій капитулярный Тертскій.

Правды ти и науки. якї вы мои дорогї, теперь учули, най будуть вамъ предметомъ розважана въ томъ святѳмъ великѳмъ постѳ, най вѳйдуть въ сердца вашї и души вашї, щобы вы цѳлковито пѳсля нихъ цѳле ваше жите и поступоване уладжовали такъ, щобы свѳтле Воскресенїе Христове, до которого теперь приготавлиємося, було залогомъ будучого вашего воскресенїа до житя вѳчного.

Благодать Господа Исуса Христа съ всеми вами. Аминь.

Дано въ Перемышля въ недѳлю о Закхеи 23. сѳчня (5. лютого) 1911.

† КОНСТАНТИНЪ

Епископъ.

Поручаемъ Всч. Духовенству повышїй листь пастырскїй оголосити мѳсто проповѳди въ недѳлю сыропустну. — Въ парохїяхъ, до котрыхъ дочернї церкви належать, має ся той листь въ кождѳй церкви оголосити, починаючи вѳдъ недѳль мясопустной.

ОО. Катехиты школъ середныхъ и выдѳловыхъ могутъ пѳсля обставинъ листь той въ недѳлю сыропустну перечитати або вѳдповѳдну експорту выголосити.

Що до захованя посту, поручаемъ благорозумно поучати вѳрныхъ о приинеахъ въ томъ взглядѳ оголошеныхъ на Синодѳ діецецальнѳмъ въ Перемышля въ роць 1908, то єсть о ухвалахъ Синоду провинциального Львѳвского зъ р. 1891. Дебы однакожь заходила дуже важна потреба дальше идучого розрѳшеня вѳдъ посту, то удѳляемъ той власти Всч. Духовенству, на що особенно звертаемъ увагу Всч. ОО. катихитѳвъ, щобы вѳдповѳдно зарядили въ бурсахъ для хлопцѳвъ и институ-тахъ для дѳвчатъ. Въ случаяхъ розрѳшеня вѳдъ посту що до молитѳвъ належить заховати правило Синоду пров. Львѳвского.

Рѳвночасно позволяемъ Всч. ОО. Сповѳдникамъ въ парохїяхъ выше 2.000 душъ розпочинати св. сповѳдь пасхальну вѳдъ 1. понедѳлка а въ парохїяхъ низше 2.000 душъ вѳдъ 3. понедѳлка св. великого посту. Сповѳдь пасхальна кѳнчить ся зъ днемъ празника Вознесеня Господня.

Заразомъ удѣляемъ власть на часть вел. посту разрѣшати вѣдъ грѣхѣвъ власти Нашой задержанныхъ. — Кромѣ: 1) умыснѣ челоукоубійство и 2) согнанѣ челоуческаго плода (*secuto effectu*).

Кромѣ того силоу вѣдъ св. Апостольскаго Престола на пятилѣте Намъ удѣленоу, удѣляемъ власть вѣдъ Всч. ОО. Сповѣдникамъ на цѣлый часъ треваня сповѣди пасхальной, привертати каючимъ ся утраченѣ право, *petendi debitum conjugale, cujus jus amisit per supervenientem affinitatem e copula carnali, habita cum consanguinea vel consanguineo sive primo, sive in secundo gradu suae uxoris respective sui mariti*, що дѣлати ся має вѣдъ слѣдуючій спосѣбъ: По выголошеню формы разрѣшеня св. Тайны Покаяннѣ, (а звертаемъ увагу Всч. ОО. Сповѣдникѣвъ, що форма разрѣшеня має докладно высказати ся при кождѣмъ сповѣдаючимъ ся, иначе каючійся не одержавъ разрѣшеня) має ся сказати: „Кромѣ того властїю Преосвященному Епископу . . . удѣленоу, а менѣ вѣдпорученоу, привертаю тобѣ право, довѣгъ супружескїй вѣдъ свого мужа (жены) жадати котрѣ черезъ грѣхъ плотскїй зъ сродноу (зъ сроднымъ) жены твоеи (мужа твоего), поповнений утративъ есь. Вѣ имя Отца † и Сына † и святого Духа † Аминь.“

Такожъ удѣляемъ до кѣнца бѣжучаго року 1911 власть вѣдъ Сповѣдникамъ разрѣшати вѣдъ грѣхѣвъ задержанныхъ, вынявши два высше сказаннѣ, на часть посту передъ Рождествомъ Христовымъ, а безъ ограниченя вѣдъ слѣдуючихъ случаяхъ:

- 1) при сповѣди женцины передъ пологомъ;
- 2) при сповѣди загальнѣй, если тая сповѣдъ загальна естъ конечна;
- 3) при сповѣди женихѣвъ передъ вѣнчанемъ, если вже нема часу до Насъ вѣдности ся.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Ординарїята

Перемышль 5. Лютого 1911.

† КОНСТАНТИНЪ

Епископъ.

Ч. 9.

Ч. 824. Речинецъ св. Рукополаганя вѣдъ Ерей.

Кандидатѣвъ духовнаго стану, покѣнчившихъ науки богословскїй и желаючихъ приняти св. Рукоположенѣ, взымае ся щобы внесли до дня 28. лютого 1911 свои поданя, самї же явили ся вѣдъ канцелярїи Еп. Консисторїи дня 7. марта с. р. о год. 9. передъ полуднемъ, по выслуханю св. Літургїи, котра о 8. год. зачинае ся.

Поданя мають бути заосмотреннѣ: 1) свѣдоцтвами вѣдъ наукъ шкѣльныхъ, 2) моральности, 3) здоровля, 4) убожества потвердженого ц. к. Староствомъ, 5) вѣнчана если суть женатї, 6) удоволеня повинности вѣдъ вѣсковѣй.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Ординарїята.

Перемышль 6. Лютого 1911.

Ч. 10.

Ч. 822. Речинець испытю конкурсового о бенефіціи душпастьерскій.

Испыты конкурсові о душпастьерскій бенефіціи вѣдбудуть ся вѣ слѣдующихъ двоухъ речинцахъ: I) вѣ дняхъ 9, 10. и 11. мая 1911 и II) вѣ дняхъ 17, 18. и 19. жовтня 1911.

Кандидаты желаючи поѣдати ся испытю конкурсовому мають при I. речинци внести свои прошенія о припущеніи до испытю найдалше до дня 15. цвѣтня с. р., а при II. речинци до дня 5. вересня с. р. Священники приступаючи до конкурсового испытю по разъ першій мають залучити до своихъ прошенъ грамоту першого своего поставленія вѣ душпастьерствѣ.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Ординаріята
Перемышль 7. Лютого 1911.

Ч. 11.

Ч. 828. Речинець испытю квалификаційного на катихитѣвъ школъ выдѣловыхъ.

Вѣ дняхъ 9, 10 и 11 Мая и вѣ дняхъ 17, 18 и 19 жовтня 1911 вѣдбуде ся испытю квалификаційный на катихитѣвъ школъ выдѣловыхъ.

Предметы испытю суть тѣ, якій вѣ реченыхъ школахъ выкладають ся а именно: исторія библійна, догматика и етика вѣ обемъ катихизма, литургика, короткій поглядъ на исторію церковну и катихитика. На даный темать выроблять кандидаты екзурту, а на довѣльдо выбранный темать выголосять пробный выкладъ.

Священники, намѣряючи до того испытю приступити, мають свои прошенія о припущеніи до испытю внести вѣ первомъ речинци до 15. Цвѣтня а вѣ другомъ до 25. Вересня 1911.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Ординаріята
Перемышль 7 Лютого 1911.

Ч. 12.

Ч. 984. Поручяє ся прив. гімназія и Буреа вѣ Яворовѣ.

Прийшло ту слѣдующе письмо :

„Ваша Ексцеленцие Преосвященный Владико! Народ без школы е народ без будущности. — Перемиска Ецархія з 688 парохіями і 1,200,000 вірними приналежними до руско католицкої церкви мала дотеперь одну

однієїньку середню школу то є гімназію в Перемишлях. Одна середня школа на 1,200.000 руських душ, се безумовно за мало, тому і не дивниця, що повіти перемискої Епархії припираючі до західної Галичини польонізують ся в таким темпі, що вже нині в деяких околицях жалують ся рускі єввященики, що нарід не розуміє рускої проповіді, діти руского кетехизму, і нарід говорить між собою по польски, а в слїд за тим покидає і свою віру. Щоби спиявити сей польонізаційно-лятинізаційний похід на перемиску Епархию оснували ми в сумежнім яворінським повіті приватну українську гімназію, аби она станула заборолом рускої віри, мови і народности. Сю гімназію удержуємо вже третій рік добровільничи жертвами, але видимо що без сталих жертв ми не всилі надалше удержати сю гімназію принагідними датками. Відкликувати ся до цілої східної Галичини не можемо, бо інші Епархії заснували також приватні гімназії і мають їх навіть по кілька та мусять в першій мірі дбати про удержанє своїх гімназій, одже остає нам відкликати ся тільки до парохій в перемискій Епархії. Для тої цілі звертаємо ся до Вашої Ексцеленції з єннівєщою просьбою, щоби Ваша Ексцеленція зволила найласкавійше припоручити в єпархіяльних відомостях нашу гімназію і бурсу Всч. Урядам парохіяльним і всім вірним, то є щобв Всч. уряди парохіяльні і від себе і від своїх парохіян жертвували правильно що року певні датки на удержанє гімназії і бурси в Яворові. Львівський Комітет буд ви і удержаня рускої гімназії і бурси в Яворові. Др. Євген Олесницькій Др. Станислав Дністрянський. Ю. Романчук, Др. Федак, Бриттан. 4

Прошенє тоє поручає ся горячо памяти и жертволюбивости Всеч духовєньства.

Водь гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемишль 8. лютого 1911.

ХРОНИКА.

Именованя:

- Ч. 31 орд Свѣт. Дрѣ Василій Масцюхъ М. профессоръ права церковного въ тут. Семинари им. Совѣтникомъ и референтомъ Еп. Консистеріи.
- Ч. 7868/10. Всеч. Михайль Дороцкій парохъ Мацѣевой им. орд. шкѣль. комисаремъ для надзору науки религій въ ц. к. гимназій въ Новѣмъ Санчи.

Увѣльненє вѣдъ испыту конкурсового получили :

- Ч. 160. о. Слоньскій Антоній, парохъ въ Михалевичахъ.
Ч. 290. о. Кочиркевичъ Андрей, парохъ въ Вислоку дѣльнѣмъ.
„ 343. „ Паппъ Володимиръ, парохъ Поддубичахъ.

Презенты получили :

- Ч. 596. о. Габлинскій Петро на парохію Лосинець.
„ 810. „ Федоновичъ Левъ на парохію Жапалѣвъ.
„ 929. „ Богускій Іоанъ на парохію Глумча.
„ 1038. „ Стецишинъ Николай на парохію Долины.

Грамоты похвальныя зъ Архієрейскимъ благословеніемъ получили :

- Ч. 6735/10. Чест. Василій и Анна Росовскі господарѣ въ Перекопаню ад Перемышль за жертву 200 кор. на церковь на Перекопаню.
Ч. 6487/10. Вблаг. Панъ Сімеонъ Воробель ц. к. старшій офіціалъ почтовый въ Краковѣ за жертвоване Евангелія до церкви на Вильчу ад Перемышль.
Ч. 7255/10. Впов. Панство Зігмундъ и Аделя Домбровскі властитель земскихъ посылостей въ Щепятинѣ за дароване грунту пѣдъ будову церкви въ Щепятинѣ вартости 600 кор. Чест. Константинъ Стефанъ и Марія Мржиглоцкі господарѣ въ Щепятинѣ за пожертвоване на будову новой мурованой церкви въ Щепятинѣ поля вартости 600 кор. Чест. Антоній и Марія Ульгуцкі господарѣ въ Щепятинѣ за пожертвоване на будову новой мурованой церкви въ Щепятинѣ 320 кор. Чест. Стефанъ и Дарія Сироѣды господарѣ въ Щепятинѣ за пожертвоване на будову новой мурованой церкви въ Щепятинѣ поля вартости 200 кор.
Ч. 7643/10. Чест. Теодоръ Мржиглоцкі начальникъ громады въ Щепятинѣ за справлене до мѣсцевой церкви бронзового паука вартости 800 кор.
Ч. 9099/10. Поваж. Панъ Юліанъ Садовскій учитель школы народнои въ Вулькахъ мазовецкихъ за справлене для церкви въ Вулькахъ мазовецкихъ паука за 450 кор.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Консистеріи.

Перемышль, 12. Лютого 1911.

† **КОНСТАНТИНЪ,**
Епископъ.

О. Іоанъ Стрыйскій,
Капцлеръ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

РѢКЪ 1911.

Выдано 22. Марта

Ч. III.

Ч. 13.

Ч. 88/орд. Вспѣльный листъ пастырскій Австрійскаго Епископату.

Архіепископы и Епископы Австрійской державы!

Возлюбленому и Всечестному Клирови своему миръ о Господѣ!

Всечестный Братя!

Ваші Владыки, зѣбравші о Господѣ въ Вѣднѣ уважали за дуже важный обовязокъ своего уряду послати до Васъ, Наидорожші Братя, пастырскій листъ, высказующій слова такъ потѣхи якъ и заохоты. Бо часы тяжкіи и повніи небезпеченства. Мысѣмъ сказати зъ Мататіемъ: „Нынѣ оубрѣкнѣи сѣ гордыня и ѡбличеніе, и крѣпѣи низкраціеніа, и гнѣвъ ѣрости. И нынѣ чѣда возрѣкнѣйте законѣ, и дадите дѣшны вѣшны за законѣмъ ѡцѣмъ нашімъ. Поминѣте дѣла отцѣмъ нашімъ, ꙗже сотвориша въ родѣхъ своихъ.“ (I. Макк. 2. 49—51). Осѣ вже е ти часы, про яки Христосъ Господѣ про-рокувавъ: „И бѣдете ненавидими всѣми ѣзыки ѣмене моего ради. И тогда соблазнятсѣ мнози и другѣ друга предадутъ и возниаведутъ другѣ друга: И мнози ажиророцы вѣстанутъ, и прѣстѣтъ многіа: И за ѡулиженіемъ беззаконіа ѣзавѣстятъ любѣ многихъ.“ (Мат. 24. 9—12) Якъ много католикѣвъ гворитъ, кѣли не словами, то при наименіи двѣлами: „Прійдите оубо, и насладимсѣ настоѣщихъ благихъ и да не прійдетъ наскъ цвѣтѣ житіа. Оубѣкчѣнимъ наскъ шипковыми цвѣтѣ, прѣжде неже оубѣдѣтѣ. Ни ѣдинъ

Ї насъ лишній да вѣдетъ нашего наслажденія, вездѣ оставили знаменіе веселія іакъ сіа часть наша. Насіаіе сотворили оубоѣ праведномѣ, не поирадїли вдовицы. Да вѣдетъ же намъ крѣпость законъ правды“ (Прем. 2. 6—11). И въ нашомъ часъ дуже часто справджуе ся слово Духа Св. „Егда прїидетъ нечистїиый въ глѣбнїи зѣмля, не радїтъ“ Прїтч. (Сол. 18. 3.) Навѣтъ теперь повстають лжепророки, якъ Христосъ предсказавъ и показываютъ „знаменїа ѿ чѣдса, іакже прелстїти, аци възможю ѿ ѿзкрїиыа.“ (Мат. 24. 24.) Щожь отже Намъ и Вамъ найдорожшїи Братя, треба дѣлати и въ чомъ запобѣгати, щобы мы въ якъ найлучшїи способъ помогли душамъ вѣдкупленымъ найцѣннїишою кровїю Христа въ тепершїиомъ часъ такъ выставленнымъ на небезпеченства и збѣльшили славу Богу на земли? Вѣдповѣдъ дае Симонъ Петръ, князь апостоловъ: „Братїе, трезвїтїса, вѣдрствїтї занї спостатї вѣих діаболъ, іакъ лївъ рыкаа, хѣдїтъ іскїи когѣ поглотїти: Емѣже претївїтїса твѣрди вѣрою.“ (I. Петръ. 5. 8. 9.) И справдѣ: „сіа їсть покѣда покѣдїиша лїрѣ вѣра наша.“ (I. Іоанъ. 5. 4.) Праведникъ пося слѣвъ св. Духа: ѿтъ вѣры живѣх вѣдетъ.“ (Рим. 1. 17.) отже тымъ бѣльше священники мають жити зъ вѣры и цѣле священиче жите мае бути мовбы заявою и поясненемъ католицкои вѣры. У всѣхъ вѣрныхъ Христовыхъ вѣра есть початкомъ, коренемъ и жереломъ добрыхъ дѣлъ; тымъ паче у священиковъ вѣра католица мае бути початкомъ и концемъ всѣхъ праць и змаганъ. Священники безъ вѣры або зѣ слабою вѣрою суть: „ѣклицы везводни ѿ вѣтрѣхъ приносїли: дрѣвса ѣсїна везплѣдна, ѿскорїна“ (Посл. Юл. 12.) суть, „кладнїцї сокрїиыа, іакже не возмогѣтъ водѣ содрѣжати.“ (Іер. 2. 13.) суть жовнѣры безъ збруѣ, суть зѣтрѣлою солею: „нивочтоже вѣдѣтъ котѣмѣ, тѣчию да ѿзкрїиана вѣдетъ вѣнъ ѿ поширама челоуѣки.“ (Мат. 5. 13.)

Зъ надїриродной вѣры выцѣтае се апостольске мужество, на якомъ у всѣхъ прикростяхъ и противостяхъ нашего уряду остоемъ ся непохитїи и неустрашимїи духомъ, знаючи зъ обявленои вѣры, що ведемъ борбу Господню. Та сама обявлена вѣра учитъ насъ, що Христосъ Господь потѣшавъ своихъ апостоловъ, трѣхи побоючихъ ся словами: „Дрѣзїтї, іакъ азъ покѣдїюхъ лїрѣ.“ (Іоан. 16. 33.) А коли апостолы середь морской бурѣ зъ трѣвоною серця закликали до Господа: „Спасї ны погнїаємъ!“ Христосъ тодѣ пробудивши ся зганивъ ихъ словами: „Чѣтѣ страшїики їстї малокрїи? Тогдѣ вѣстѣхъ запертї вѣтрѣмъ ѿ мѣрю, ѿ кїсть тишина кїліа.“ (Мат. 8. 26.) Той самъ Господь, що своею всемогучостию наказавъ вѣтрамъ и морю, прирѣкъ своѣй церквѣ, що врата адовїи не переможуть еи. А вертаючи до Отця потѣшавъ апостоловъ словами: „Се азъ съ вѣми їсмѣ ко есѣ днї до скончїиа вѣка.“ (Мат. 28. 20). Справдѣ дорогїи Братя, Господь близько, Господь зъ нами, помагаючи намъ заедно и даючи плоды нашихъ трудѣвъ въ пору вѣдъ Отця назначену. Се не наша справа яку мы ведемъ, але справа всемогучого Бога, якїй пѣселя Псалмопѣвця (Пс. 2. 4.) поемѣе ся надъ своими ворогами и поругае ихъ; есть справа Господа, якїй прїрякъ присягою, що своихъ, котрїи суть въ свѣтъ не опуститъ.

Отже будьте добри надѣй, найдорожшій братя и будьте мужами повними Духа Св. и скрѣплеными апостольскою вѣдвоагою. Ничь нема для Церкви, для Божихъ дѣлъ и трудѣвъ священничихъ такъ небезпечного и ничь, щобы якій небудь поступъ такъ здержувало, якъ якесь пригноблене душевне, що, закимъ зачне ся борба, вже все уважае за програе, и на захохоты и на змагане другихъ звычайно вѣдповѣдае: Хто на супротивъ струъ? На що придасть ся, що поможе? Пригадаймо собѣ всечестнїй Братя, що Богъ наша сила, а коли Богъ зъ нами, кто проти насъ? Памятайте, що жерела и коренї дѣлъ вѣдносячихъ ся до спасенїя душъ не лишень полагають на нашихъ змаганїяхъ, але еще бѣльше на ласцѣ Бога, що навѣтъ зъ каменѣвъ може двигнути дѣтей Авраамовыхъ. (Мат. 3. 9.) Всемогущїй Богъ пѣславъ насъ и приказавъ намъ, учити всѣ народы, и учити ихъ заховувати все, що намъ поручивъ. Робимъ дѣло Бога, якого ангелъ не замѣтъ. „Кѣкв вѣдѣтъ сї?“ вѣдповѣвъ: „Якв не йзнимѣжеть оъ Бога всѣхъ глагѣлъ,“ (Лук. 1. 34. 37.) Тому найдорожшїй Братя, дѣлайте бодрї силою вѣ вашѣмъ урядѣ и вашихъ обовязкахъ! Маємъ помѣчь Божу, его рамя еще не скоротило ся и боре ся за нами. Маємо крѣмъ сего ласку вѣдъ Бога привязану до нашего священничого уряду, сю ласку, яка есть вѣ Васъ черезъ положене рукъ нашихъ. Просимъ Васъ, всечестнїй Братя, щобысьте зъ дня на день бѣльше розбуджовали сю ласку, якою Богъ певаче Самъ на Себе наложивъ обовязокъ, подавати намъ всякї помочи и иѣддержки, потрѣбнї до спасенного и успѣшного душпаствьства. Чимъ бѣльше борба натискае, и власнї силы упадають, тымъ бѣльше потребуемъ помочи вѣдъ Святого и заступництва зъ Сїона. Отже жїймо и дѣлаймо зъ надприроднои вѣры, а вѣрата дасть намъ найсильнѣйшу певность, що нарештѣ побѣдимъ, або радше поправимо ворогѣвъ Божихъ и противникѣвъ Церкви.

Нѣякъ не годить ся попадати вѣ зневѣру що до Церкви и плодѣвъ нашои працѣ. Се учить вѣра католицка. Божь божественнїй Спаситель, що есть зъ нами ажъ до кѣнця вѣка сказачъ: Небо и земля мине ся, а моя слова не минуть ся. Та не лишень обявлена вѣра, але и здоровїй розумъ и исторїя, яка есть учителькою всего поучае, що вѣ католицизмъ нѣякъ не годить ся тратити вѣру, якъ се чванятъ ся еи противники. Католицка церковь есть оргѣнизмъ найбѣльшїй и найсильнѣйшїй на свѣтѣ; царство Боже, що не есть зъ сего свѣта, есть не лишень найдавнѣйше але и найславнѣйше найвеличавѣйше и вѣ собѣ самѣмъ найбѣльше зъединене, именно зъединене наукою, тайвами и ерархїєю. Ни одинъ другїй оргѣнизмъ есть такъ розвиненїй и може по цѣлѣй землѣ такъ успѣшными средствами осягати своєи цѣли, якъ католицка Церковь. Вѣ кождѣй навѣтъ меншѣй громадѣ, сей оргѣнизмъ мае принайменше бодай одного мужа образованого т. е. душпаствьря, якїй цѣлого себе торжественнымъ обѣтомъ посвятивъ на службу Церкви. И вѣ кождѣй парохїи сей оргѣнизмъ мае принайменше одно мѣсце зборѣвъ, и що недѣлъ сходятъ ся вѣрнї, якихъ серця проповѣданемъ слова Божого

и богослуженемъ, при сповѣданіи майже всѣхъ людскихъ штукъ зъ божію ласкою вѣднѣють ся въ гору до любви Бога и почитанія Церкви. И одного и того самого свѣта майже неизчислимїи священники въ дуже численнихъ Церквахъ обдуманими ученими науками промовляють до народа и голосятъ тую саму науку и тї самы тайны и послушенство для той самой іерархіи. Дежь на свѣтъ, всечестный Братя есть организація такъ широко розлита, такъ сильна, такъ усвѣнна? И зъ якоужь причины мы слаби вѣры коли кромѣ сего Бога правда и ласка Бога суть при насъ?!

Будьте отже доброн надѣ найдорожшїи Братя и не бѣйте ся! Говорѣмъ и молюмъ ся за свѣтымъ апостоломъ Павломъ: ꙗкоже ѡзвѣстуеться страданїа Хрѣтова къ намъ такъ Хрѣтова ѡзвѣстуеться и бѣткшїи намъ " (II. Кор. 1, 5.)

Але есть се прикметою роздѣлюваня ласкъ Божїихъ, що божїей ласкѣ, котрой нѣколи не бракуе, зведно мае вѣдповѣдати наше сповѣдане. Дятого мы священники маемъ молити ся и вѣрити, неначе бы вѣдъ самой ласки божїей все зависло, и рѣвночасно маемъ працювати всѣми силами неначе бы лишень вѣдъ нашего сповѣданя малибы мы сподѣвати ся плодѣвъ. Богъ не покине ся своихъ обѣтницъ и цѣлкомъ певно буде дѣлати, що до Него належить. Коли и мы дѣлаемъ, що до насъ належить, наше душпастврство безъ сумнѣву принесе трийцѣтькратный або шѣтдесятькратный або и стократный плодъ. (Мат. 13. 8.) И про се наше сповѣдане, такъ дуже потрібне, долучаемо дальшу заохоту и заклинаня для васъ, найдорожшїи Братя.

Найважнѣйшимъ дѣломъ кожного чоловіка, а тымъ бѣльше кожного священника, есть освячуванє свое власне. Коли бажаемъ пѣсля девѣзы Пїа Х. славно пануючого, все вѣдновити въ Христвъ, треба щобы мы передше вѣдновили себе самыхъ въ Христвъ Іисусъ. Се есть реформа пайпотребнѣйша и найхосеннѣйша реформація зъ дня на день можлива, реформація, яка не робятъ анѣ гуку анѣ шуму, не выкликую диспутъ анѣ спорѣвъ, але зато приносятъ якъ найхосеннѣйшїи плоды. Кромѣ сего се есть реформація зъ якои на страшнѣмъ судѣ на першѣмъ мѣсци маемъ злати рахунокъ, и на ничъ не придасть ся передъ всемогучимъ судїею, коли мы за нашего житя якъ найуєильнѣйше домагали ся реформы цѣлого свѣта и Церкви а не дбалисьмо про зреформованє себе самыхъ. Дятого старай ся всечестный Брате, що дя поступати въ освячуваню и реформованю своимъ власнѣмъ, щобы ты самъ, коли другимъ проповѣдаешъ не зѣоставъ вѣдкшениый (Кор. 9. 27.) Осъ тобѣ дуже много и найуєспѣшнѣйшихъ средствъ освященя: молитва, розважанє, испытъ совѣсти, почитанє Найев. Тайнъ, сповѣдъ, побожне читанє, духовнїи вправы. Найважнѣйша справа кожного дня есть поступъ въ нашѣмъ освячуваню, зъ якого то поступу всѣ нашїи труды Богу помѣчь зъ дня на день щоразъ бѣльше будутъ черпати.

Изъ змаганя, себе самого зъ дня на день щоразъ бѣльше освячувати, виростае примѣръ добрыхъ дѣлъ, який є живимъ евангеліємъ для вѣрныхъ „благочѣстїи на всѣ полезнѣ істѣ“ (I. Тим. 4. 8.) наминае учитель народѣвъ своего ученика Тимотея. Побожнѣсть є пожиточна, а навѣтъ конечна до душпастврства. Во священникъ, який не має любви и освящающей ласки єсть пѣсля Апостола якъ мѣдъ звеняща, або „кимкала якацай.“ (I. Кор. 13. 1.) Безчисленийъ суть дары, якихъ домагають ся вѣдъ священникѣвъ передъ всѣмъ въ нашихъ часахъ. Але першій даръ, якого пѣсля права и справедливости у кожного священника домагає ся єсть даръ святости житя. Священникъ якого жите єсть противне Евангелію, єсть противенствомъ въ самѣмъ собѣ и згѣршенемъ не лишъ передъ Богомъ и церквою, але передъ свѣтомъ. Свѣтскїи люди дуже часто забувають, що весь, отже и они самїи суть весь часъ зобовязанїи до службы Божої, однакъ нѣколи не забувають, що священникъ цѣлковито посвятивъ ся и зобовязанїи до примѣру добрыхъ дѣлъ. Тому, що у другихъ выдає ся легкимъ, у священникѣвъ уважає ся за тяжше и повстають згѣршеня. Свѣтскии люди на пр. ходять до театрѣвъ, ходять до реставрацій, и легковажать небезпеченства, якї зводен грозять ихъ душамъ, але гѣршать ся, коли священникъ ходять на тї самїи представленя, до тыхъ самыхъ реставрацій и дуже добре знаютъ, що они суть зовсѣмъ противнїи гѣдности священничѣї и що суть найблизшою нагодою до тяжкого грѣха. До насъ священникѣвъ и передовсѣмъ до нашего уряду вѣдносять ся слова св. Павла: „Сїлѣ во істѣ вѣла Бжїа, свѣтѣсть вѣна.“ (I. Слун. 4. 3.) и въ Апокаліпсѣ: „И прѣвѣднїи прѣвѣдѣ да творїтѣ ірї, и свѣткїи да свѣтїтѣ ірї.“ (Апок. 22. 11.)

Разомъ изъ святостию священникъ передовсѣмъ въ нашихъ часахъ потребує науки. „Оустнїкѣ ірїови сохранїтѣ рѣзѣмъ, и законѣ възкрѣтѣ ѿ оустѣ ігѣ: іакѣ ангїлѣ Господа Бсїдѣржитѣлѣ істѣ“ (Малах. 2. 7.) учивъ пророкъ Малахїя вже про священникѣвъ Старого завѣта. Коли нинѣ наука єсть неначе царицею свѣта, и пѣдъ ослоною и претекстомъ науки вороги святой Церкви ставлять ряды боевїи и зъ дня на день роблять щоразъ то завзятїйшїи приступы супротивъ правды вѣдъ Бога объявленої, отже потреба щобы того рода напады вѣдпирати и розбивати оружемъ того самого рода. Святе вѣйско нехай буде узброєне супротивъ множества учителѣвъ пѣдхлѣбляющихъ ухамъ. Каждый священникъ сего вѣку має бути апольгетомъ, такъ житемъ, якъ наукою и своимъ знаємъ, якъ се наминає св. Павло: „да сїмнїи вѣдѣтѣ и оутѣкнїати во здрѣвѣлїи оучїнїи, и противѣрїи сѣ обличїати. Сѣтъ во мнѣзи непокорїви сѣ слѣбцы... и҃жи пѣдѣбѣтѣ оустѣ заграждїати.“ (Тїт. 1. 9. 11). Священникамъ передовсѣмъ потребне святе знанє. Оно належить до ихъ уряду и справедливо для священникѣвъ называє ся осмою тайною. Треба плекати всѣ науки святого знаня, але наибѣльше вѣдповѣдно до потреби часу ту науку, яка робить нашу службу разумною. Наколи часъ позволяє, треба плекати такожъ свѣтскии науки, передовсѣмъ для сєї цѣли, щобы при ихъ помочи усѣщнїйше боронити объявленої правды.

Всечестні Братя! Любть и дослѣдуйте писань! Не терпѣть страты часу! Учѣть ся вѣдъ противникѣвъ! Кѣлько то есть ученыхъ якї майже цѣлї ночи переводять безъ сну и чувають надъ своими розсѣдами, щобы доказати, що релігія Христова пуста, а его Церковь треба зъ коренемъ повалити. А мы, якихъ Христосъ назвавъ не слугами, а приятелями своими, и якимъ повѣривъ душѣ вѣдкупленї найцѣннѣйшою кровію своею, мы можемъ шукати выгѣдного спочинку або смѣемъ пошуряти розрывкамъ? Всечестні Братя, „люкѣ Бїжѣ окдѣржїтѣ нѣсѣ.“ (II. Кор. 5. 14.) Небезпеченства душъ и потребности церкви домагають ся вѣдъ всякого зъ насъ неустанныхъ и ревныхъ трудѣвъ. Церковь католицку треба порѣвначи зъ домомъ, пустошенимъ тяжкимъ пожаромъ зъ руки противникѣвъ. Вѣ часъ пожару не пытає ся що есть кожного обовязкомъ письменно усталенимъ, але кождїй, хто есть доброй воля, скѣлько може, стѣлько добуває вѣдваги. Такъ и мы запаленї ревностію дому Божого, маемъ працювати зъединеними и всѣми силами. Нашою же працею нехай буде кромъ душпаствѣрства передовѣмъ замиловане вѣ наукахъ. Вѣ клиръ есть дуже много быстрыхъ талантѣвъ. Треба старати ся и дуже налягати на се, щобы кождїй священникъ выбравъ собѣ улюблену науку, у якїй старавбы ся вѣдзначати ся не занедбуючи того, що потрѣбне зъ другихъ наукъ. Такимъ чиномъ вѣтчина вѣ короткѣмъ часѣ стала бы богатою вѣ священникѣвъ правдиво ученыхъ, на хвалу и якъ наибѣльшїй пожитокъ церковь. Тымъ способомъ дуже скоро замѣкла бы ся логоска, про наукову вѣзнѣсть клира и люди, якихъ называютъ интелігентными, о скѣлько вѣдступали бы вѣдъ простои дороги, лекше пайшли бы поворотъ до Церкви. Длѣтого всечестный брате, працїю „їакъ дѣбрѣ вѣнїж Інесѣх Хртѣсѣх,„, злопостраждї, дѣкло сотвори благосѣктника, слѣжїніе твоѣ їзжѣсно сотвори.“ (II. Тим. 2. 3; 4. 5).

При тѣй нагодѣ еще и еще разъ Васъ заохочуемо, найдорожшї братя, щобысьте ревно и зъ зъединеними силами спѣвѣдали для пропагованя идеи католицкого університета и для успѣшного поправки основаня згаданого університета вѣ Сольноградѣ.

До перворядныхъ праць священничихъ належать проповѣдане слова Божого и катихизоване молодѣжи. Нашъ вѣкъ має якїсь характеръ матеріялістичный. Змагане людїи видимо бѣльше привязане до земныхъ справъ и звѣльна навѣтъ нечаянно христїяне забувають на пересторогу учителя народѣвъ: „вѣснїхъ шїрїтѣ, їдѣжї їстѣ Хртѣсѣх вѣдснїю Бѣга сѣдѣ. Гернал мѣдрствѣтѣ, не земїал.“ (Кол. 3 1: 2) Проти сего земского змаганя, яке есть похоть очей, похоть плоти, и житева гордѣсть, лѣкомъ есть проповѣдане Божого слова и выховане христїянської молодѣжи. Пѣсля св. Павла (Евр. 4, 12). слово Боже есть живе и дѣяльне и острѣйше вѣдъ всякого обосячного меча. Одначе ся майже чудотворна успѣшнѣсть буває лишень вѣ проповѣди ясно понятѣи и побожно передуманѣи. Отже поучене себе и розважане мають ити передъ проповѣданемъ Божого слова чи то вѣ церквахъ,

чи то въ школахъ. Католицке виховане молодежи черезъ катихизацию есть тымъ бѣльшого значѣня, що то виховане для бѣльшой части ученикѣвъ есть одинокій на цѣле жите систематичный курсъ о науцѣ и житю християнскимъ. Значно бѣльша часть людей що наибѣльше тѣлько знае и тѣлько практикуе зъ християнскои релігій, скѣлько навчила ся въ школахъ вѣдь катихизата и вправила ся. Скарбѣ вѣры, якій въ сердцахъ ученикѣвъ зложивъ катихизацїя, есть ся квота, зъ якои обильности приходитъ ся черпати цѣле жите, зъ чого тымъ яснѣйше видно, якъ дуже великои ваги есть катихизоване. Въ нѣжнѣмъ вѣцѣ есть пригожий часъ и въ молодости суть дни спасенія, коли невиннѣсть сердца разомъ зъ влитими чеснотами дае катихизуючимъ добру и наилучшю почву, яка въ своемъ часѣ дасть стократный плѣдъ. Звѣдси еще разъ и рѣшучо кладемъ натискъ, що катихизациа есть рѣшею якъ наибѣльшой ваги и проте она wymagaе пильного приготовления. Пумо пайдорожшій Братя! Христосъ Господь приказавъ намъ: „идиши ежъ мїръ ескъ, проповѣдуйте євангелїе всїи твари.“ (Марк. 16. 15). Тварь Богу наймилѣйша безъ сумнѣву суть малї дѣты, бо Спаситель божественный сказавъ: „встрѣтите дѣтїи ѿ не возбранїте ѿ нихъ принїти ко мнѣ: таковоѣхъ ко єсть царство нїбїсноє.“ (Мат. 19. 14.)

Для душпаствытва и въ загалѣ для цѣлого священничого уряду вельми гѣдна порученїа есть якато чемнѣсть въ обходженю ся зъ людьми, очевидно чемнѣсть священника, яка есть цвѣтомъ и плодомъ священничихъ чеснотъ, именно: покоры, лагѣдности, любви, умѣркованя и чистоты. Каждый се знае, якъ дуже цѣннѣя чемнѣсть, передовѣмъ люде бѣльше образованїи, и якъ дуже якій то браекъ чемности въ душпаствытваню може стати ся жереломъ дуже тяжкого зла. Божа Мудрѣсть упоминае насъ: „Чїде ежъ крѣтости дїклї твоѣ прїпровождїи, ѿ чловека мнїхъ прїлїтнїхъ возлюбїлїхъ вѣдїши. Євангелїе великїхъ єси, толїкво смирїлїса, ѿ прїдїхъ Гїдїхъ ѿвѣрїцїи благодѣть.... Бмнїшихъ євї не ѿрїи ѿ крѣплїшихъ євї не ѿснїтїи: ѿжи твѣкъ повелїши, сїа разблїкнїи“.... (Прем. сына Сїр. 3. 17—22). Про се думаючи и въ лагѣдности и покорѣ дїлаючи и поступаючи будемъ надмєнїи сею любою чемностию, яка вѣрныхъ дїлае готовыми до послушенствя и пошанованя зглядомъ священникѣвъ.

Усильно Вамъ, всечестнїи Братя, поручаемъ взаимну любовь, вєспѣльне братерство, священнику солїдарнѣсть. Псалмопѣвецъ говоритъ: „Єї чтѣ добрѣ, ѿлїи чтѣ краснѣ, но ѿжи житїи братїи вкѣрк.“ (Пс. 132. 1). А въ притчахъ читаемъ: „Братѣ ѿ брата помагїлїхъ, ѿкво градъ твѣрдъ ѿ высѣк.“ (Притч. 18. 19.) А Христосъ царь и взѣръ священникѣвъ учитъ: „Забовѣдѣ нѣвѣдо даю євангелїе, да любїте дрѣгѣ дрѣга, ѿкоже возлюбїлїхъ ємъ, да ѿ ємъ любїте євї. Євї сїмїхъ разблїкнїютъ єси, ѿкво мои ѣучнїцы єстї, ѿрїи любовь ѿматѣ междѣ собою.“ (Іоан. 13. 34. 35.)

Изъ взаимнои любви и братерства повстае солїдарнѣсть клира въ нашихъ часахъ такъ дуже потрѣбна. Якъ Христосъ предсказавъ (Іоан. 15. 19.) ненавидитъ насъ свѣтъ. Церковь и єи слугѣ майже всюди окружае ворожнєча. „Антиклерикалізмъ“ есть девїзою тыхъ, що зѣйшли ся разомъ проти Господа и єго Христа.

Чимъ бѣльше число нашихъ вороговъ, тымъ бѣльше потрібна солідарність клира: „Всѣко царство само въ себѣ раздѣляса заповѣдѣтъ: и доми на домъ падаетъ.“ (Лук. 11. 17.) такъ перестерѣгае Христосъ Господь. Напоминаемъ васъ, найдорожшій Братя, словами святого Павла: „Молю оубо васъ, достойно ходити звѣнія, въ нѣке звѣніи бѣсти: Со всѣкими смиренномудріємъ и кротостію, съ долготирпѣніемъ терпѣніи другъ друга любвію. Тирпѣніи съ вѣрностію ідинініи духа въ союзѣ мїра.“ (Ефес. 4. 1—3.) Нехай отже буде здалека вѣдъ клира весь рѣдъ зависти, що досить часто случается межи клиромъ. Зависть есть донькою ненависти. Любовь есть чеснота божа зависть и ненависть противлять ся любви и тому суть головними грѣхами, коренями грѣховъ, зъ якихъ прозябае цѣлий рядъ грѣховъ. Нехай отже буде богато взаимной любви у каждого зъ васъ! (11. Сол. 1. 3)

Святе вѣйско есть послѣ думки Спасителя боевымъ рядомъ добре устроенымъ. Вселенскому архієреєви суть подчинені епископы, епископамъ подчинені священники. Межи поодинокими ерархичными степенями заходить вѣдношене, яке канонисты называютъ старшинство и подчинене. Каноничне послушенство есть складовой элементъ церкви, а священникъ, який вѣдмовляе послушенства старшимъ, потрясае о скѣлько въ его силахъ, основою Церкви. Въ святѣмъ писемъ наибѣльшими похвалами величае ся чесноту послушенства: „сѣ послѣднініи нѣче жѣрты блѣги.“ (1. Царс. 15. 22.) „влизъ вѣди іже слѣшати, нѣче далніи вѣзѣннхъ жѣрты твоѣ.“ (Еккл. 4. 17.) „Сердцѣ праведныхъ повѣютъса вѣрѣ.“ (Притч. 15. 28.) Напоминаемъ отже Васъ всечестній братя, словами святого Павла: „Покорїте са настѣнникимъ вѣшнимъ и покарѣйтиса, тїи бо едѣтъ ѡ дѣшнхъ вѣшнхъ, іакъ слово воздѣти хотѣти: да съ радостію сѣ творѣтъ, а не воздыхаючи: ікѣсть ко полїзно вѣмъ сї.“) Евр. 13. 17.) Звѣден то и св. Августинъ напоминае: „Не зможе подчиненымъ приказувати сѣй, хто самъ себе не подчинитъ высшому. И се есть миръ, який достае ся на земли людямъ доброй волѣ, се жите скѣпченого и довершеного мудрца: (Зъ кн. св. про бесѣду Господѣ на горѣ). И справдѣ, якъ свѣдчитъ исторїя не лицѣе клирови непослухъ и некарїбѣсть. Бо кѣлько разѣвъ епископы зачали вѣдмовляти послушенства найвысшому Архієреєви, сѣйчасъ ставали ся слугами свѣтской Власти, яка запановувала надъ ними. А кѣлько разѣвъ священники вѣдмовили послушенства палежного епископамъ, ставали ся подданными и невѣльниками простоядѣ и демагогѣвъ, якї пановали жестоко и преможно надъ клиромъ. А тому, що непослухъ походить изъ гордости, а Богъ гордымъ противитъ ся, покорнымъ же дае ласку, дуже часто непослушній священникъ, наче за кару своего непослуху, стали ся невѣльниками своихъ пристрастїи, а навѣтъ вѣдпадали вѣдъ вѣры. Священникъ правдиво послушный всѣмъ приказамъ настоятельвѣвъ а передовсѣмъ рѣшеня Вселенскихъ Архієрѣвѣвъ прїймае зъ сїновскимъ пошанованемъ. Мае бо се переконане, що Святѣйшій Архієрей, яко такий, що поставлений на сторожи, (Аввак. 2. 1.) лучше знае, що придатне для церкви и клира. А наколи есть якась постанова, якои основы

въ першій хвили не видно, або яка видає ся менше вѣдливою, священникъ правдиво послушный мимо сего радо окаже послухъ. Бо вѣсть знає, що судъ про потребу и придатнѣсть законѣвъ церковныхъ належить до настоятельствъ але не до пѣдвладныхъ. А такий послухъ єсть якъ наибѣльше заслужительный. Отже захуйте и боронѣть, найдорожшій Братя, канонічний послухъ, а чимъ бѣльше вы самі будете плекати послушенство, тымъ точнѣйше и радше Вашій пѣдвладній будуть Вамъ оказувати послухъ.

Наша держава, якъ широко розтигає ся, кишить вѣдъ полѣтичныхъ, національныхъ и соціальныхъ спорѣвъ. Пѣсля перестороги Апостола: „Никтоже ко вѣнцъ вывѣа ѡккѣзѣтса кѣнаами житійскими.“ (II. Тим. 2. 4.) священники нехай не мѣшають ся въ тѣ споры, хиба въ тѣмъ намѣрѣ, чтобы всюди були заховувані католицкій принципы и sprawy були поладжувані пѣсля нормы тыхже засадъ. Клиръ нехай користає зъ полѣтичныхъ правъ, бо тѣ прыслугують вѣмъ горожанинамъ, але зъ умѣркованемъ, якого треба брати зъ гѣдности священничого стану, зъ обовязку доброго примѣру и зъ задачѣ Церкви. Нехай клиръ має се переконанє, що наилучше душпастврство єсть рѣвночасно вершикомъ штуки полѣтичної. Опираючи ся на аксіоматъ поставленѣмъ вѣдъ самого Господа: „воздадите оубо кѣсарєва кѣсарєви: ѡже Кѣса Богѣви.“ (Мат. 22. 21.) священники нѣколи и жадною мѣрою нехай не вѣдтягають ся вѣдъ патріотичныхъ обовязкѣвъ и въ мѣру potrzeby будуть вѣрнимъ поясненіи слова апостола Павла: „Нѣсть ко вѣласть ѣще не ѡ Бога: сѣщныа же вѣласти ѡ Бога оубчиныа сѣтъ... Тѣмже потреба повинуватиса за сѣвѣсть... Воздадите оубо всѣмъ двѣлжнамъ: ѣмѣже оубо оубрѣкъ, оубрѣкъ: а ѣмѣже данѣ, данѣ: ѡже ѣмѣже чѣсть, чѣсть.“ (Римл. 13. 1. 5. 7)

Епископы мають глибоке пересвѣдченє, що клиръ такожь до сего єсть покликаний, чтобы попиравъ и розвивавъ акцію, звану суспѣльною, пѣсля духа Церкви и науки выложенои черезъ бл. п. Льва XIII, увзглядяючи potrzeby краины и народа. Клиръ же хосенно вѣдданий сѣй акції нехай заедно має передъ очима чтобы приносячи якусь полєкшу земскимъ потребамъ, оживлявъ въ христіанскѣй суспѣльности духа Христоваго. Кромѣ сего нехай клиръ въ своѣй суспѣльнѣй акції памятає на згадану вже пересторогу апостола: „Никтоже ко вѣнцъ (Кѣсий) вывѣа ѡккѣзѣтса кѣнаами житійскими.“ (II. Тим. 2. 4.) Длѣтого въ управахъ институцій економичныхъ и промысловыхъ нехай бере живу участь лишенъ за згодою Ординарія, а безъ згоды Ординарія нехай не пѣднимає ся уряду прѣдѣлателя або скарбника. До суспѣльной акції клира належить такожь заняте ся католицкими товариствами, прим. учительствъ, молодецствъ, ремѣсникѣвъ, робѣтникѣвъ. Клиръ нехай надъ ними чуває и працює, не занедбуючи однакъ задля посвяченя ся имъ, сего що стпєло належить до его уряду.

Впрочѣмъ, найдорожшій Братя, спочувайте зъ Церквою. Стережѣть ся вѣдъ блудѣвъ сего вѣку, передовсѣмъ вѣдъ заблудженъ модерністѣвъ, якихъ безгнудя славно пануючій Вселенскій Архієрей Пій X. уже второй разъ осудивъ.

Зъ дня на день щоразъ бôльше змагае ся борба межи вѣрою а невѣрствомъ. Суть вороги у внутрѣ и поза мурами. Бо модерністы приходять до насъ въ овечихъ шкôрахъ, а у внутрѣ суть хижі вовки (Мат. 7. 15.) Стережѣть ся тому вôдъ такихъ лжепророкôвъ! Такі вороги тымъ небезпечнѣйшіи, чимъ бôльше до нихъ вôдносить ся слово Господа: „Бразі члôкъкъ домáшній ѣгô. (Мат. 10. 36.) Межи мурами кипить борба зъ модерністами, а поза мурами зъ раціоналізмомъ, матеріалізмомъ и анархізмомъ. Перечать основні догматы обявлени, сотворени, вôдкупленія, навѣтъ перечать историчне именоване Христа. Ростуть въ силу и число змаганя проти тронôвъ и престолôвъ. Збôльшае ся зухвальство ворогôвъ Христа завдяки безчинности многихъ вѣрныхъ, якихъ любовъ остигае. Перестерѣгаемъ тому Васъ всечестній Братя, словами умираючого Мататія: „И́ ѿнѣк чáда возрôвнѣйте закôнѣ, и́ дадѣте дѣши вáша за закѣтъ ѣтцѣкъ нáшихъ.“ (I. Макк. 2. 50). Славно папующій Вселенскій Архіерей Піи Х. ворогôвъ Креста Христоваго хоче вигнати тымъ самымъ оружіемъ, якимъ самъ Христосъ вôдвѣсь побѣду надъ лукавымъ свѣтомъ и сатаною. Задля того хоче все обнови вѣ Христвъ. Працюймо спôльно, найдорожшій Братя, зъ нашимъ найвысшимъ воздомъ и обновѣмъ себе и нашу паству вѣ Христвъ. Чувайте и молѣтъ ся: „живôтъ Кáших сокровѣнъ (да вѣдѣтъ) со Хрѣтôмъ въ Бѣзѣк.“ (Колос. 3. 3.) Працюйте вѣ виноградѣ Господнôмъ зъ вѣрою, чекаючи блаженнои надѣи.

Благословеніе Бога всемогущаго Отца † и Сына † и Святого Духа † нехай зôйде на васъ и ваші труды и полнитъ ся на все

У Вѣдни, дня 16. падолиста 1910.

Антоній Юсафъ Кардиналъ Груша, Архіепископъ Вѣденскій.

Георій Кардиналъ Кошицъ, Епископъ Вратиславскій.

Левъ Кардиналъ Скрбенски, Архвепископъ Праскій.

Юанъ Кардиналъ Пузына, Епископъ Краковскій черезъ своего Коадютора Анатоли, Епископа Иренопольского.

Юанъ Кардиналъ Качгалеръ, Архіепископъ Сольноградскій.

Францискъ Салезій, Архіепископъ Оломуцкій.

Андрей, Архіепископъ Львôвскій Рускій.

Юсифъ, Архіеп. Львôвскій Латинскій.

Юсифъ, Архіепископъ Львôвскій Вôrменскій.

Францискъ, Архіепископъ Тирскій и Коадюторъ Вѣденскій.

Винкентій, Архіепископъ Задарскій.

Францискъ Борджія, Архіепископъ Горицкій.

Юанъ Хрест., Епископъ Паренцкій и Полянскій.

Михаилъ, Епископъ Лавантинскій.

Филиппъ, Епископъ Спалатскій и Макарескій, черезъ Винкентія, Архіепископа Задарского.

- Коломанъ*, Епископъ Трикальскій, Апостольскій Вікарій полевий.
Іосифъ Георгій, Епископъ Дубровицкій черезъ Винкентія, Архієпископа Задарского.
Леопольдъ, Епископъ Секавскій.
Францискъ, Епископъ Катарскій.
Іоанъ Хреститель, Епископъ Свято Іполитскій.
Константинъ, Епископъ Перемыскій, Сянѳцкій и Самбѳрскій, Рускій.
Антоній, Епископъ Вегльскій.
Антоній Бонавенгура, Епископъ Люблянскій.
Вальтазаръ, Епископъ Гурекскій.
Іосифъ Севастіанъ, Епископъ Перемыскій Латинскій.
Левъ, Епископъ Тарновскій.
Іорданъ, Епископъ Фарскій, черезъ Винкентія Архієпископа Задарского.
Іосифъ Епископъ Краде-Градскій.
Келестинъ, Епископъ Тридентекскій.
Григорій, Епископъ Станиславѳвскій Рускій, черезъ Константина, Епископа Перемыского Руского.
Павло, Епископъ Берневскій.
Іосифъ, Епископъ Бріксенскій.
Іосифъ, Епископъ Будейовицкій.
Рудольфъ, Епископъ Лінцкій.
Іосифъ, Епископъ Литомерицкій.
Францискъ Петроу, Вікарій Капітулярный Терестекскій.

Ч. 14.

Ч. 656. Поручається біблійна Історія Старого и Нового Завѳта.

„Біблійна Історія Старого и Нового Завѳта зъ ілюстраціями и поясненними популярно опрацьована о. І. Мацакомъ, парохомъ въ Липицѳ горѳниѳй.“
Печатана въ Жовкви 1909. Издатель: Леонтій Ст. Добрянскій, (начальникъ ц. к. Станціи желѳзної дороги въ Судовѳй Вишиѳ).

Выдане тоє старанно оброблене зъ хорощими ілюстраціями на 416 сторонахъ великої чвѳрки зъ аврѳбатою Всесв. и Выспреосвящ. Митрополитчого Ординаріату Львѳвского, поручає ся Всеч. Духовенству и вѳрнымъ Перемыскою Епархіи.

Получити можна у Впов. Издателя и въ книгарняхъ.

Вѳдь гр. кат. Еп. Ординаріата.

Перемышль 20. Марта 1911.

Ч. 820. Въ справѣ еквивалентовѣй належитости.

Ц. к. Дирекція скарбу въ Львовѣ прислала тутъ слѣдуюче :

„Дня 1. сїчня 1911 розпочало ся семедесятилїте еквивалентової належитости. З тої причини, а в ціли виміру згаданої належитости за час від 1. сїчня 1911. до кінця року 1920 зарядило Міністерство скарбу розпорядженем з 10. жовтня 1910. в. д. з. ч. 186, що особи правні обовязані до плачення еквивалентової належитости мають **найдалше до кінця цвітня 1911** предложити збзнапе (фасию) свого маєтку, а то після стану з 1. сїчня 1911. Особи правні, які мають свій осїдок у Львові взглядно в Кракові або в окрузі повітового Суду с. П. у Львові, взглядно повітового Суду краківського, мають внести зїзнане в Урядї виміру належитости у Львові взглядно в Кракові, всі інші мають его внести в Дирекції того скарбового округа в котрїм находить ся осїдок дотичної правної особи.

То зїзнане належить зладити на урядових формулярях. в §. 6. згаданого розпорядження, а сї формулярї можна набути по цїні 2 с. за аркуш в Економатї краєвої Дирекції скарбу у Львові (площа Цюва ч. 1.) і у всіх галицких податкових урядах з вїмком львівських. Зїзнань зладжених не на урядових формулярахъ скарбова власт не прийме.

Докладнїйші вказівки що до змісту і форми зїзнань находять ся в міністерияльнїм розпорядженю, наведенїм на вступі. Відбитки тогож по цїні 20 с. за штуку можна набути в Економатї краєвої Дирекції скарбу і податкових Урядах з вїмком львівських.

В разї непредложеня зїзнаня в приписанїм термінї буде приміненїй § 80. закона о належитостях з 9. лютого 1850 в. д. з. ч. 50. в той спосіб що через цілий десятилїтний період, на котрий вимір еквивалентової належитости наступить буде побирати ся належитість в двократнїй висотї.

Після §. 3. наведеного розпорядження міністерияльного мають особи правні, котрим після закона прислугує цілковите або частинне увільнене відъ еквивалентової належитости, виказати скарбовїй власти титул увільнення і впаднати узнане тогожъ.“

Додатково до повышеного пересилає ц. к. Дирекція скарбу въ Львовѣ слѣдуюче до вѣдомости Всеч. епарх. духовенства : „Еквивалентовїй належитости підлягають з окрема церкви, монастырі, церковні бенефіції (т. е. маєтки на удержане парохів, сотрудників, експозитів і т. п.), в кінци церковні фундації (богослужебні і т. п.)

Если більше осіб правних отсе власне означених має спільний заряд. то той заряд має по правилу що до кождї правної особи предложити осїбне зїзнане. Лиш більшу скількість фундація існуючих при одній і тїй самїй церкві,

можна обняти одним і тим самим зізнанєм, однак в такім разі належить в тім однім зізнаню подати всі фундації і при назвіску кожної з них подати маєткові предмети належачі до неї.

Посідачі бенефіцій, котрі на підставі закона з 15. лютого 1877. в. д. з. ч. 98 домагають ся права до увільнення від еквівалентової належитости (длятого повеже чистий дохід з бенефіціального маєтку дня 1. січня 1911 не перевишав 1000 К. річно) мають по правилу після § 27. ровн. Мін. з 10. жовтня 1910 в. д. з. ч. 186 зізнати движимий і недвижимоий маєтокъ бенефіції і виеднати у власти узнаве увільнення.

Міністерство скарбу зішлоило однак рескриптом з 10 січня 1911 ч. 94147/910 щоби сї бенефіціанти котрим скарбова власть вже за шесте десятиліте признало увільнене від еквівалентової належитости, **а котрих чистий дохід з бенефіціального маєтку дня 1. січня 1911 все ще квоту 1000 К не переступив**, на разі занехали предложена зізнання як також доказів, що увільнене і надалі їм прислугує.

Доперва в такім разі мають то зробити если їм скарбова власть доручить друковану „пригадку обовязку зізнання маєтку в ціли виміру еквівалентової належитости“ адресовану „до Отця Пароха“ (взглядно иншого бенефіціанта) „яко у правителя маєтку гр. кат. парохії“ (взглядно иншої бенефіції) або если бенефіціанта в инший спосіб візве до зізнання маєтку.

Увільнене від еквівалентової належитости одержане в шестім десятиліттю не увільняє однак в жаден спосіб від обовязку зізнання маєтку фундацій (богослужебних і т. п.) які остають під зарядом дотичного бенефіціанта, а то навіть в такім разі, если дохід з маєтку фундаційного вчисляє ся до конгруи. Ц. к. галицка краєва Дирекция скарбу в Львові дня 27. січня 1911.“

Повисшій рескриптъ ц. к. Дирекції скарбу подає ся до вѣдомости Всеч. Духовенства и до отвѣтного поступованя, а заразомъ поручає ся, щоби Всеч. ОО. парохии въ означенѣмъ речинци зѣзнання свои предложили въ противнѣмъ бо случаю паразилибы ся на дѣймаючі наслідки зъ недотриманя речинця.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Консистеріи
Перемышль дня 13. лютого 1911.

Ч. 16.

Ч. 1254. Поручаєся дѣмъ торговельно-промысловый „Достава“

Зъ симъ числомъ пересылає Еп. Консистерія „Вѣдозву и Вѣсти зъ Доставы“ дому торговельно-промысового „Достава“ и поручає горячо тоє стоваришенє всеч. духовенству и вѣрнымъ Нашои Епархїи, котре зъ новымъ рокомъ

1911 отворило філіяльний складъ въ Перемышлі то надѣся що якъ Всеч. духовенство такъ и вѣрній Епархіи Перемышской причинитися до здѣйсненя хорошої цѣли стоваришеня „Достава“ закуповуючи потребні рѣчи для своихъ Церквей и пошираючи тымъ способомъ матеріально и морально змаганя згаданой институтіи.

Водъ гр. кат. Еп. Консисторіи
Перемышль дня 23. Лютого 1911.

Ч. 17.

Ч. 1580, Въ справѣ заробкової емиграціи.

Зъ покликомъ на тутешній рѣшеня зъ 18 цвѣтня 1904 Ч. 2152 (Вѣст. епарх. зъ р. 1904 Ч. V. стор. 65—67) и 7. серпня 1905 Ч. 4501 (Вѣсти. епарх. зъ р. 1905 Ч. VII. стор. 74) и литографованій обѣжники зъ 2. липня 1904 Ч. 4005 и 22. марта 1905 Ч. 1539, Еписк. Ординаріятъ звертає увагу Всеч. ОО. Душпастирѣвъ та кладе имъ на совѣсть и серце, щобы щиро опѣковали ся рухомъ емиграційнымъ своихъ парохіянъ на часовій зарѣбки поза границѣ нашего краю або и нашої державы.

Въ тѣй цѣли належить желаючихъ выѣхати на зарѣбки:

1) справити по вѣдповѣдну пораду и вказѣвки до нашего питомого товариства св. Рафаила для охорони рускихъ емигрантѣвъ зъ Галичины и Буковины въ Львовѣ (ул. Коперника ч. 36);

2) возвати въ церквѣ, щобы зголосили ся у своего о. душпаствыря зъ прошенемъ о розрѣшене вѣдъ посту черезъ часъ побуту въ чужинѣ на подаваній имъ тамъ харчъ;

3) такъ въ проповѣдяхъ церковныхъ якъ и приватныхъ розговорахъ, якъ найтеплѣйше заохочувати, щобы передъ своимъ выѣздомъ на зарѣбокъ въ дому конечно вѣдправили св. сповѣдь а о своимъ побуть на зарѣбку доносили своему о. душпаствыреви.

Еписк. Ординаріятъ симъ удѣляє всѣмъ оо. Душпаствырамъ пѣдъ 1. выражену власть розрѣшеня вѣдъ посту.

Еписк. Ординаріятъ має повну надѣю, що Всеч. духовенство душпаствырскє ревно и совѣстно сповнитъ сей важній для св. катол. церкви и нашего вѣрного народу обовязокъ, въ противнѣомъ бо случаю іерей занедбуючій сей обовязокъ, стяганбы тяжку отвѣчальнѣсть передъ Господомъ Богомъ.

При тѣмъ поручаемо, щобы въ кождѣй парохіи була старанно ведена свіденція руху емиграційного и словненого ту вѣднѣячого ся обовязку. Всеч. ОО.

Деканѣвъ же зобовязуемо, щобы сю справу поручали до обговореня на Соборчихахъ деканальныхъ а при посѣщеняхъ дек. старали ся переконати, о скѣлько Нашій порученя выконуются? и свои въ томъ зглядъ спостереженя вписували въ примѣчаню дотычного протоколу.

Вѣдъ гр. к. Еп. Ординаріята

Перемышль 17. Марта 1911.

ХРОНИКА.

Именованя :

Ч. 1137. Всеч. о. Волосянскій Іоанъ, деканъ Яворѣвскій и парохъ въ Краковѣ, им. орд. комисаремъ для всехъ шкѣлъ въ Яворѣвѣ и на передмѣстю Наконечне.

Ч 9514/10. Въ пропозицію на парохію Яворѣвъ приняті: 1. Волосянскій Іоанъ, 2. Павликовскій Іларій, 3. Литинскій Миронъ, 4. Лепкій Даниіль. 5. Весоловскій Ант., 6. Левицкій Левъ, 7. Жолкевскій Антоній, 8. Выковичъ Алексей, 9. Гоцкій Брониславъ, 10. Чучкевичъ Юл., 11. Бенцѣпъ Андрей.

Каноничну институцію получили :

Ч. 1435. о. Рудавскій Иннокентій на парохію Сосниця.
„ 1436 „ Волянскій Стефанъ на парохію Смерековецъ.
„ 1437. „ Чеховичъ Іосифъ на парохію Рѣчиця.
„ 1438. „ Петрыкъ Володимиръ на парохію Бабина.
„ 1439. „ Федоновичъ Левъ на парохію Жапалѣвъ.
„ 1440. „ Пѣхъ Теодоръ на парохію Звѣръ.
„ 1776 „ Стецишинъ Николай на парохію Долинъ.

Завѣдательства получили :

Ч. 1435. о. Рудавскій Антоній въ Манастири.
„ 1437. „ Котысъ Емилиянъ въ Конотопахъ.
„ 1438. „ Накловичъ Михаилъ въ Купновичахъ.
„ 1439. „ Гарабачъ Стефанъ въ Плазовѣ.
„ 1062. „ Михальчукъ Димитрій въ Лыцоватѣмъ.
„ 1776. „ Есипъ Іоанъ въ Климковѣцѣ.

Сопомочництва получили:

- Ч. 1093. о. Вендзиловичъ Дамьянъ въ Лиць.
„ 1011. „ Лыциньскій Йосифъ въ Гляньску.

Ч. 1438. о. Кузичъ Василій получилъ сотрудицтво въ Комаривъ.

Увѣльненє вѣдъ испыту конкурсового получили:

- Ч. 560. о. Олексинъ Илія, парохъ въ Старявѣ синоцкѣй.
„ 867. „ Менцвнѣ-кій Антоній, парохъ въ Торкахъ декан. Сокальскаго.
„ 878. „ Цержило Григорій, парохъ Коньскѣмъ.
„ 1375. „ Станчакъ Іоанъ, парохъ въ Высоцку.
Ч. 1056. о. Чайковскій Володимиръ, парохъ въ Загочевю получилъ вѣдлчія кры-
лошаньскій.

Презенты получили:

- Ч. 1013. о. Грынь Іоанъ на парохію Нижанковичи (въ дорозѣ замѣны).
„ 1183. „ Калужяцкій Орестъ на парохію Павлокома.
„ 1204. „ Венгриновичъ Владимиръ на парохію Крещѣвъ (въ дорозѣ замѣны)
„ 1297. „ Федевъ Іоанъ на парохію Мижинець.
„ 1340. „ Паславскій Николай на парохію Вязовниця.
„ 1606. „ Радошицкій Михаилъ на парохію Лобозовъ.
„ 1678. „ Вербицкій Михаилъ на парохію Улично.
„ 1910. „ Котысь Володимиръ на парохію Звизячъ гѣрний.

НЕКРОЛЬОГІЯ.

О. Константыновичъ Юстинъ, парохъ въ Климѣвцѣ, уп. 18 2 1911.
Душа его поручає ся молитвамъ Всеч. Клира.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Консистеріи.

Перемишль, 20. Марта 1911.

† **КОНСТАНТИНЪ,**
Епископъ.

О. Іоанъ Стрыйскій,
Канцлеръ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

РѢКЪ 1911.

Выдано 15. Цвѣтня

Ч. IV.

Ч. 18.

Ч. 809. О выданіи о. Дольницькимъ книги „Служба св. Іосифа Обручника“

Всесвѣтлѣйшій о. Пралатъ Ісидоръ Дольницькій духовникъ Львовскаго Семинара выдалъ „Службу св. Іосифу Обручнику“ яка дня 26. мѣсяця декабрія съ Соборомъ Пресвятой Богородици служити ся мае.

Книга тая церковна, апробована Всесвѣт. и ВПреосявящ. Митрополитимъ Ординаріатомъ Львовскимъ, дожна находити ся въ кождой церквѣ въ цѣли точной отправки богослуженія великаго Угодника Божого и опѣкуна св. католицкои Церкви св. Іосифа Обручника.

Поручае ся Всч. о. Деканамъ наблюдать, чи въ кождой церквѣ до кѣнца сего року згадана книга находити ся буде.

При сей случайности пригадуе ся, що такожь и Типиконъ (уставъ церковный) Всесв. о. Дольницкаго, въ р. 1900 порученый, еще не въ кождой церквѣ находить ся.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемышль дня 3. Цвѣтня 1911.

Ч. 1597. О Конгресѣ Евхаристійнѣмъ.

Сегорѣчний Конгресъ Евхаристійный вѣдбуле ся дня 25. до 29. червня 1911 въ Мадридѣ въ Испаніи.

На прошеніе предсѣдателя конгресу Преосвященнаго Епископа въ Намюръ въ Бельгіи, поручае ся всему Всч. Клярови оголосити вѣрнымъ, щобы принайменше послѣднаго дня конгресу (29. червня) молитвы и св. Причастія свои жертвовали въ намѣреню того конгресу: для возвеличенія славы и чести Бога Иисуса Христа въ святыхъ Тайнахъ утаенаго. Всч. Іереи же того дня по возможности вѣдправлять въ тѣмже намѣреню св. Літургію.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Консисторіи

Перемышль 20. Марта 1911.

Ч. 20.

Ч. 1527. О надѣленю одноразовою запомогою зъ фундаціи бл. п. Зарицкаго церковъ въ Дыновѣ адъ Бахѣрь деканата Бирчаньскаго.

Подась до вѣдомости, що управляючій совѣтъ ставропигійскаго института на засѣданю дня 22. Лютого 1911 надѣливъ одноразовою запомогою зъ фонда бл. п. Павла Зарицкаго въ сумѣ 186 К. церковъ въ Дыновѣ дочерною до Бахѣря деканата Бирчаньскаго пѣдъ условіемъ, щобы повысена квота була пѣднята дотычнымъ комитетомъ парох. въ продовженю одного року и щобы имя фундатора було помянуто въ тамошней церковѣ въ недѣлѣ и праздники черезъ цѣлый рѣкъ о оставлене грѣховъ его.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Консисторіи

Перемышль 27. Марта 1911.

Ч. 21.

Ч. 2025. Въ справѣ невыдаванія черезъ Уряды парох. вытягѣвъ метрик. потрѣбныхъ нашимъ емігрантамъ перебуваючимъ поза границями краю.

Высокопреосвященный Митрополитій Ординаріятъ выдѣвъ въ Львѣвскихъ Архіепар. Вѣдомостяхъ ч. II. зъ 1911 р. п. д. 25. сѣчня 1911 Ч. 11108/10 въ справѣ не выдаванія вытягѣвъ метрическихъ емігрантамъ слѣдующе рѣшене:

„Обставины такъ склали ся, що бѣльше якъ вѣдъ десятка лѣтъ огорнула нашъ народъ емиграція поза границъ краю и державы. Причины сему рѣжній, пе-

редовсімъ матеріяльне положене и ин. Не мѣсце намъ розсуджувати многі уемні а хоть въ части и додатні стороны тоижъ, але фактомъ е, зъ котрымъ конечно треба числити ся, що десятки тысячѣ руского народу-хлѣборобѣвъ рѣкъ рѣчно лишае родинну стрѣху и вандруе въ свѣтъ чи то въ части на постѣйне поселене, а переважно часово на зарѣбки за хлѣбомъ.

Згадаемо про Канаду, Сполучені Державы, Бразилію, Боснію, Францію, Нѣмечину, Угорщину, Росію и т. д.

Всюды на чужинѣ можна стрѣнути ся зъ нашимъ рускимъ робѣтникомъ якій кинувъ рѣдну хату — лишивъ свое село — рѣдню — свою церковь, та пустивъ ся въ свѣтъ мѣжъ чужі люде въ надѣѣ пособити своѣй тяжкѣй незавиднѣй доли.

Проте и святымъ-великимъ обовязкомъ не тѣлько державы и краю черезъ вѣдповѣдні законы, якъ и нашего духовенства, интеллигенціи та свѣдомѣйшихъ братѣвъ послужити чи то порадою, опѣкою та помочію пѣдъ кождымъ зглядомъ своему молодшому братови.

Въ самыхъ починахъ духовенство наше чуло ся оправданимъ заняти становиско противне емиграціи и спиняти ю можливими чесными способами, але показало ся, що е ся безсильнымъ супротивъ сеи элементарной струѣ; тожъ належитъ ся зъ тымъ погодити и поступати якъ слѣдъ по божому и людски.

Та невпинно доходить до нашої вѣдомости, що многі зъ Всеч. Духовенства робять теперъ нашимъ емигрантамъ рѣжніи неоправданіи перешкоды и не ведучі до цѣли, яке то постуноване приносить намъ шкоду такъ матеріяльну якъ и упадокъ моральній.

Рѣчь въ тѣмъ, що наші брата робѣтники перебуваючі вже поза границями краю, мѣжъ чужими — позбавлені суть всякихъ потрѣбныхъ посвѣдчень, свѣдоцтвъ, документѣвъ урядовыхъ, пишуть, просятъ старають ся, та не могутъ дѣждати ся на нихъ и то звѣдси, де имъ правно належитъ ся.

Всѣ бо наші емигранты переважно денні робѣтники мусять належати до касъ хорыхъ та иншихъ касъ заводовыхъ, зъ якихъ въ случаю нещасныхъ выпадкѣвъ, хоробы, неспособности до работы або смерти, суть управненіи побирати ренту чи то самі чи ихъ родины.

Въ кождѣмъ такѣмъ случаю робѣтникъ мусить выказати ся метрикою рѣдження и кресту.

Знова робѣтники заняті при фабрыкахъ и копальняхъ обовязково принадлежать до гѣрничихъ товариствъ, до якихъ не пріймутъ, наколи не выкажутъ ся метрикою кресту евентуально шлюбу а такожъ метрикама кресту чи то смерти дѣтей.

Многі случаѣ намъ вѣдомі, де робѣтники потерпѣвшіи на здоровю, окалѣчѣлі а такожъ родины помершихъ не могли скористати зъ прислугуючихъ имъ

правъ, мимо що точно уплачували приписові вкладки до дотычныхъ фондѣвъ, не одержали жадного вѣдшкочованя, нѣ ренты, нѣ пенсіи, нѣ то самі, нѣ ихъ осиротѣлі родины.

Причиною сего було, що помимо прошеня самого робѣтника, помимо дописей зарядѣвъ касѣ, помимо представленъ черезъ управу дотычныхъ товариствъ, одинокі правно и обовязково покликані Уряды парох. не чули сего плачу сирѣтъ, не хотѣли зрозумѣти свого обовязку любви и справедливости, якій въ многихъ случаяхъ зобовязує ихъ яко парохѣвъ до реституціи.

Дальше мимохѣтъ насуває ся пытанє, кому буде треба почислити въ провину тѣлько неправыхъ та дикихъ супружествъ, а дальше такихже дѣтей позбавленыхъ правъ батькѣвскихъ и горожанскихъ, та упадку морального ?

Въ виду сего приказуємо пѣдъ совѣстію всѣмъ настоятелямъ Урядѣвъ парох. въ подѣбныхъ случаяхъ и то безпроволочно и бесплатно служити жадающимъ сторонамъ и потрѣбніи вытяги метрикальніи выдавати (найлучше на руки тамошнихъ священникѣвъ).

Вже заздалегѣдъ, коли лише робѣтникъ опускає парохію, парохы повинні поучити та пригадати, наколи робѣтнича книжка не выстарчає (лише для робѣтникѣвъ денныхъ занятыхъ при пѣльныхъ роботахъ), що кождый зъ нихъ повиненъ заосмотрити ся въ потрѣбніи свѣдоцтва, якій въ кождѣмъ часѣ зъ Уряду парох. отримати може.

Згаданіи вытяги метрикальніи пѣсля нормующихъ законѣвъ такъ въ Австріи, Нѣмеччинѣ и вишихъ краяхъ суть вѣльніи вѣдъ стемпля.

Въ случаю противного поступованя противъ сему приказови, Ординаріятъ буде споводованымъ потягнути провинившихъ ся до строгои одвѣчальности⁴.

Для важности справы и въ цѣли однакового поступованя въ цѣлої нашѣй церковної провинціи Еп. Ординаріятъ оголошує тоє розпорядженє яко обовязуючє и въ Нашѣй епархіи и поручає Всєч. духовенству точно того придержувати ся и пѣсля того поступати.

При тѣмъ пригадує ся тутешніи розпорядженя що до емигрантѣвъ оголошеніи въ Вєстнику епарх. Ч. V. зъ р. 1904, Ч. VII. зъ р. 1905, и Ч. III. зъ р. 1911.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Ординаріята

Перемышль 1. Цвѣтня 1911.

Ч. 22.

Ч. 2286. Постановы взглядомъ приняты або вѣдпустки зъ одной Епархіи до другой.

Въ справѣ приняты и вѣдпустки кандидатѣвъ стану духовного и Священникѣвъ зъ одной Епархіи до другой подає Еп. Ординаріятъ до зѣдомости слѣдующій постановы :

1) Каждый Епископъ, котрый пѣсля права каноничного есть *Erris proprius* може каждого кандидата стану духовного принять до своего семинара и може его ординувати безъ всякихъ *littaras dimissoriales* чи *testimoniales*.

2) Если Епископъ *non proprius* принимает кандидата до своего семинара, має самъ Ординаріятъ постарати ся найдалше до кѣнця першого року о его екскардинацію.

3) Каждый разъ инкардинованный не може бути принятый анѣ до иного семинара анѣ по скѣнченю семинара бути ординованный черезъ другого Епископа безъ формальной вѣдпустки того Епископа, котрый его принявъ и та вѣдпустка лишаець до волѣ дотычного Епископа.

4) Що до священникѣвъ, то самъ петентъ мусить перше удатись до своего Епископа о приреченє вѣдпустки.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Ординаріята
Перемысль, 3. Цвѣтня 1911.

Ч. 23.

Ч. 2568. Конкурсъ на опорожненій парохіи.

Зъ речинцемъ вношеня прошенъ до дня 31. Мая 1911 выставляють ся на конкурсъ слѣдующі парохіи:

- 1) Крыве ад Тѣсна, дек. Балигородского, патрона право почиває.
- 2) Рябе, дек. Балигородского, патрона право почиває.
- 3) Климокѣвка, дек. Бѣцкого, наданя приватного.
- 4) Конотопы, дек. Варяжского, патрона право почиває.
- 5) Губичѣ, дек. Дрогобыцкого, наданя цѣсарского.
- 6) Криница, " " " приватного.
- 7) Орове, " " " цѣсарского.
- 8) Попель, " " патрона право почиває.
- 9) Воля цеклинська, дек. Дуклянского, наданя приватного.
- 10) Замочокъ, дек. Жовкѣвского, наданя приватного.
- 11) Мачишинъ, " " " "
- 12) Хмѣль, дек. Затварницкого, патрона право почиває.
- 13) Чорнорѣки, дек. Короснянского, наданя приватного
- 14) Лѣщовате, " Лѣского " "
- 15) Жукѣвъ, " Любачѣвского, " "
- 16) Плазѣвъ, " " " "
- 17) Боленовичи, " Мостиского " "
- 18) Быкѣвъ, " " " "

- 19) Войкова дек. Мушиньского, наданя цѣсарского.
- 20) Злоцке, дек. Мушиньского, наданя цѣсарского, (убѣгаючи́ся о тую парохію мають при институтіи зложити писемне заявлене, що годять ся на евентуальне вѣдлучене доч. Щавникъ).
- 21) Олешичи, дек. Олешичкого, наданя приватного, (убѣгаючи́ ся о тую парохію мають при институтіи зложити заявлене, що годять ся на евентуальне вѣдлучене доч. Олешичи старі).
- 22) Малковичи, дек. Перемыско-Загородского, наданя приватного.
- 23) Каменка старесело, дек. Потелицкого, " "
- 24) Манастирь, дек. Ярославского, наданя приватного.
- 25) Суроговъ, " " " "
- 26) Пудавы, дек. Яслиского, наданя приватного.
- 27) Солинка, " " патрона право почивае.
- 28) Явѣрицькь " " Громада мѣцева.
- 29) Ясель, " " наданя приватного.

Речиниць розумѣе ся въ сей способъ, що прошеня до дня 31. Мая 1911 мають бути зъ дотичныхъ Урядѣвъ дек. гагъ внесени, щобы въ дни 31. Мая 1911 були въ Еп. Консисторіи.

Прошеня не заосмотреніи потребными залучниками (особенно свѣдоцтвами зъ испыту конкурсового), якъ и такі, котрыбы по дни 31: Мая 1911 тутъ вплинули, будутъ зверненіи безуспѣшно.

Вѣдъ гр. к. Еп. Консисторіи

Перемышль 8. Цвѣтня 1911.

Ч. 24.

Ч. 1008. О жертвахъ на будову церкви въ Милятынѣ ад Долгомостиска.

Подася до вѣдомости Всеч. Духовенства слѣдуюча вѣдозва: „До гр. кат. парохіи въ Долгомостискахъ приналежить дочерна громада Милятынѣ замешкала въ половинѣ черезъ греко-католикѣвъ котры передъ сто лѣтами становили окрему и самостоятельную парохію.

Днесъ грозитъ имъ цѣлковите злятинизоване и вынародовлене. Поставлено тамъ костель, спроваджено матечки, заложено школу товар. людового.

Мимо того всего русины Милятына стоятъ героично при своимъ св. обрядъ и народности.

Заходить конечна потреба побудовати тамъ нову церковь — дотеперѣшна бо грозитъ упадкоу. Сами нечисленіи около 350 душъ, крайно бѣдніи, до того еще не сплатили конкуренци на матерну церковь — власными силами довершити сего дѣла не могутъ.

Дятого тою дорогою шукають помочи — крайна необходимість змушає их вѣдкликатись до жертволюбія и патриотизму Вп. Суенѣльности рускѣй, просятъ хотяй бы о наименшій датки.

Ласкаві датки упрашаеся присылати пѣдъ адресою: гр. кат. Урядъ парохіяльный въ Долгомостискахъ о. п. Судова Вишня. Вѣдъ гр. кат. уряду парохіяльного Долгомостиска дня 9/2 1911 Круликовскій парохъ“.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Консисторіи.
Перемышль дня 20. лютого 1911.

Ч 25.

Ч. 1820. Станъ касы вдов. сир. Института
за часъ 1. жовтня до 31. Грудня 1910.

А) ФОНДЪ КОРЕННЫЙ.

Прихѣдъ	Готѣвка		цѣнни папери		Розхѣдъ	Готѣвка		цѣнни папери	
	Кор.	с.	Кор.	с.		Кор.	с.	Кор.	с.
1. Переносъ . .	73097	26	342310	—					
2. Чучкевичъ Юл.	480	—							
3. бл. п. Борсукъ Іоанъ (жертва) .	400	—							
4. За вильосов. 4 0/0 Лист. Заст. Банку краевого Ser. III. N. 2374 и Ser. II. N. 18951	1200	—							
5. Жукъ Михаилъ	200	—							
6. Когутъ Стеф. .	100	—							
7. Гуть Алексей .	400	—							
8. Симко Михаилъ	50	—							
9. Копыстянскій Стефанъ	60	—							
10. Менцинскій М.	120	—							
11. Левицкій Юл.	120	—							
12. Козъй Конст. .	120	—							
13. Сембратович А.	120	—							
14. Пасъчинскій Я,	120	—							
15. Презвитери . именно зложили по 80 кор.: Ко- пыстянскій Ст., Козъй Констан., Менцинскій М. Сембратовичъ А., Гуть Ал., Тка- чукъ Илія, Ле-	640	—							

П р и х о д ъ	Готѣвка		цѣнный паперы		Р о з х о д ъ	Готѣвка		цѣнный паперы		
	Кор.	с.	Кор.	с.		Кор.	с.	Кор.	с.	
вицкій Юліанъ и Горнятковичъ І.					1. Выдано зъ касы выльсowan. 4 0/0 Листы Заставн. Банку краєвого Ser. III. N. 2374 и Ser. II. N. 18951					
16. Левицкій Лаврентій	60	—								
17. Чайковскій Т.	80	—			2. Изъ скрипта дов- жного С. С. Ва- силіянокъ потру- чае ся вплаче- ныхъ готѣвкою въ роцѣ текучѣмъ					
18. На сплату довгу С. С. Василян- нокъ	1000	—							1200	—
19. Стефанъ Ко- гутъ	100	—								
Всего	78397	26	342310	—						
Розхѣдъ	—	—	2800	—					1600	—
Остаетъ	78397	26	339510	—	Всего				2800	—

В) ФОНДЪ РЕЗЕРВОВЫЙ.

П р и х о д ъ	Готѣвка		Р о з х о д ъ	Готѣвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
1. Переносъ	16587	78	Переносъ	6630	17
2. Рудаевскій Антошій	160	—	Всего	6630	17
3. Давидовичъ Кароль	30	41			
4. Чучкевичъ Юліанъ	180	—			
5. Адріановичъ Леонтій	120	—			
6. Кусайла Теодоръ	166	—			
7. Габла Димитрій	48	—			
8. Макаръ Стефанъ	180	—			
9. Охничъ Василій	133	89			
10. Максимовичъ Григорій	29	50			
11. Кусайла Теодоръ	192	—			
12. Попель Михаилъ	275	47			
13. Мысикъ Василій	200	—			
14. Валюхъ Іоанъ	100	—			
15. Чучкевичъ Юліанъ	271	91			
16. Шатыньскій Михаилъ	170	—			
17. Куцѣй Данилъ	60	—			
18. Деканатъ Порохницкій вѣдъ о. Корнилія Вин- ницкого	100	—			
19. Кокотайло Романъ	80	—			
20. Лазоришакъ Миронъ	20	—			
21. Валюхъ Іоанъ	100	—			
22. Обушкевичъ Володимиръ	20	—			
23. Хтѣй Алексей	11	44			
24. Деканатъ Перемыско- городскій	50	—			
вѣдъ о. Николая Пас- лавского					
Всего	19096	32			
Розхѣдъ	6630	17			
Остаетъ	12466	15			

В) ФОНДЪ РОЗПОРЯДИМЫЙ.

П р и х ђ д њ	Готѡвка		П р и х ђ д њ	Готѡвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
1. Переносъ	41970	68	11. Деканатъ Порохницкій . вѡдъ о. Андрея Наконеч- ного.	20	—
2. Деканатъ Порохницкій именно зложили по 20 к. Іоанъ Гнатишакъ, Ілія Левицкій, Георгій Падохъ, Даніиль Бодревичъ, Анто- ній Дигдалевичъ, Іоанъ Де- мянчукъ и Анатолій Хи- лякъ.	140	—	12. Чучкевичъ Юліанъ	40	—
3. Деканатъ Самбѡрскій	20	—	13. Адріановичъ Леонтій	20	—
4. Деканатъ Вѣцкій	340	—	14. Габля Дмитрій	20	—
именно зложили по 20 к. Говда Александеръ, Ка- лужняцкій Володимиръ, Мартиновичъ Орестъ, Ты- таръ Іоанъ, Подляшецкій Петро, Іесипъ Іоанъ, Дур- котъ Теодозій, Константи- новичъ Юстинъ, Полоши- новичъ Даніиль, Менцинь- скій Еміліанъ, Волянскій Стефанъ, Антоничъ Васи- лій, Копыстянскій Кли- ментій, Дуркотъ Іоанъ, Барновскій Захарія Ка- линовичъ Григорій и Сте- цишинъ Николай.	20	—	15. Мекелита Петро	60	—
5. Говда Александеръ	20	—	16. Кочиркевичъ Андрей	20	—
6. Впр. о. поч. Кры- лошанинъ Петро Левиц- кій (жертва)	40	—	17. Деканатъ Дрогобыцкій . именно зложили: Грабо- венскій Іоанъ 30, Ба- чинскій Михайлъ 62, Хи- лякъ Стефанъ 23·25, а по 20 кор.: Рулавскій Ант., Скобельскій Теофилъ, Ко- закъ Анатолій, Коростень- скій Володимиръ, Лазурко Петро, и Кикта Павло.	235	25
7. Грабъ Рѡдомиръ	40	—	18. Деканатъ Самбѡрскій и- менно зложило: Накло- вичъ Михайлъ 21 к., Кор- дасевичъ Викторъ 41 к., а по 20 к. Ганасевичъ Іо- анъ, Витикъ Стефанъ, Бе- режницкій Алексей, Чай- ковскій Теофилъ, Гординь- скій Дмитрій.	162	—
8. Миколайъ Мартинъ	40	—	19. Кордасевичъ Анатолій	20	—
9. Давидовичъ Кароль	20	—	20. Деканатъ Сяноцкій	136	—
10. Деканатъ дуклянскій	266	81	именно зложили по 28 к: Салімонъ Викторъ и Ку- церыбъ Дмитрій а по 20 кор.: Грабець Іоанъ, Га- мерскій Іоанъ, Сембрато- вичъ Юліанъ и Фенякъ Михайлъ.	40	—
именно зложили: Сѣлец- кій Александеръ 46·81, а по 20 к.: Кисѣльовскій Филимонъ, Копыстянскій Корнелій, Гайда Стефанъ, Дуркотъ Володимиръ, Дур- котъ Максиміліанъ, Мыш- ковскій Іоанъ, Каламу- нецкій Петро, Мышков- скій Маріанъ, Коццлов- скій Кирилъ, Пирѡгъ Да- ніиль, и Юрчакевичъ Мих.	40	—	21. Полянскій Николай	40	—
			22. Деканатъ Старосольскій именно зложили по 20 к: Коростеньскій Северинъ, Хомицкій Теофилъ, Дур- котъ Михайлъ, Шемердякъ Іоанъ, Олексинъ Василій, Була Михайлъ, Грыцке- вичъ Константинъ, Оль- шавскій Іоанъ, и Кири- чинскій Ілія.	180	—
			23. Куновскій Іеронимъ	20	—

Приходъ	Готѣвка		Приходъ	Готѣвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
24 Деканатъ Старосамбурскій вѣдъ о. Венгриновича Володимира.	20	—	Калимонъ Григорій и Долошицкій Миронъ.		
25. Скубишь Іоанъ	40	—	36. Деканатъ Перемыско-Загородскій	120	—
26. Деканатъ Бирчанскій	220	—	именно зложили по 20 к: Залескій Василій, Борисевичъ Андрей, Кузыкъ Корнилій, Мировичъ Діонизій, Маликъ Игнатій и Крвавичъ Зенонъ.		
именно зложили по 20 к: Жарскій Іоанъ, Кузьмакъ Михаилъ, Савойка Теод., Усцкій Мпрославъ, Пержило Григорій, Калужняцкій Владиславъ, Калужняцкій Орестъ, Гандякъ Михаилъ, Гробельскій Брониславъ, Солтыкевичъ Орестъ, и Сембратовичъ Евгеній.			37. Деканатъ Дукляньскій	60	—
27. Литвинскій Миронъ	40	—	вѣдъ Мышковского Іоана		
28. Деканатъ Самборскій	150	—	38. Савчинъ Антоій	24	—
именно зложили Чайковскій Теофіль 100 к, Татомиръ Юліанъ 50 кор.			39. Онишкевичъ Стефанъ	100	—
29. Деканатъ Мостискій	121	—	40. Лазоришаъ Миронъ	41	—
именно зложили: Тиховичъ Іосифъ 21 кор., а по 20 к: Попель Володимиръ, Шеховичъ Іоанъ, Журавецкій Михаилъ, Рейнаровичъ Іосифъ, Глушкевичъ Теофіль.			41. Деканатъ Белзкій	40	—
30. Деканатъ Перемыско-городскій	80	—	именно зложили по 20 к: Крайчикъ Ілія, Селецкій Кирилъ.		
именно зложили по 20 к: Михайловъ Данилъ, Михальчукъ Іоанъ, Хоминскій Евгений и Калужняцкій Игнатій.			42. Дуркотъ Володимиръ	60	—
31. $\frac{0}{10}$ вѣдъ пожички С. С. Василіянокъ за рѣкъ 1910	980	—	43. Деканатъ Нижанковскій	40	—
32. Лепкій Данилъ	60	—	именно зложили по 20 к: Кульматицкій Юліанъ и Мащакъ Іосифъ		
33. Деканатъ Канчуцкій	60	—	44. Савчакъ Викторъ	60	—
именно зложили по 20 к: Боднаръ Володимиръ, Каминскій Іоанъ и Милиничъ Николай.			45. Деканатъ Ольховецкій	123	34
34 Деканатъ Куликѣвскій	20	—	именно зложили: Генсьорскій Георгій 23 к. 34 с., а по 20 к. Калужняцкій Іоанъ, Чайковскій Романъ, Виковичъ Алексей, Гамерскій Іосифъ и Полянскій Василій.		
35. Деканатъ Ярославскій	40	—	46. Деканатъ Добромильскій	70	—
именно зложили по 20 к.			именно зложили: Лъциньскій Іосифъ 10 к. а по 20 к: Лысякъ Володимиръ, Полянскій Генрикъ и Марыновичъ Іосифъ.		
			47. Деканатъ Потелицкій	120	—
			именно зложили по 20 к: Боровецъ Іоанъ Василій (двохъ именъ), Саламонъ Левъ. Хотынецкій Стефанъ, Стецякъ Сяльвест., Федевъ Іоанъ, Леонтовичъ Адріанъ.		
			48. Барновичъ Антоій	20	—
			40. Деканатъ Судово-Вищ.	251	—

П р и х ђ д ь	Готѡвка		П р и х ђ д ь	Готѡвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
именно зложили: Круликовскій Іоанъ 100 к, Фуглевичъ Михайль 41 к, Кишакевичъ Николай 30 к, а по 20 к: Жолкевскій Антоній, Куширъ Николай, Тыховскій Левъ и Пасѣчиньскій Кирилъ.			долинскій Володимиръ, Сенишинъ Іоанъ, Долошицкій Іосифъ, Яремкевичъ Александеръ и Саламонъ Онисимъ.		
50. Деканатъ Любасѡвскій . именно зложили по 20 к: Колтонюкъ Николай, Федоновичъ ^д Л., Антоневиць Маріанъ и Сорокевиць Іоанъ.	80	—	57. 0/0 вѡдъ Листѡвъ Заставныхъ кредитового Товариства земского у Львовѣ за часть вѡдъ $\frac{1}{7}$ до $\frac{31}{12}$ 1910.	4548	02
51. Кипріянь Ясеницкій .	20	—	58. Обушкевиць Володимиръ	20	—
52. 0/0 вѡдъ Листѡвъ Заставныхъ Банку краєвого у Львовѣ за часть вѡдъ $\frac{1}{7}$ до $\frac{31}{12}$ 1910	569	28	59. Деканатъ Комарнянскій именно зложили по 20 к: Стецевъ Романъ, Кульчицкій Симеонъ, Манастирскій Леонтій, Клинь Григорій, Петрикъ Володимиръ, Рыхлевскій Володимиръ, Савицкій Андрей, Кузичъ Василій, Прухницькій Андрей, Серединьскій Теодоръ, Ковальскій Айталь, Кульчицкій Келестинъ, Косоноцкій Яковъ, Гнатышакъ Корнилій, Панталеѡмонъ Шпилька, Онішкевиць Стефанъ, Борысь Симеонъ, Царевичъ Гервазія.	400	—
53. Деканатъ Дукляньскій . именно зложили: Гайда Стефанъ 24 к, а по 20 к: Вербницкій Михаилъ, Чеснокъ Захарія, Дутковскій Казиміръ и Феленчакъ Николай.	104	—	60. Хтьей Алексей	20	—
54. Деканатъ Черемыско-Городскій именно зложили по 20 к: Копко Максимъ, Комарницкій Михаилъ, Пасѣчиньскій Теодоръ, Василькевиць Мокій и Чабанъ Назарій.	100	—	61. 0/0 вѡдъ капиталѡвъ зложеныхъ въ касахъ щадничихъ „Рускои Щадницѣ“, „Вѣры“ и „Ниви“ въ Перемышля за рѡкъ 1910.	3764	06
55. Деканатъ Варяжскій . именно зложили по 20 к: Лаврецкій Василій, Федоровичъ Кароль, Фартухъ Василій, Гиссовскій Петро, Чарнецкій Андрей, Осмакъ Романъ, Смулка Симеонъ, Ковшевиць Михаилъ, Флюнтъ Зеновій и Трешневскій Емиліанъ.	200	—	62. 0/0 вѡдъ Листѡвъ Заставныхъ Банку ипотечного у Львовѣ за часть вѡдъ $\frac{1}{7}$ до $\frac{31}{12}$ 1910	1128	50
56. Деканатъ Жовкѡвскій . именно зложили по 20 к: Гумецкій Юліанъ, Саноцкій Александеръ, Породко Василій, Хилякъ Евгеній, Домбровскій Діонизій, По-	200	—	63. Деканатъ Мокряньскій . именно зложили Децко Андрей 120 к, Николаевичъ Антоній 80 к, Плятекъ Юліанъ 25 к, а по 20 к: Созаньскій Іоанъ, Хотынецкій Константинъ, Савицкій Петро, Стецевъ Левъ, Король Кароль, Чи-	425	—

Приходъ	Готѣвка		Розходъ	Готѣвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
жовичъ Симеонъ, Кишикъ Стефанъ, Скобельскій Василій, Вислоцкій Игватій и Лецишакъ Никифоръ.			1. Переносъ	33930	12
64. Деканатъ Судово Вишеньскій	21	—	2. Передатокъ вдовамъ	2075	25
вѣдъ Пасѣчиньского Кирила.			3. Стенплі на квиты	22	50
65. Деканатъ Старосамбѣрскій	20	—	4. „Меркуръ“	3	60
вѣдъ Козаневича Евгенія.			5. Книжка Щаднича	—	16
66. Деканатъ Жовковскій	146	—	6. Ремунаціи за канцелярїйне дѣловодство	596	—
именно зложили: Гисовичъ Іоанъ 26 к, а по 20 к: Виханьскій Алексей, Утрыско Володимиръ, Банахъ Теодоръ, Дуркотъ Петро, Крушиньскій Теодоръ, Алексевичъ Станис.			Всего	36627	63
67. Деканатъ Угновскій	380	—			
именно зложили по 20 к: Омелянскій Евгений, Логиньскій Іоанъ, Мосевичъ Володимиръ, Сиротиньскій Іоанъ, Мазикевичъ Викторъ, Яцѣвъ Антоній, Дѣдицкій Емиліянъ, Тарасовичъ Іоанъ, Малецкій Онуфрій, Паппъ Володимиръ, Каровець Григорій, Козенька Стефанъ, Кійко Стефанъ, Пирожокъ Михайлъ, Брунецъ Алексей, Серета Петро, а надто Котысъ Еміліянъ зложивъ 40 к					
67. Черевко Іоанъ	20	—			
68. Впр. Капитула въ Перемышля зъ фундаціи бл. п. Лавровского Іоана за рѣкъ 1910	2000	—			
69. Впр. Члены Капитулы въ Перемышля	300	—			
Всего	61276	94			
Розходъ	36627	63			
Остае	24649	31			

П О В Т О Р Е Н Ё.

Дня 31. грудня 1910 має бути въ касѣ:

I. Фондъ коренный	готовка	78397 К. 26 с.,	цѣннй папери	339510 К. — с.
II. " резервный	"	12466 К. 15 с.,	" "	— К. — с.
III. " розпорядимый	"	24649 К. 31 с.,	" "	— К. — с.
Всего готовкою		115512 К. 52 с.,	ц. паперами	339510 К. — с.

Вѣдповѣдно до того справозданя найдено въ касѣ:

I. Въ цѣннихъ паперахъ:		339510 К. — с.,	
II. 1.	на книж. щадничихъ „Руской Щадницѣ“	ч. 2354 . . .	16274 К. 90 с.
2.	" " "	" " ч. 345 . . .	6192 К. 53 с.
3.	" " "	" " ч. 2287 . . .	11967 К. 26 с.
4.	" " "	" " ч. 378 . . .	20000 К. — с.
5.	" " "	" " ч. 160 . . .	20000 К. — с.
6.	" " "	" " ч. 6497 . . .	1219 К. 97 с.
7.	" " "	" " ч. 6681 . . .	403 К. 94 с.
8.	" " "	„Вѣры“ ч. 1592 . . .	9012 К. 37 с.
9.	" " "	" ч. 2466 . . .	4730 К. 73 с.
10.	" " "	„Нивы“ ч. 17 . . .	6206 К. 85 с.
11.	готовыми	.	19503 К. 94 с.
Разомъ			115512 К. 52 с.

М. Комарницкій
секретарь.

М. Подолинскій
предсѣдатель.

М. Кошко
касирь.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Консистеріи.

Перемышль, дня 16. Марта 1911.

Ч 26.

Ч. 1946. Вѣдозва о жертвы на будову мешканя для пароха въ Островѣ дек. Ярославекого

Два разы звертала ся Еп. Консистерія у Вѣстнику (21. IV. 1909, ч. 1900. Вѣстн. ч. V/909 и 13. V. 1910, ч. 2090. Вѣстн. VII/910) до Всеч. Священства цѣлои Епархіи о збиране жертвъ на будову мешкального дому для о. пароха въ Островѣ. На тѣ зазывы вылынули однакъ лишь дуже незначвй жертвы.

Невѣдраднй вѣдносины въ Островѣ унеможливають переведеие будовы дорогою конкуренціи, бо розписана передъ двома роками на сю цѣль конквенція вже потягнула за собою спорадичнй переходы на латинскій обрядъ деякихъ парохіянъ присѣлка Лѣвцѣ, котрымъ пригадалися недавнй ще подѣвъ доч. Тучапъ.

Помешкане однакъ зовсѣмъ знищене грибомъ и замкнене властями. Заходитъ тому невѣдклична потреба побудовати нову хату жертвами.

Еп. Консисторія поручае якъ найгорячѣйше тую сираву уважѣ Веч. Духовенства и вѣдкликуе ся до его жертволюбивости, а такожь взымае зняти ся ривно збиранимъ хотѣбы найменшихъ жертвъ межи вѣрными.

Жертвы належитъ присылати до канцелярїи Еп. Консисторїи.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Консисторїи.

Перемышль 14. Цвѣтня 1911.

ХРОНИКА.

Именованя :

- Ч. 937. Всеч. о. Гриненецкій Емилиянъ, парохъ въ Смолинѣ им. деканомъ Любачѣвскимъ на мѣсце увѣльненого на власне прошене вѣдъ той довжности Всеч. о. Михаила Кокуревича, получившого тытуль выс. деканѣ.
- Ч. 1955. Всеч. о. Кузикъ Корнилій, парохъ въ Радымнѣ им. орд. шкѣль. комисаремъ до надзору науки религїи въ школахъ народныхъ дек. Перемыско-Загородского на мѣсце увѣльненого на власне прошене вѣдъ той довжности Всеч. о. Зенона Кравича.
- Ч. 2063. Всеч. о. Кузикъ Корнилій, парохъ въ Радымнѣ им. Ш. М. Деканомъ Перемыско-Загород.
- Ч. 2282. Всеч. о. Гайдукевичъ Володимиръ, парохъ въ Яксманичахъ им. орд. шл комисаремъ на деканатъ Перемыско-Загород. на мѣсце увѣльненого на власне прошене вѣдъ той довжности Всеч. Волод. Вачиньского пароха въ Хѣдновичахъ.

Каноничну инетитуцію получили :

- Ч. 2234. о. Габлинскій Петро на парохїю Лосинець.
- „ 2304. „ Вербицкій Михаилъ на парохїю Улично.
- „ 2305. „ Паславскій Николай на парохїю Вязовница.
- „ 2329. „ Венгрияновичъ Володимиръ на парохїю Крецѣвъ.
- „ 2330. „ Грынъ Іоанъ на парохїю Нижанковичи.
- „ 2331. „ Богускій Іоанъ на парохїю Глумча.
- „ 2332. „ Калужняцкій Орестъ на парохїю Павлокома.
- „ 2411. „ Ралошицкій Михаилъ на парохїю Лобозѣвъ.

Завѣдательства получили :

- Ч. 2975. о. Гоцкій Алексей парохіи Попель.
" 2091. " Андрейчикъ Петро парохіи Крамарѳвка.
" 2234. " Гладишь Іоанъ парохіи Солинка.
" 2304. " Скоморовичъ Панталеймонъ парохіи Воля Цеклиньска.
" 2331. " Гробельскій Брониславъ парохіи Чорнорѣки.
" 2332. " Антоничъ Василій парохіи Мацина велика.
" 2287. " Романецъ Григорій парохіи Орове.
" 2259. " Дубъ Володимиръ дожджаюче въ Суруховъ.
" 2420. " Менциньскій Михаилъ парохіи Мацишинъ.
" 2411. " Ковальчинъ Іоанъ дожджаюче въ Яселю.
" 2321. " Гарабачъ Стефанъ " въ Жуковъ

Сотрудництва получили :

- Ч. 2305. о. Долошницкій Миронъ самостѳйне въ Княжиполи.
" 2344. " Мацюракъ Володимиръ новопост. пресвитеръ при катедр. Храмъ въ
Перемышли.

Сопомочництва получили :

- Ч. 988. о. Иванецъ Іосифъ въ Гѳльчи.
" 1256. " Горвяткевичъ Іоанъ въ Модрычи.
" 2094. " Лѣщинскій Іосифъ управ. въ Глинську.
" 2106. " Чайковскій Кирилъ управ. въ Луковѳмъ.
" 2376. " Лапчакъ Викторъ новопост. пресвитеръ въ Старѳй соли.
" 2377. " Полянскій Несторъ новопост. пресвит. въ Смѳльнику дек. Яелиского.
" 2375. " Трешневскій Андрей новопост. пресвитеръ въ Хлѣвчанахъ.

Увѳльненѳ вѳдъ испыту конкурсового получили :

- Ч. 1627. о. Бодревичъ Давниль парохъ въ Порохнику.
" 1760. " Кордасевичъ Викторъ парохъ въ Блажовѳ.
" 1831. " Дуркотъ Іоанъ парохъ въ Рыхвалдъ.
" 2243. " Гѳйдышь Володимиръ парохъ въ Девятири.
" 2478. " Давидовичъ Брониславъ парохъ въ Спринѳ.

Вѣдличія крылошаньскій получили :

- Ч. 1553. о. Боднаръ Михайлъ, парохъ въ Пакости.
„ Бенцъвъ Андрей парохъ въ Баличахъ.
Ч. 9516/10. Въ пропозицію на парохію Гѣйско приняті: I. о. Гумецкій Юліанъ,
II. Хтей Алексей, III. Мекелита Петро.

Презенты получили :

- Ч. 2075. о. Иванусъвъ Николай на парохію Вацовичи.
„ 2196. „ Пелехъ Іосифъ на парохію Желдець

НЕКРОЛЬОГІЯ.

- О. Годованьскій Петро, парохъ въ Сууховѣ, уп. 19/3 1911.
„ Колтунокъ Николай, парохъ въ Жуковѣ, уп. 26/3 1911.
„ Саноцкій Александръ, парохъ въ Мацошинѣ, уп. 27/3 1911.
„ Лотушка Антоній въ пенсіи, уп. 7/4 1911.

Души ихъ поручають ся молитвамъ Всѣхъ Кліра.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 14. Цвѣтня 1911.

† **КОНСТАНТИНЪ,**
Епископъ.

О. Іоанъ Стрыйскій,
Капцлеръ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

РѢКЪ 1911.

Выдано 12. Мая

Ч. V.

Ч. 27.

Ч. 151/орд. Лиеть пастьрекій вепѣльный.

АНДРЕЙ ШЕНТИЦКІЙ

Божю Милостію и Святого Апостольского Престола Благословеніемъ Митрополитъ Галицкій, Архієпископъ Львѣвскій, Епископъ Каменца Подѣльского.

КОНСТАНТИНЪ ЧЕХОВИЧЪ

Божю Милостію и Святого Апостольского Престола Благословеніемъ Епископъ Перемыскій, Самбѣрскій и Сянѣцкій.

ГРИГОРІЙ ХОМЫШИНЪ

Божю Милостію и Святого Апостольского Престола Благословеніемъ Епископъ Станиславѣвскій.

Всечесному Духовенству Миръ о Господѣ и Наше Архієрейске благословеніе!

Зближають ся выборы до парламенту. Якъ передъ чотирма лѣтами такъ и теперъ сповняемъ Нашъ душпастирскій обовязокъ, пригадуємо Вамъ Веч. Отцѣ и брата во Христвѣ Ваші обовязки горожанъ, священникѣвъ и душпастирѣвъ. Такъ якъ во всѣхъ справахъ людского житя, такъ и въ сповненю того горожаньского обовязку будьте примѣръ стаду: бѣразъ вѣкрывимъ словемъ, житіемъ, любѣкію, дѣхомъ.

(I. Тім. 4. 12.). будьте для народа провѣдниками и дорадниками але и примѣромъ христiянського поступованя. Не забувайте, що роздоры, суперечки помѣжъ священиками, взаимне поборюване другъ друга, понижуване собрата въ очахъ народа, подкопують повагу церкви и священства бѣльше чимъ и найзавзятiйшiй нападъ ворогѣвъ. Если вже наше положене есть такимъ, що руске духовенство не може въ политичѣ бути однимъ солидарнымъ тѣломъ, то въ акци передвыборчѣй и въ самыхъ выборахъ не забуваймо на священничiй станъ, на достоинство и обязанности сего стану. Не даваймо народови згѣршеня, не учымъ его легковажити поваги священника, лишѣмъ врагамъ ихъ роботу подкопуваня вѣры и религии.

Свято, по Божому и по христiянски виконуймо горожанскiй права, якi намъ дае конституцiя и учымъ того людей, котрыхъ спасене повѣривъ намъ Богъ.

Учѣмъ вѣрныхъ поступати совѣстно пѣсля власного пересвѣдченя, не давати ся перекупити. вѣдати свѣй голосъ на тыхъ кандидатѣвъ, котрi зможуть бути представителями христiянського католицкого нашего народа. Смѣло и солидарно выступайте въ оборонѣ католицкой церкви, епископѣвъ и священникѣвъ де лишъ того зайде потреба супроти ворожихъ нападѣвъ.

Не забувайте Всечеснi Отцѣ, що вѣддаючи голосъ, а тымъ бѣльше попираючи якогось кандидата принимае wyborецъ вѣдвѣчальнѣсть за его поступоване, стае ся спѣввиннымъ наколи посолъ дѣлае на шкоду церкви або народа. Есть безъ сумнѣву тяжкимъ грѣхомъ вѣдати голосъ на чоловѣка, о котрѣмъ можна мати подставу думати, що яко посолъ буде дѣлати на школу католицкой церкви и народа. Священникъ допускаючи ся такого грѣха дававъ бы тяжке згѣршене и заслугувавъ бы на тяжкi каноничнi кары.

Пригадаючи Всечесному Духовенству Нашiй спѣльнiй посланiя зъ лѣтъ 1905 и 1906, 1908 и 1910 взываемо Васъ Всечеснi Отцѣ до солидарного бороненя святой справы. Заховуйте повагу священничого стану, не берѣть на себе ролю звичайныхъ агитаторѣвъ. Уникайте пристрасти и всего, що моглобы кидати тѣнь на святѣсть нашего стану; уважайте однакъ удѣлъ вашъ и вашихъ вѣрныхъ въ выборахъ за горожанскiй обовязокъ, котрого не годить ся священникови залишати, бо въ рѣвнѣй мѣрѣ обовязують насъ въ тѣй справѣ любовь до св. нашего католицкой Церкви и любовь до вѣтчины, до нашего народа, котрого правъ маемо всюду и все боронити. Въ молитвахъ своихъ не залишайте Всч. Отцѣ поручати справу wyborѣвъ Всевышному и просити о благодать зъ неба потрѣбну христiянамъ до сповненя того такъ важного обовязку.

Всевышний Боже дай нашему народови выбрати собѣ заступникѣвъ, котрi бы мудро и по христiянски свои обовязки послѣвъ сповняли и заступали всѣ народнi потреби а въ данѣмъ случаю зъумѣли святой христiянсько-католицкой вѣры боронити и стеречи правъ святой церкви, а священству дай свѣтло и помѣчь свою до сповненя душпастирского обовязку взглядѣмъ народа въ нынѣшнихъ тяжкихъ обставинахъ.

Благодать Бога Нашого Ісуса Христа буди со всіма Вами.

Писано у Львовѣ на спільній нарадѣ Галицького Єпископату дня 10. мая 1911.

† *Андрей*
Митрополитъ.
† *Константинъ*
Єпископъ.
† *Григорій*
Єпископъ.

Ч. 28.

Ч. 2018. О конференціяхъ въ справѣ католицкихъ сезонныхъ работниковъ въ Нѣмеччинѣ.

Товариство „Caritasverband für das katholische Deutschland, E. V. — Freiburg in Breisgau“ донесло ту, що въ Дрезвѣ въ дняхъ вѣдь 25—28 вересня 1911 вѣдбудутся конференціи въ справѣ обговореня положеня заграничныхъ сезонныхъ работниковъ въ Нѣмеччинѣ, де коло 90000 рускихъ выселенцѣвъ зъ Галичины заняте знаходять.

Повѣдомляючи о томъ взыває ся Всч. священникѣвъ, желающихъ взяти участь въ реченыхъ конференціяхъ, щобы до кѣнца липня с. р. донесли ту о своимъ въ томъ зглядѣ намѣрѣ.

Вѣдь гр. к. Еп. Ординаріята

Перемышль 12. цѣвѣтня 1911.

Ч. 29.

Ч. 8070. О дешевой кухни и вакаційныхъ оселяхъ для школьной бѣдной молодежи.

Видѣль товариства „Дешева кухня“ въ Перемышля просить о оголошене слѣдующого :

„Комітет оснований 15. жовтня 1910 отворив „Дешеву Кухню“ по переведеню всѣхъ приготовань дня 15. листопада 1910. Загальні збори Товариства вѣдбули ся 24. лютого 1911. В склад видѣлу вѣйшли: п. Алиськевич Андрій яко голова; п. Гамчикевич Роман яко мѣстоголова; о. Мартанович Омелян яко секретар; п. Авдиковичева Климентина яко каснерка; п. радникова Дмоховска Людміля яко господиня-надзирателька. На заступникѣвъ видѣловихъ вибрано п. Коренцеву Ольгу і п. Целевича Олега.

В „Дешевій Кухни“ харчує ся 60 ученикѣвъ (з тях 40 має снѣданє і обѣд, а 20 лиш обѣд), 3 є бесплатно, 3 платно по 3 к. мѣсячно, 5 по 4 в., 2 по 5 в. мѣсячно, прочі же платять за обѣд денно по 20 с., за снѣданє 4 с.

Стан касовий представляє ся так :

Ведене кухні коштувало до 1. лютого	1029 к 55 с
в лютім	377 к 24 с
в марті	374 к 01 с
Разом до 1. цвітня	1780 к 80 с
Ученики вплатили до 1. лютого	608 к 76 с
в лютім	266 к 30 с
в марті	296 к 88 с
Разом до 1. цвітня	1171 к 94 с

На ведене кухні до 1. цвітня с. р. доложено проте 608 к 86 с.

Виказ жертв зложених Вєч. П. Т. Духовенством в користь товариства "Дешева Кухня" в Перемишлі відь 15. жовтня 1910 до 31. марта 1911 в Коронах:

Є. Екец. Преосвящ. Епископ Константин 200, о. Гоцкій Бронислав 6, о. крил. Стрийский Іван 20, о. Чабан Назар 4, о. Мартинович Омелян 10, о. Дашкевич 23·47, о. Садовский Володимир 3, о. Прал. Мриц Мвхайло 3, о. крил. Зубрицкий Александр 10, о. Др. Масцюх Василь 4, о: Копко Макс. 2, о. Крвавич Зенон 10, о. Маринович Осип 2, о. Борисевич Андрий 20, о. Зятик Лавр. 5, о. Хоминський 7·12, о. Дацко 10·50, о. Вербенець 2, о. Гоцкий Бронислав 5, о. Згорлякевич Франц 4, о. Білинський 10, о. Погорецкий Петро 5, о. Зятик 5, о. Сорокевич 10, о. Лаврецький 2, о. Грицикевич 12, о. Левицький Лев 5, о. Михайлів 4, о. Бордун 6, о. Козак 17, о. Савицький 7, о. Захаряевич 27, о. Тєсля 3·80, о. Заяць І. 20, о. Жарский 5, о. Стукач 10, о. Менціньский 10, о. Дацько 18·15, о. Савула 3, о. Жарский, Циків 5, о. Калужницький 2, о. Фєняк 10, о. Лаврівський 5, о. Кузик Корнїло 5, о. Ковальчин 6, о. Бодревич 2, о. Федорак 6·50, о. Згорлякевич 5, о. Яремкевич 10, о. Барановский 2, о. Кручковский 10, о. Моравский 10, о. Константинович 20, о. Кушнійр 5, о. Кульчицький С. 5, о. Маринович 6, о. Матюк 5, о. Бенцій 2, о. Попель 20, о. Шведзіцький 30, о. Борисевич 3, о. Савула 3, о. Зятик 5, о. І. Татомир 10, о. Бодревич 5.

Після § 3 статута товариство основує також вакаційні оселі для бідної шкільної молодєжи. Тому що товариство не в силі ще тепер удержати в кліматичних стаціях на власний кошт більше число учеників, звертає ся Виділ до сих Вєч. оо., котрих парохії положені в гірській, а здоровій околиці з прошенем о ласкаве причанє по одному ученикови на час літних фєрій. Товариство платить ученикам кошта подорожи і покриває евент. можливі видатки получені з їх побутом на селі.

Хто з Вєч. ОО. готовий прийти Товариству і бідній молодєжи в поміч, звольть подати свою точну адресу Директорови гімназії в Перемишлі, п. Алиськевичеви Андриєви до 15. Червня с. р.

В другій половині червня подасть Дирекція гімназії сим Добродіям навзвиско дотичного ученика, котрого вишло ся з початком липня на місце вакаційного побуту.

Ся акція є не лиш для розвитку нашої гімназії, але і для загальної справи вельми важна, тому маємо надію, що Всч. ОО. підут радо за нашим покликом і причивать ся до покріплення слабих організмів нашої убогої молодежи і зобов'язуть собі тим молоді серця до влячності.

Перемишль дня 27. цвѣтня 1911.

Андрій Алиськевич
Голова.

а. Мартинович Омелян
Секретар.

Повышшу вѣдозву поручає ся горячо Всеч. Клирови, котрый знає, якъ то молодѣжь наша шкѣльна, перебуваючи въ переповненихъ класахъ черезъ цѣльнй рѣкъ шкѣльнй, потребує особливо свѣжого воздуха до покрѣплення своихъ силъ тѣла. Молодець, котрый скрѣпить своє тѣло, буде мѣгъ правильно розвивати свого духа на славу Божу и правдивий пожитокъ свого народа.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Ординаріята

Перемишль дня 10. Мая 1911.

ХРОНИКА.

Каноничну институтію получили:

- Ч. 3970. о. Иванушѣвъ Николай на парохію Вацовичи.
- „ 3057. „ Федевъ Іоанъ на парохію Мижинець.
- „ 3058. „ Пелехъ Іосифъ на парохію Желдець.
- „ 3019. „ Котысъ Володимиръ на парохію Звиничь.

Завѣдательства получили:

- Ч. 2970. о. Гавякъ Іосифъ въ Лопѣнцѣ.
- „ 3057. „ Дацько Михайлъ въ Крупци.
- „ 3058. „ Банахъ Теодоръ въ Сулимовѣ.
- „ 2980. „ Гавришкевичъ Ілія въ Маковой.

Вѣдличія крылошаньскій получили:

- Ч. 1479. о. Господаревскій Іоанъ, парохъ въ Галѣвцѣ и о. Книжиньскій Петро, парохъ въ Тисовицѣ.

- Ч. 2493. о. Вархолякъ Анатолий, парохъ въ Оровомъ, перейшовъ въ сталый станъ сушочивку.
- Ч. 3042. Свѣт. Дръ. Пинило Василій, духовникъ семинара именованый заступникомъ катихита при ц. к. гимназїи зъ польскимъ языкомъ выкладовымъ въ Перемышля.
- Ч. 2941. о. Левицкій Левъ, получилъ презенту на парохїю Яворомъ.

НЕКРОЛЬОГІЯ.

- О. Барновскій Захарія, парохъ въ Святковой, уп. 14. цвѣтня 1911.
- „ Гумовскій Петро, парохъ въ Маковой, уп. 24. цвѣтня 1911.
- „ Паславскій Володимиръ, катихитъ при ц. к. гимназїи зъ польскимъ языкомъ выкладовымъ въ Перемышля, уп. 26. цвѣтня 1911.
- „ Добрянскій Кипріянь, парохъ въ Лежахомъ, уп. 27. цвѣтня 1911.
- Души ихъ поручають ся молитвамъ Преч. Кліра.

Водъ гр. кат. Еп. Консисторїи.

Перемышля 11. Мая 1911.

† КОНСТАНТИНЪ,
Епископъ.

О. Іоанъ Стрыйскій,
Кацлеръ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

Рѣкъ 1911.

Выдано 9. Червня

Ч. VI.

Ч. 30.

Ч. 886/орд. Заряджене богослужень по причинѣ недуги Ихъ Ексцеленціи Впреосвящен. Митрополита Кириъ Андрея.

Возлюбленный нашъ Архіерей **ИХЪ ЕКСЦЕЛЕНЦІА ВЫСОКО-ПРЕОСВЯЩ. МИТРОПОЛИТЪ** перебуває теперь тяжку недугу. Задля своего цѣлковитого пожертвованя и вѣданя ся для добра нашої Церкви св. и нашего народа, здорове и жите нашего Архипастыря есть для всѣхъ насъ неоцѣнене. И протое вѣсть о недузѣ Ихъ Ексцеленціи покрыла церковь нашу и народъ нашъ тяжкимъ смуткомъ. Въ томъ горю зверненіи души и сердца нашіи до наймилостивѣйшого Отця свѣтѣвъ въ умиленной молитвѣ о умилостивлене и чимъ скорше привернене нашего найдорожшого Отця и Архипастыря до повного здоровья. Въ той мысли выповняючи желаня всего Веч. Духовенства и Вѣрныхъ и будучи товмачемъ чувствъ ихъ, заряджуе ся симъ, щобы во веѣхъ церквахъ Архіепархіи веѣ Веч. Отцѣ во веѣ недѣлѣ и праздники долучали до намѣреня приписаного намѣрене о выздоровлене Ихъ Ексцеленціи и Ектенію „о болящомъ“ ажъ до повного Ихъ выздоровленя. Вѣдь Митрополитального Ордиаріята. Львѣвъ, дня 3. червня 1911. Андрей Бѣлецкій офіціалъ.

Подаючи се до вѣдомости Всеч. Клира заряджаемъ въ Нашой епархіи такі самі моленя за скорый поворотъ до здоровья такъ нами всѣми горячо любленого и высоко почитаного нашего Высокопреосвященнаго Митрополита.

Водъ гр. к. Еп. Ординаріята

Перемышль 9. червня 1911.

† КОНСТАНТИНЪ,
Епископъ.

О. Іоанъ Стрыйскій,
Канцлеръ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

РѢКЪ 1911.

Выдано 14. Червня

Ч. VII.

Ч. 31.

Ч. 8478. О товариствѣ св. Іосифа Обручника въ Цебловѣ.

Всесв. о. Кириль Селецкій, деканъ белзкій и парохъ въ Жужелю, до-
нѣсь ту, що основавъ въ дочернѣмъ селѣ Цебловѣ „Товариство св. Іосифа Обру-
чника“ на слѣдующѣмъ статутѣ:

„Статут Товариства св. Іосифа Обручника в Цеблові Сокальського повіта.

§ 1. Цілю Товариства св. Іосифа Обручника в Цеблові єсть лучити
убогі дівчата обряду греко-катол. з Галичини, охоронювати їх против упадку мо-
рального грозного ім серед бурій зіпсутого світа, як рівнож давати ім матери-
яльну поміч в убожестві їх.

§ 2. Средства: а) приїмати на ту ціль вкладки, жертви, завіщане, записи,
і т. п. б) допомагати убогим дівчатам до винайденя служби в домах релігійних
службодавців, в) основувати доми сиротинські для дівчат, доми поправи для зви-
хнених морально жєнщин, школи жіночого промислу і господарства, г) ширити
книжки зміету релігійно-морального між убогими дівчатами.

§ 3. Членом Товариства може бути кожда особа віри католицкої з Га-
личини принята виділом. Перших членів приймають підписаві і скликають перші
загальні збори до вибору виділу.

§ 4. Обязком членів єсть давати річну вкладку яку ухвалють загальні збори.

§ 5. Члени мають право: а) брати участь в загальних зборах ставляти
тамже внесеня і голосувати над ними, б) вибирати і бути вибраними до виділу.

§ 6. Осідком Товариства єсть Цеблів повіта Сокальського.

§ 7. Управою Товариства займає ся виділ і загальні збори.

§ 8. Загальні збори а) вибирають з помежи членів предсідателя, заступника предсідателя, трех виділових і двох заступників виділових, б) уділяють членам виділу абсолюторію, в) рішають о пконтрі рахунків за час від послідних загальних зборів, г) о зміні статутів, д) о розвизаню Товариства.

9. § Так членів виділу, як і їх заступників вибирають загальні збори на протяг одного року.

§ 10. Виділ Товариства а) пріймає і виключає членів, б) полагаджує текучі орудки Товариства, в) коли лише уважає за потрібним для пошираня цілий Товариства скликує загальні збори.

§ 11. На вні заступає Товариство предсідатель взгядно его заступник.

§ 12. Коли предсідатель є перешкоджений всі его права і обовязки переходять на его заступника.

§ 13. До важности ухвали виділу Товариства є потрібна присутність найменше чотирох членів і більшість голосів. При рівности голосів рішає голос предсідателя.

§ 14. Всї письма і оголошеня Товариства суть важні лиш тоди, коли їх підпише предсідатель взгядно заступник wraz з олним членом виділу.

15. Рішеня загальних зборів під проводом на те вибраного предсідателя западають абсолютною більшістю голосів присутних членів. Членів присутних на зборах мусить бути бодай половина з усіх членів. Наколи не збере ся половина з усіх членів то слідуючі збори можуть відбути ся при кождім числі членів.

§ 16. Загальні збори обовязаний виділ скликувати кождого року а кромі того тогди, коли сего жадає половина членів.

§ 17. До зміни статутів а також і до ухвали розвизаня Товариства потреба, щоби зібрало ся на загальні збори дві третини усіх членів і згоди хоч двох третин членів присутних.

§ 18. Спори в Товаристві рішає мировий суд без відклику. Обі сторони спорячі вибирають собі по двох судій, а ті вибирають пятого суперарбітра. Коли судії не згодять ся на особу суперарбітра тогди межн пропонованими особами рішає жреб (льос).

§ 19. На случай розвизаня Товариства ціле его майно переходить на Монастир Студійській св. Антонія Печерского в Сквилові під Львовом (селі Скнилові).“

Сей статуть привняло ц. к. Намѣстництво рескриптомъ зъ 10 сѣчня 1911 Ч. XIII 5381 до вѣдомости.

Еписк. Ординаріятъ зъ своєї сторони одобряє повысній статуть и удѣляє сему Товариству Архіерейске благословене до успѣшного розвою для хвалы

Божою, добра св. катол. церкви и руского народу. Высокопреосвященный Всесвѣтлѣйшій гр. кат. Митроп. Ординаріатъ въ Львовѣ рѣвножь одобривъ повысшій статутъ. Пѣсля предложеного ту справозданя въ мовѣ будуче товариство вѣйшло въ жите 1. лютого 1911. На загальныхъ зборахъ сего товариства того дня вѣдбувшихъ выбрано першій выдѣлъ. Въ складъ его вѣйшли: О. Кирилъ Селецкій яко предсѣдатель, о. Александеръ Дикій яко мѣстопредсѣдатель, Марія Матвійчина, Анна Киселик, а яко заступниця Пелагія Купецка и Ирина Пилипко.

Товариство згадане зъ скудныхъ своихъ средствъ закупило варстатъ ткацкій, варстатъ шевскій, машину до вытисканя олѣю, чотиры машины до выробу поньчоохъ и шкарпетоохъ, приряды до оправы книжоохъ, для вѣдповѣднои науки и затрудненя принятыхъ до выхованя и утриманя дѣвиць убогихъ. Товариство се зъ скудныхъ средствъ закупило въ Цебловѣ недалеко вѣдъ церкви площу, на котрѣй намѣряе здвигнути дѣмъ на примѣщене принятыхъ убогихъ дѣвиць, школы жѣночого господарства и высше згаданныхъ варстатѣвъ для затрудненя выхованиць.

Благородна и высокочоловѣколюбива цѣль, по первый разъ пѣднята въ нашѣй рускѣй суспѣльности, черезъ товариство св. Іосифа Обручника въ Цебловѣ, достойною естъ всякого можливого поперти вѣдъ всѣхъ верствъ руского народу въ нашѣмъ краю а именно, щобы на разъ задумана будова дому для цѣлей товариства св. Іосифа Обручника въ Цебловѣ могла бути довершеною.

Епископ. Ординаріатъ поручае Всечесному епархіяльному Клирови, щобы зволявъ;

- а) приступити въ характерѣ члена до реченого товариства;
- б) въ своимъ крузь дѣйствія оголосити основане товариства въ мовѣ будучого и тепло заохотити вѣрныхъ такъ до вступленя до сего товариства якъ и до возможныхъ жертвъ въ его користь;
- в) заохотити заряды скарбонѣ церковныхъ и брацтва церковнѣи до удѣленя запомогъ высше реченому товариству.

Вѣдъ гр. к. Еп. Ординаріата
Перемышль, 8. червня 1911.

Ч 32.

Ч. 8655. О духовныхъ вправахъ для духовенъства.

На прошене Выдѣлу Товариства св. Апост. Павла въ Львовѣ до Ч. 1977|11 подае ся до вѣдомости Всеч. Духовенъства, що осѣннѣи духовнѣи вправы для Клиру вѣдбудутся въ дняхъ вѣдъ 4. до 9. вересня с. р. въ гр. кат. духовнѣмъ Семинари въ Львовѣ. Перша наука буде дня 4. вересня о год. 8. вечеромъ. Зголошена на

лежить прислати найдалше до дня 1. липня с. р. на адресу Выдѣлу Товариства св. Ап. Павла въ Львовѣ ул. Коперника 36.

Вѣдь гр. кат. Еписк. Ординаріята.

Перемышль 10. червня 1911.

Ч. 33

Ч. 4186. Конкурѣ на посаду гр. к. катихита въ ц. к. гимназіи зъ польскимъ языкомъ выкладовымъ въ Перемышли.

Ц. к. Рада школьна краєва оголошує п. дн. 26. мая 1911. Ч. 7526 IV конкурѣ на посаду гр. к. катихита въ ц. к. гимназіи зъ польскимъ языкомъ выкладовымъ въ Перемышли, евентуально на такую посаду могут опорожнити ся въ инѣмъ заведеню.

До той посады привязані суть поборы установлені уставою зъ 24. лютого 1907 Д. з. л. Н. 55.

Компетенты мають внести свой прошеня найблизайше до дня 20. червня 1911.

Вѣдь гр. к. Еп. Ординаріята

Перемышль 13. червня 1911.

† **КОНСТАНТИНЪ,**
Епископъ.

О. Іоанъ Стрыйскій,
Кандидь.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХИИ.

Рѣнь 1911.

Выдано 20. липня.

Ч. VIII.

Ч. 34.

Ч. 350/супр. Декретъ „Ne temere“ обовязує и Галицку руску провінцію.

Митрополитій Ординаріатъ во Львовѣ дописею зъ дня 15. мая 1911 Ч. 63/орд. удѣливъ тутъ слѣдующе розпоряджене св. конгрегачи о розширеню вѣры для всходныхъ обрядѣвъ:

№ 29958. **Decretum S. Congregationis de Propaganda fide pro Negotiis Ritus Orientalis.** Ad Sacram Congregationem Christiano Nomini Propagando praepositam pro Negotiis Orientalium Rituum literae Reverendissimorum Episcoporum Rutheni Ritus in Galicia Austriaca pervenerunt, quibus postulatur, ut statuta Decreti „Ne temere“ de Sponsalibus et Matrimonio, a S. Congregatione Concilii editi die 2. Augusti 1907, etiam ad Orientales Rutheni ritus in Galicia commorantes extendantur.

Sacra haec Congregatio, omnibus mature perpensis, precibus praedictorum Sacrorum Antistitum annuendum esse censuit, ideoque per praesens Decretum dioecibus Ruthenis Provinciae Galicianae, nempe Leopolitanae, Praemisliensi ac Stanislao-politanae statuta praefati Decreti „Ne temere“ extendit. Contrariis quibuscumque minime obstantibus.

Datum Romae, ex aedibus ejusdem S. Congregationis die 5 Maii, anno 1911.

Pro Eminentissimo D. Card. Praefecto Hieronymus Rollerius Secretarius. m. p.

Pro R. P. Secretario Aloisius Chiesa Officialis. m. p.

Згадана св. Конгрегачія пересылаючи Намъ наведенный декретъ повѣдомила Насъ рѣвночасно своимъ рѣшенемъ зъ дня 8. мая с. р. Ч. 29958, що Ёго Святѣсть уздоровляють въ корени (sanatio in radice) ти супружества, котрї можливо по наступившѣмъ у насъ неправильно проголошено декрету „Ne temere“

до сего часу лишъ на підставѣ сего декрету, однакъ проти дотеперѣшного права супружого, неважно були заключені; при томъ жадає ся, щоби въ даномъ случаю, если днєбудь таке неважне супружество було заключене, се уздоровленє въ корени супружества було зазначене въ книзѣ метричальной вѣнчаныхъ при дотычномъ записѣ.

О сѣмъ повѣдомляє ся Всч. Духовенство зъ припорученємъ въ давыхъ случаяхъ примѣнити ся до сего.

Водъ гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемишль, 19. червня 1911.

Ч. 35.

Ч. 3993. Стежний листъ за Всеч. О. Львомъ Полошиновичомъ парохомъ въ Башни.

Позаякъ мѣсце перебуваня Всеч. О. Льва Полошиновича, пароха зъ Башни, декан. Любачѣвского, тутешной Епархіи єсть невѣдомє Епископской Консисто́ріи водъ дня 5. марта с. р., проте Епископска Консисто́рія сею дорогою визнає его, щоби вернувъ и постѣнно замешкавъ въ домѣ приходскомъ своєи парохіи, зголосивши ся впередъ лично у своєго Епископа въ Перемишли, взглядно у маючого на сей часъ президію дѣлъ консисторскихъ.

Незголошенє ся Всеч. О. Льва Полошиновича у своєго Епископа, взглядно у маючого президію дѣлъ консисторскихъ въ Перемишли, *до 31. лия 1911 р. и. ст.* споводує правне оголошенє его парохіи за канонично опорожнену.

Водъ Епископской Консисто́ріи.

Перемишль, дня 22. червня 1911 р.

Ч. 36.

Ч. 4632. О допущаню Австрійскихъ горожанъ на авдиєнцію у Его Святости Папы.

Президія ц. к. Намѣстництва въ Львовѣ подъ датою Львова, дня 22. червня 1911 Ч. 8995/пр. переслала тутъ слѣдующе письмо:

Після дотеперѣшного звичаю поручало ц. і к. Посольство при Ватиканѣ до припущеня на авдиєнцію у Его Святости Папы кожного горожана австрійского або угорского, котрий яко такий ся вилегітимовав, хиба що Посольству звісні були причини, які оправдувалиби того рода порученя.

Той спосіб поступованя не усував однак можности, що індивідуа не заслугоючи на се могли бути припоручені до припущеня на авдиєнцію у Его Святости на підставі виказок стверджаючих ідентичність.

Майордомат Папский котрому стараючи ся о припущенє на авдиєнцію

предкладають припорученє Посольства, вдоволяють ся в повні тим припорученєм і годять ся на припущенє до авдиєнції.

Тепер зарядило ц. і к. Міністерство справ внїшних в ціли унеможливленя евентуальних надужитъ, що ц. і к. Посольство при Ватиканї має на будуче припоручати до припущеня на авдиєнцію у Папи лише тих горожан австрійских або угорских, котрі кромї посвідченя ідентичности, предложать єще понадсе свїдоцтво моральности або порученє з сторони дотичних властей політичних або церковних.

Особи котрі є Посольству знанї, як такожь особи занимаючі висше становище урядове, будуть однак користали з поручень Посольства виставлюваних в дотеперїшний спосіб.

В наслідок рескрипту Єго Ексцелєнції Пана Міністра віроісповідань і просьвити з дня 24. мая 1911 Ч. 1297 К. У. М. маю честь просити Всесвітлїйшу Консисторию, би схотїла зарядити поданє тих заострених приписів при виданю припоручень Посольства до припущеня на авдиєнцію у Папи до відомости народности католицкої в відповідний спосіб.

Се подає ся до вѣдомости.

Водъ Еп. Консисторїи.
Перемышль, дня 3. липня 1911.

Ч. 37.

Ч. 4860 Речинець до св. Рукополаганя въ Іереи.

Кандидатѡвъ духовного стану покѡнчившихъ науки богословски желającychъ приняти св. Рукоположенє, взыває ся щобы внесли додня 8. серпня 1911 свои поданя, самї же явили ся въ канцелярїи Еп. Конс. дня 15. серпня с. р. о год 9. передъ полуднемъ по выслуханю св. Літургїи, котра о год. 8. зачинає ся.

Поданя мають бути заосмотрени: 1). свѣдоцтвами всѣхъ наукъ школьныхъ, 2). моральности, 3). здоровля, 4). убожества потверженого ц. к. Староствомъ, 5). вѣнчаня, если суть женатї, 6). удоволєня повинности войскової.

Водъ гр. кат. Еп. Ординарїята.

Перемышль, дня 10. липня 1911.

Ч. 38.

Ч. 4859. Речинець до поданя о принятє до дух. Семинара во Львовѣ и до Папскои Колегїи въ Римѣ.

Кандидати духовного стану намѣряючі убѣгати ся о принятє до духовного Семинара во Львовѣ або до Папскои Коллегїи въ Римѣ мають до дня 18.

вересня 1911 включно, посредствомъ Всч. Урядовъ деканальныхъ предложити свои поданя Еп. Консistoriи.

Поданя належить заосмотрити слѣдующими належито остемпльованными свѣдоцтвами: 1). метрика крещеня и миропомазаня, 2). свѣдоцтва всѣхъ семестровъ школъ народныхъ и гимназіальныхъ и свѣдоцтво зрѣлости, — въ случаю, коли бы кандидатъ мавъ доповняти испытъ зрѣлости, може свѣдоцтво познѣйше лично предложити, 3). свѣдоцтво здоровья выдане лѣкаремъ повѣтовымъ або семинарскимъ зъ подтвержденемъ що кандидатъ фізично способный до духовного стану, 4). посвѣдчене ц. к. Староства що кандидатъ не належить до звязи войсковои, або що ему прислугуе право до увольненя вѣдъ чинной службы, 5). свѣдоцтво моральности, 6). свѣдоцтво убожества подтвержене ц. к. Староствомъ.

Дня 29. вересня мають кандидати по выслуханю св. Літургіи въ катедральномъ Храмѣ о 8. год. починаючыся явитися о год. 9. до испыту зъ головныхъ основъ св. вѣры и церковного спѣву.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемишль, дня 10. липня 1911.

Ч. 39.

Ч. 4861. Речинець подаваня ся до пѣвческаго заведеня.

Въ цѣли принятя кандидатѣвъ до пѣвческаго заведеня фундаціи бл. п. Епископа Сигурского въ Перемишлѣ на рѣкъ 1911/12 вызначае ся речинець на день 2. жовтня 1911. Условія принятя конечно потрібныи суть слѣдующи: 1.) Укѣнченый 17. рѣкъ житя; 2.) Непорочность обычаѣвъ; 3.) Укѣнчена четверта, а по крайной мѣрѣ трета кляса школъ народныхъ зъ добрымъ успѣхомъ; 4.) Добрый, чистый голосъ.

Убѣгателѣ довшныи свои прошеня неостемпльованыи, заосмотреныи въ потрібныи свѣдоцтва, предложити черезъ дотичный урядъ парохіальный Епископской Консistoriи найдалыне до 25 Вересня 1911, а самыи лично дня 2 жовтня явити ся въ школѣ дяковской Института въ Перемишлѣ.

Хто зъ кандидатѣвъ не доповнитъ высше наведенныхъ условій, того прошене не може бути узгляднено.

Замѣсть формального свѣдоцтва крещеня може дотичный урядъ парохіальный, сопроводжаючи прошене убѣгателя подати рѣкъ, мѣсяць и день уродженя просителя а такожъ имя и станъ вѣтця.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Консistoriи.

Перемишль, дня 8. липня 1911.

Ч. 4932. О вправахъ духовныхъ.

Тогорѣчнѣ вправы духовнѣ въ Перемышли для священства вѣдбутутся въ часѣ вѣдъ 11. до 15. вересня.

Именно зачнутся въ понедѣлокъ дня 11. вересня о 8. годинѣ вечеромъ а скѣнчатся въ пятницу 15. рано вѣспѣльнымъ св. причастіемъ.

Вѣдтягненя ся вѣдъ свѣта и щоденихъ занятій и клопотѣвъ хотяй на кѣлька днѣвъ въ роцѣ священникови конче потреба, щобы обновився, освятивъ и набравъ сили до дальшой працѣ.

Проте запрашаемо сердечно Всч. священство до численной участи.

Помѣщене притготовится въ семинаріи духовноѣ; участники зволятъ повѣдомити о своимъ намѣреню Всч. Урядъ парохіальный въ Перемышли до дня 10. вересня.

Въ часѣ реколекцій анѣ Епископъ анѣ Крилошаны, не будутъ въ можности принимати священниковъ и иншій стороны.

Уряды парохіальнѣ повѣдомлятъ о томъ о. сотрудинокѣвъ и о. катихитѣвъ.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемышль, 10. Липня 1911.

† КОНСТАНТИНЪ

Епископъ.

Ч. 3204. О грѣхахъ задержанныхъ въ другихъ катол. Епархіяхъ тутешной провинціи.

Зъ стороны душпастьрскаго клиру тутешной Епархіи збстало предложене ту прошене, щобы для информации въ приходячихъ случаяхъ слуханя св. сповѣди чужо-сторонныхъ вѣрныхъ католиковъ якогонибудь обряду оголосити грѣхи, якѣ въ всѣхъ другихъ католицкихъ епархіяхъ тутешной провинціи суть задержанѣ Епископскому судовластю.

Вдоволяючи сему прошеню зъ покликѣмъ на рѣшене зъ 7. лютого 1900. Ч. 114/Орд. (Ч. II. Вѣстн. епарх. зъ р. 1900. стор. 37), котрымъ оголошено въ нашѣй Епархіи Епископови застереженѣ грѣхи, Еписк. Ординаріятъ уѣляе Всеч. клирови до вѣдомости грѣхи задержанѣ Еписк. судовластю въ поодинокихъ епархіяхъ католицкихъ нашой провинціи.

И такъ задержанными суть грѣхи въ

I. гр. каш. Архієпархіи Львівської:

1. Добровольне чоловікубійство.
2. Побитє вѣтця або матери.
3. Кровозмѣшенє въ первомъ степени спорѣдненя або посвояченя.
4. Зогнанє плоду навѣть безъ наслѣдку.
5. Скотоложство.
6. Сповѣдь передъ священникомъ зъ Римскою Церквою незєдиненымъ.
7. Змѣшанє тѣлесне зъ жидами обохъ половъ и мамченє у жидѣвъ.
8. Добровольне подпаленє будынкѣвъ, навѣть коли пожаръ не наступивъ.
9. Тяжке переступленє слюбу воздержности або мѣрности вѣдъ упоющихъ напоѣвъ.

II. гр. каш. Епархіи Сваниславѣвской:

1. Свѣдомє и добровольне зложєнє ложной присяги публичной передъ властью духовною и свѣтскою узаконненою до вѣдбирания присяги вѣд вѣрныхъ.
2. Добровольне чоловікубійство и уживанє рѣжныхъ средствъ въ цѣли позбавленя жита ближняго, хотяйбы не наступивъ наслѣдокъ.
3. Побитє вѣтця и матери свѣдомє и добровольне.
4. Кровозмѣшенє въ першомъ степени спорѣдненя и посвояченя.
5. Зогнанє плоду и уживанє средствъ въ цѣли зогнаня плоду, хотяйбы безъ наслѣдку.
6. Скотоложство.
7. Грѣхъ тѣлесный зъ жидомъ або жидѣвкою и мамченє у жидѣвъ.
8. Сповнюванє довгу супружого межи сѣругами против права природного (онанія), якъ и уживанє рѣжныхъ средствъ въ цѣли перешкодженя отриманя потомства. Такъ само грѣхи тѣлеснї сповненї въ той самъ спѣсѣбъ и по за сѣпружествомъ, будьто зъ особою иншого пола, будьто черезъ добровольне насилє на власнѣмъ тѣлѣ самъ(а) зъ собою.
9. Добровольне подпаленє будынкѣвъ, хотяйбы безъ наслѣдку.
10. Сповѣдь передъ священникомъ зъ Римскою Церквою незєдиненымъ.

III. Архієпархіи Львівской обр. лат.:

1. Homicidium voluntarium.
2. Incestus in primo consanguinitatis et affinitatis gradu.
3. Procuratio abortus secuto effectu.
4. Commixtio carnalis cum Judaeis utriusque sexus, nec non famulitium nutricum apud Judaeos.
5. Incendium aedium.
6. Sollicitatio ad turpia insacro poenitentiae tribunali.
7. Confessio sacramentalis coram presbytero Ecclesiae Romanae non unito. —

IV. Архієпархіи Львівской обр. вѣр. л.:

1. Incestus in primo consanguinitatis et affinitatis gradu.
2. Procuratio abortus secuto effectu.
3. Commixtio carnalis cum Judaeis utriusque sexus, nec non famulitium nutricum apud Judaeos.
4. Sollicitatio ad turpia in sacro poenitentiae tribunali.
5. Confessio sacramentalis coram presbytero Ecclesiae Romanae non unito. —

V. Епархіи Краковскій обр. лат.:

1. Homicidium voluntarium.
2. Incestus in primo consanguinitatis, vel affinitatis gradu.
3. Perjurium in foro sive ecclesiastico sive civili.
4. Procuratio abortus effectu secuto.
5. Incendium aedium deliberate attentatum.
6. Sollicitatio ad turpia in sacro tribunali poenitentiae.
7. Violenta manuum injectio in parentes, avum vel aviam.
8. Commixtio carnalis cum judaeis utriusque sexus. —

VI. Епархіи Перемишльскій обр. лат.:

1. Incendium aedium animosaltem implicite nocendi.
2. Homicidium voluntarium.
3. Procuratio abortus effectu secuto.
4. Incestus in primo consanguinitatis et affinitatis gradu.
5. Commixtio carnalis cum judaeis utriusque sexus nec non famulitium nutricum apud Judaeos.
6. Sollicitatio ad turpia in s. tribunali poenitentiae.
7. Confessio sacramentalis coram presbytero schismatico.

VII. Епархіи Тарновскій обр. лат.:

1. Excitatio incendii, etiamsi effectus praeter voluntatem poenitentis non fuerit secutus.
2. Homicidium voluntarium.
3. Procuratio abortus effectu; incidit in hunc casum reservatum sola foemina nse abortum procurans; sifoemina nesciente alius in ea procurat abortum scienter et voluntarie, ille solus gravatur peccato reservato.
4. Incestus in I. gradu consanguinitatis et affinitatis.
5. Commixtio carnalis cum judaeis.
6. Sollicitatio ad turpia in s. tribunali poenitentiae.
7. Perjurium in foro solemniter emissum. —

При томъ звертае ся увагу Всеч. Клира, що при слуханю св. сповѣди грѣшника зъ чужої епархіи належить заховати слѣдуючі правила:

а) Іерей, не маючий уповажнення розрѣшати вѣдъ грѣхѣвъ задержаныхъ, може грѣшника зъ чужої епархіи розрѣшити вѣдъ грѣхѣвъ, въ тогожъ епархіи задержаныхъ, но не вѣдъ грѣхѣвъ, въ епархіи сповѣдника задержаныхъ.

б) Колибы грѣшникъ для того тѣлько пѣйшовъ до сповѣди до священика инної епархіи щобы оминуть труднѣости при полученю розрѣшеня (in frandem legis), тогда не може бути розрѣшенимъ. —

Вѣдъ гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемишль, дня 19. мая 1911.

ЖЕРТВЫ

на дѣмъ парохіальный въ Островѣ прислали:

Уряды деканальні: 1) Яслискій 20 Н. і 46 К. 30 с.

2) Сокольскій 51 Н. іменно:

Всч. О. О. Мыколаевычъ і В. Левицкій, по 10 к. І. Калыньскій і І. Матвѣясъ по 7 к. М. Демцьо 6 к. Ем. Крыницкій 4 к. Ю. Яремкевичъ 3 к. Ем. Давыдовичъ 2 к. І. Кашубинскій і Ст. Сапунъ по 1 к.

3) Нульковський 58 Н іменно:

Всч. О. О. Т. Мусій 4 к, К. Грушкевич 4 к, Д. Гура 4 к, В. Гоцький 10 к, Пастернак 4 к, С. Мацорак 4 к, П. Яросевич 4 к, М. Шумило 4 к, Д. Телесницький 4 к, В. Крайчик 4 к, М. Залитач 4 к, В. Ольшанський 4 к.

4) Самборський 72 Н іменно:

Самборь Церковь 10 к, Пяновичи 5 к, Бабина 6 к, Гордия 5 к, Чукоть 3 к, Бараньчиць 4 к, Кульчиць 10 к, Ваневичь 5 к, Кобло 4 к, Береги 4 к, Воля коблянська 3 к, Ольшаниця 2 к, Торгановичи 4 к, Торчиновичи 3 к, Черхова 2 к, Блажовь 2 к.

5) нороснянський 22 Н іменно:

Всч. О. О. Мійський 6 к, Прыслопский 6 к, Мерена 5 к, Дрималик 2 к, Трешневський 1 к, Артемовичь 1 к.

6) варяжський 103 Н іменно:

Варяжъ 17 к, Вайславичи 12 к, Гольче 8 к, Довжнѣвъ 12 к, Конотопи 11 к, Лѣски 7, Нисичи 7 к, Тудорковичи 12 к, Угрынѣвъ 5 к, Хоробрѣвъ 7 к.

7) жовківський 50 іменно:

Всч. О. О. Р. Кокотайло, Евг. Хиляк, І. Сеншинь, Й. Долошыцький, О. О. Василяни въ Жовквѣ, Д. Домбровський, В. Подолиньський, І. Лѣциньський, Ст. Алексевичь, Н. Тисовичь, В. Утриско, Т. Дуркоть, Т. Пелехь, А. Виханський, Ю. Гумецкий по 2 к, М. Менциньський, Т. Крушинський по 3 к, А. Яремкевич 4 к, і Церковь въ Боянци 10 к.

8) Любачівський 83 Н іменно:

Всч. О. О. Кокуревичь 5 к, Максимовичь 4 к, Подляшецький 4 к, Гарабачь 15 к, Антоневичь 5 к, Костекь 5 к, Козенка 5 к, Сиротинський 2 к, Федоронько 6 к, Козьї 5 к, Гриневецкий 10 к, Гарасовський 5 к, Сорокевичь 2 к, Посѣкира 3 к, С. Чичиловичь 4 к, Волошинський 2 к, Х. 1 к.

9) Ярославський 225 Н іменно:

Всч. О. О. Дорикъ 20 к, Паславський 10 к, Прокопъ 10 к, Добрянський 5 к, Косоноцький 10 к, Калимонъ 10 к, Подолиньський 20 к, Левицький 10 к, Маковой 20 к, Ухнять 10 к, Саноцький 15 к, Брилинський 10 к, Калимонъ 10 к, Клѣшь 10 к, Заремба 10 к, Карановичь 10 к, Калимонъ 20 к, Хотинецький 15 к.

10) Мостисний 47 Н іменно:

Всч. О. О. Й. Вейнеровичь 40 к, Шандровський 2 к, Бенцьнѣвъ 2 к, Дуцько 1 к, Ясеницький 2 к,

11) Перемисно-загороцький 44 Н іменно:

Всч. О. О. Борисевичь 4 к, Бачинський 3 к, К. Кузыкъ 3 к, П. Кузыкъ 3 к, Залеский 2 к, Кописянський 1 к, Вербенець 2 к, Преторіюсь 2 к, Рудавський 3 к, Макаръ 4 к, Гут 1 к, Церковь въ Малковичахъ 3 к, Церковь въ Валявѣ 3 к, Церковь въ Болестрашичахъ 3 к, Церковь въ Вишатичахъ 5 к.

12) Нанчуцький 12 Н іменно:

Всч. О. О. І. Карпевичь 2 к, А. Пшепюрський 2 к, І. Камѣньський 2 к, А. Івасѣвка 2 к, М. Зятекъ 2 к, Т. Шумило 2 к.

13) Старосамборський 16 Н іменно:

Всч. О. О. Лепкий 2 к, М. Качмарь 6 к, Ед. Кушиць 8 к.

14) Бирчанський 31 Н іменно:

Всч. О. О. Н. Сѣкора 5 к, О. Солтикевичь 20 к, О. Калужняцький 6 к.

15) Потелицній 16 Н іменно:

Всч. О. О. Плешкевичь, Кошель, Тустановскій, Монастирскій, Ломницькій, Гиссовскій, Боровець, Сиротинскій, Дацько, Фолісь, Козакъ, Мухнацкій, Горницькій, Ничай, Демчукъ, Кмицикевичь, Кунцевъ по 1 к.

16) добромильскій 57 Н 70 с іменно:

Ломна і о. Сенечко по 1 к, Добромиль і Нове мѣсто по 2 к, Трѳйца, Посада рибогіцка, Войткова, Квасинина, Риботичь, Мигова, Макова, Грозьова, Тростянець і Передѣльниця по 3 к, Гуйско 6 к, Папোর্тно 8 к, Кияжполь 8 к 70 с.

17) Олещицній 7 Н іменно:

Всч. О. О. Черкавскій, Чернецкій, Мокрицкій, Федоновичь, Федевь, Твердохлѣбъ, Павловскій по 1 к.

18) Яворѳвскій 39 К.

II. Уряди парохіальні: въ Терявѣ волоской 15 к, въ Грушовѣ 24 к 78 с, въ Вишатичахъ 5 к, въ Себечовѣ 6 к, въ Стебнику 9 к, въ Каровѣ 5 к, въ Фульштинѣ 10 к, въ Днѣстрику дубовѳмъ 10 к, въ Мужилевичахъ 10 к, въ Терлѣ 16 к, въ Якубовѳй воли 6 к 30 с въ Домашовѣ 5 к, въ Прусѣку 10 к, въ Свиднику 4 к, въ Схѳдниця 10 к, въ Коритникахъ 10 к, въ Злоцкѳмъ 5 к, въ Хлѣвчанахъ 8 к, въ Ульгѳвку 10 к, въ Яворѣ 6 к, въ Мостискахъ 10 к, въ Попеляхъ 12 к 79 с, въ Модричи 11 к, въ Пятковой 2 к, въ Лопушанцѣ хомьной 6 к, въ Луцѣ 10 к 87 с, въ Спасовѣ 5 к, въ Мостахъ вел. 8 к.

III. Всч. О. О. Парохи: Вл. Калужняцкій 8 к, І. Дашкевичь 11 к, В. Волошинскій 10 к, К. Грицикевичь 10 к, В. Папшъ 7 к, О. Малецкій 5 к 05 с, А. Рудавскій 10 к, І. Мацейовичь 5 к, І. Валуохъ 2 к, А. Лавровскій 5 к, А. Яцевъ 7 к, А. Телесъ 10 к, П. Погорецкій 10 к, Д. Бордунъ 5 к, І. Бѣрецкій 24 к, Е. Омелянскій 2 к, І. Шемердякъ 6 к, О. Филевичь 2 к, А. Виханскій 100 к.

ХРОЊИКА.

ИМЕНОВАНІЯ.

Ч. 39/Орд. Просинодальными испытателями именованіи:

Волошинскій Кароль, Подолинскій Миронъ, Войтовичь Іоанъ, Стрѳйскій Іоанъ, Мрыць Михаилъ, Зубрицкій Александеръ Крвавичь Зенонъ, Кмитъ Поліевктъ, Левицкій Василій, Савчинъ Іоанъ, Чабанъ Назарій, Погорецкій Емилянъ, Дръ Масцохъ Василій, Дръ Пинило Василій.

Ч. 39/Орд. Просинодальными конзульторами именованіи:

Селецкій Кириль, Козаневичь Левъ, Бѣрецкій Іоанъ, Ільницькій Владыславъ Лавровскій Антоній, Ясеницкій Кипріянь, Рабѳй Францъ, Ковальскій Айталь Федоровичь Кароль, Пастернакъ Іоанъ.

Тит. Совѣтинками Еп. Консисторіи именованіи:

Ч. 4175. Всч. о. Ильницькій Іоанъ, парохъ въ Доброгостовѣ,

- Ч. 4175. Всч. о. Лавровскій Антоній, парохъ въ Болеховцяхъ,
» » » Ивановскій Николай, деканъ и парохъ въ Модричи.
Ч. 4204. » » Дигдалевичъ Антоній, деканъ и парохъ въ Полнятичахъ.

- Ч. 3086. Всч. о. Пастернакъ Іоанъ, парохъ въ Зѣболкахъ, им. школьно-ордина-
ріятскимъ комисаремъ для деканату Куликѳвского.
Ч. 3120. Всч. о. Пастернакъ Іоанъ, парохъ въ Зѣболкахъ, им. мѣстодеканомъ
Куликѳвскимъ.

Вѳдличія крилошанскій получили :

- Ч. 2166. Всч. о. Венгриновичъ Діонизій парохъ въ Кречовичахъ,
» 4204. » » Левицкій Ілія, парохъ въ Боратинѣ,
» » » Наконечный Андрей, парохъ въ Замѣховѣ,
» 4699. » » Пясецкій Левъ, Парохъ въ Реклинци.

Завѣдательства получили :

- Ч. 3570. О. Прокуратъ Михаилъ въ Жовтанцяхъ, деканату Куликѳвского,
» 3743. » Полянскій Несторъ въ Смѳльнику, деканату Яслиского.

Сотрудництва получили :

- Ч. 3150. О. Лапичакъ Викторъ въ Старой соли,
» 3522. » Кмицикевичъ Володимиръ, доѣждж. до Руды лѣснои.

Увѳльненія вѳдъ испыту конкурсового получили :

- Ч. 3161. Всч. о. Черлончакевичъ Миронъ, парохъ въ Крукеничахъ,
» 3193. » » Мокрицкій Антоній, парохъ въ Цѣвковѣ,
» 3299. » » Несторовичъ Николай, парохъ въ Татарахъ.

Въ пропозицію принятъ :

- Ч. 4681. На парохію Орове: 1. Баранецкій Сильвестеръ, 2. Моравскій Іеронимъ,
3. Бордунъ Дмитрій.
» 4682. На парохію Олещичъ: 1. Сорокевичъ Іоанъ, 2. Вахнянинъ Володимиръ,
2. Макаръ Антоній, 4. Сиротинскій Орестъ, 5. Адріановичъ Леонтій,
6. Кончило Викторъ, 7. Дацько Михаилъ, 8. Вербенець Володимиръ
9. Сембратовичъ Евгеній.
Ч. 4683. На парохію Замочокъ: 1. Кочиркевичъ Андрей, 2. Шумило Михаилъ,
3. Жолкевскій Антоній, 4. Антоневичъ Маріянъ, 5. Бирка Іоанъ, 6. Шев-
чикъ Іоанъ, 7. Кончило Викторъ, 8. Банахъ Теодоръ, 9. Малецкій Ону-
фрій.
Ч. 4685. На парохію Губичъ: 1. Федоровичъ Кароль, 2. Ясеницкій Кипріянъ,
3. Мекелита Петро.
Ч. 4686. На парохію Быковъ: 1. Осѣдачъ Михаилъ, 2. Ковальчинъ Іоанъ, 3. Пше-
пурскій Андрей, 4. Гробельскій Михаилъ, 5. Клофасъ Іоанъ, 6. Дацько

- Михаилъ, 7. Горчицкій Юсифъ, 8. Серединьскій Теодоръ, 9. Юрчакъ Петро, 10. Витикъ Стефанъ, 11. Брановскій Антоній, 12. Левицкій Юрій.
- Ч. 4736. На парохію Малковичи: 1. Дацько Михаилъ, 2. Паппъ Орестъ, 3. Горчицкій Юсифъ, 4. Ничай Стефанъ, 5. Гасько Людвикъ, 6. Брановскій Антоній, 7. Гавришкевичъ Илія.
- Ч. 4737. На парохію Крыница: 1. Романецъ Григорій, Г. Серединьскій Теодоръ, 3. Дуцько Юліанъ.
- Ч. 4738. На парохію Пулавы: 1. Ковальчинъ Іоанъ.
- Ч. 4739. На парохію Манастырь: 1. Максимовичъ Григорій, 2. Клюфасъ Іоанъ, 3. Долошицкій Миронъ, 4. Левицкій Юрій, 5. Федевичъ Іоанъ, 6. Рудавскій Антоній, 7. Козенка Александеръ.
- Ч. 4740. На парохію Лѣщовате: 1. Полянскій Александеръ, 2. Михальчукъ Димитрій.
- Ч. 4741. На парохію Климкѡвка: 1. Бачинскій Николай, 2. Дуркотъ Іоанъ, 3. Гринишинъ Іоанъ, 4. Полошиновичъ Даніилъ, 5. Максимовичъ Григорій, 6. Левицкій Лаврентій.
- Ч. 4889. На парохію Чертежъ: 1. Хтей Алексей, 2. Мекелита Петро, 3. Венгриновичъ Антоній, 4. Габла Димитрій, 5. Солтикевичъ Орестъ, 6. Мировичъ Діонизій, 7. Фартухъ Василій, 8. Дуркотъ Володимиръ, 9. Миколаєвичъ Константинъ, 10. Козаневичъ Евгений, 11. Дуркотъ Александеръ, 12. Полянскій Константинъ, 13. Клюфасъ Іоанъ.
- Ч. 4891. На парохію Боляновичи: 1. Хоминскій Евгений, Гомза Емиліанъ, 3. Максимовичъ Григорій, 4. Ковальчинъ Іоанъ, 5. Осѣдачъ Михаилъ, 6. Пшепюрскій Андрей, 7. Вербенець Володимиръ, 8. Гуменюкъ Романъ, 9. Левицкій Юрій.
- Ч. 4892. На парохію Каменка старе село: 1. Кочиркевичъ Андрей, 2. Левъ Михаилъ, 3. Лесакъ Іоанъ, 4. Кмищкевичъ Савинъ, 5. Гура Даміанъ, 6. Гойдышъ Володимиръ, 7. Миколаєвичъ Константинъ, 8. Антоневиць Маріанъ, Твердохлѣбъ Антоній.
- Ч. 4893. На парохію Сурохѡвъ: 1. Княжиньскій Петро, 2. Гоцкій Брониславъ, Гомза Емиліанъ, 4. Полянскій Александеръ, 5. Миколаєвичъ Константинъ, Гантишакъ Орестъ, 7. Антоневиць Маріанъ, 8. Накловичъ Михаилъ, 9. Пшепюрскій Андрей, 10. Полянскій Богданъ, 11. Кончило Викторъ, 12. Гарбовскій Николай, 13. Клюфасъ Іоанъ, 14. Дубъ Володимиръ, 15. Ничай Стефанъ.
- Ч. 4894. На парохію Мачишинъ: 1. Кордасевичъ Анатолий, 2. Княжиньскій Петро, 3. Жолкевскій Антоній, 4. Филиповичъ Іоанъ, 5. Кончило Викторъ, 6. Вербенець Володимиръ, 7. Ольшаньскій Володимиръ, 8. Ничай Стефанъ, 9. Олексинъ Василій.

Презенты получили:

- Ч. 4687. о. Бирка Іоанъ на парохію Конотопы.
» 4735. о. Романецъ Григорій на парохію Солинка.
» 4742. о. Калужняцкій Игнатій на парохію Попелѣ.
» 5074. о. Макаръ Антоній на парохію Олешичи.
» 5122. о. Михальчукъ Димитрій на парохію Лѣщовате.

Вѣдпустку для поратованя здоровля получили:

- Ч. 3645. Всч. о. Гандякъ Михаилъ, парохъ въ Березцѣ на 2 мѣсяцѣ.
» 3737. » » Скобельскій Василій, парохъ въ Прусахъ на 4 недѣль.
» 3739. » » Сапрунъ Теодоръ, парохъ въ Колодрубахъ на 4 недѣль.
» 3751. » » Брунецъ Алексей, парохъ въ Хлѣвчанахъ на 6 недѣль.
» 3776. » » Кмицикевичъ Викторъ, парохъ въ Королику волоскомъ 6 недѣль.
» 4152. » » Коцоба Модестъ, парохъ въ Грушатичахъ на 4 недѣль.
» 4171. » » Король Кароль, парохъ въ Луцѣ на 4 недѣль.
» 4235. » » Гинявецъ Володимиръ парохъ въ Белзѣ на 5 недѣль.
» 4238. » » Баницкій Юсифъ, парохъ въ Лѣщинахъ на 4 недѣль.
» 4314. » » Венгриновичъ Володимиръ, парохъ въ Наконечномъ 5 недѣль.
» 4301. » » Добрянскій Альбинъ, парохъ въ Волосянцѣ великой 5 недѣль.
» 4348. » » Гамерскій Юсифъ, парохъ въ Залужи на 4 недѣль.
» 4351. » » Хотинецкій Киприанъ, парохъ въ Ярославю на 6 недѣль.
» 4364. » » Мельникъ Іоанъ, парохъ въ Берегахъ на 6 недѣль.
» 4378. » » Маковей Ілія, парохъ въ Ляшкахъ довгихъ на 4 недѣль.
» 4399. » » Мерена Іоанъ, парохъ въ Дошнѣ на 6 недѣль.
» 4417. » » Билинскій Стефанъ, завѣдатель парохіи въ Яворовѣ 6 недѣль.
» 4445. » » Кочиркевичъ Андрей парохъ въ Вислоку нижномъ на 8 недѣль.
» 4577. » » Савойка Теодоръ, парохъ въ Селискахъ на 4 недѣль.
» 4580. » » Клишъ Василій, парохъ въ Сѣнявѣ на 5 недѣль.
» 4651. » » Рудавскій Антоній, парохъ въ Гаяхъ на 5 недѣль.
» 4711. » » Кручковскій Михаилъ парохъ въ Нагачевѣ на 6 недѣль.
» 4690. » » Кузикъ Петро, парохъ въ Буцовѣ на 4 недѣль.
» 4789. » » Ломницкій Ниль, парохъ въ Гребенномъ на 2 мѣсяцѣ.
» 4898. » » Левицкій Петро, парохъ въ Краковѣ на 10 недѣль.
» 4969. » » Чижовичъ Симеонъ, парохъ въ Лужку долѣшномъ на 3 недѣль.
» 4984. » » Прокуратъ Михаилъ, завѣдатель парохіи въ Жовтанцяхъ на 5 недѣль.
» 4995. » » Полянскій Олимпъ, парохъ въ Юрѣвцяхъ на 4 недѣль.
» 5079. » » Качмаръ Михаилъ, самост. сотрудникъ въ Сушици риковой на 4 недѣль.

Ч. 2493. Всч. о. Вархолякъ Анатолий, парохъ въ Оровомъ, перенесенный въ пенсію.

Ч. 3331. о. Колодѣй выѣхавъ въ цѣли душнастырованя до Боснѣ.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Консистеріи

Перемышль дня 20. липня 1911.

† **КОНСТАНТИНЪ,**
Епископъ

о. Іоанъ Стрыйскій,
Кащлеръ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХИИ.

Рѣнь 1911.

Выдано 22. септя.

Ч. IX.

Ч. 42.

Ч. 4267. О нарадахъ въ справѣ плеканя памят- никѡвъ и охороны вѡдчины въ Зальцбургу.

Высоке ц. к. Министерство вѣроисповѣданъ и просвѣты рескриптомъ зъ 28. мая 1911 Ч. 23.607 повѣдомило Еписк. Ординаріятъ, що подъ высочайшимъ протекторатомъ Его ц. и к. Высочества Архикнязя Франца Фердинанда въ Зальцбургу въ дняхъ вѡдъ 13. до 16. вересня 1911 вѡдбудутся испѡлнѣи на-
рады въ справѣ плеканя памятникѡвъ и охороны вѡдчины (Gemeinsame Tagung für Denkmalpflege und Heimatschutz) и заудѣлило тыхже нарадъ слѣдуючѣи

Programm

Mittwoch den 13. September

Begrüßungsabend in der Aula academica am Universitätsplatze (Beginn 7 $\frac{1}{2}$ Uhr).

Offizielle Begrüßungen und Ansprachen. Ceschäftliche Mitteilungen.

Hierauf Lichtbildervortrag des Herrn Professor Dr. Strzygowski-Wien über:
„Salzburgs Kunstdenkmäler“.

Nachher geselliges Beisammensein im Stieglkeller.

Donnerstag den 14. September

Erste Sitzung

in der Aula academica, Beginn 9 Uhr vormittags

Tagesordnung

1. Eröffnungsansprache des Vorsitzenden Geh. Hofrat Professor Dr. von Oechelhaeuser-Karlsruhe.
2. „Entwicklung und Ziele der Denkmalpflege in Deutschland und Österreich“. Referenten: Geh. Regierungsrat Professor Dr. Clemen-Bonn und Professor Dr. Dvořák-Wien.
3. „Entwicklung und Ziele des Heimatschutzes in Deutschland und Österreich.“ Referenten: Professor Schultze Naumburg-Saaleck, Archivsekretär und Konservator Dr. Gianoni-Wien und Dr. von Szenetkowski-Graz.
4. „Erhaltung des Kernes alter Städte“. Referent: Geh. Hofrat Professor Dr. Gurlitt-Dresden.
5. „Der Kampf um Alt-Wien“. Referent: Hofrat Professor Dr. Neuwirth-Wien.

Die Sitzung wird unterbrochen durch eine Frühstückspause von 12 $\frac{1}{2}$ bis 1 $\frac{1}{2}$ Uhr.

Schluß der Sitzung: nach 3 Uhr.

Nach Schluß der Sitzung gruppenweise Besichtigung der Kunstdenkmäler der Stadt unter sachkundiger Führung. (Hierüber wird näheres Programm bekanntgegeben werden.)

Abends 9 Uhr: Empfang der Teilnehmer an der Tagung beim k. k. Landespräsidenten Levin Grafen Schaffgotsch im Regierungsgebäude. (Anzug: Gehrock).

Freitag den 15. September

Zweite Sitzung

in der Aula academica, Beginn 9 Uhr vormittags

Tagesordnung

6. „Heimatschutz und Wohnungsfrage.“ Referent: Professor Dr. Fuchs-Tübingen.
7. „Kirchliche Denkmalschutz-Gesetzgebung.“ Referent: Prälat Professor Dr. Swoboda-Wien.
8. „Denkmalpflege und Museen.“ Referent: Professor Dr. Dehio-Straßburg i E.
9. Bauberatung und Heimatschutz“. Referent: Landesbaurat a. D. Rehorst, Beigeordneter der Stadt Cöln.
10. *Geschäftliches*: Neuwahl des Ausschusses und Bestimmung des Ortes und Termins für die nächste gemeinsame Tagung 1913.

Schluß der Sitzung (ohne Frühstückspause): gegen 2 Uhr.

Nachm. 3 $\frac{1}{2}$ Uhr: Besichtigung der Festung Hohensalzburg mit Vorführung von volkstümlichen Trachten, Gebräuchen und Aufzügen; hierauf Fortsetzung der Besichtigung der Kunstdenkmäler der Stadt.

Abends 8 Uhr: **Öffentliche Sitzung** in der Aula academica: Lichtbildervortrag des Herrn Geh. Regierungsrat Professor Dr. Conwentz-Berlin über: „Naturschutzparke“. Nachher geselliges Beisammensein im Hotel Mirabel.

Samstag den 16. September

Im Anschluß an die Tagung finden Ausflüge statt, und zwar:

- I. Ausflug nach Wien. Abfahrt Samstag früh 6²⁰ Uhr vom Staatsbahnhof. Bahnfahrt bis Pöchlarn, von dort Donaufahrt bis Wien mit Aufenthalt in Melk (Besichtigung des Benediktinerstiftes, Frühstück) und in Dürnstein oder Krems (Besichtigung der dortigen Kunstdenkmäler). Ankunft in Wien 7 Uhr abends. Rückfahrt beliebig. Der Preis für die ganze Fahrt nach Wien mit Frühstück in Melk (einschließlich Getränk und Trinkgelder) beträgt 20 Kronen. Die Anmeldung zu dieser Fahrt muß längstens bis Freitag den 15. September 10 Uhr vormittags im Bureau erfolgen, woselbst auch etwaige Wünsche wegen Wohnungsbestellung in Wien entgegengenommen werden.
- II. Ausflug in die nähere Umgebung von Salzburg (Programm vorbehalten).

Der Ortsausschuß empfiehlt, für die Beschaffung von Wohnungen in Gasthöfen oder Privatquartieren sich der Vermittlung seines Wohnungs-Komitees zu bedienen. Adresse: Vizebürgermeister kaiserl. Rat Max Ott, Salzburg, Sparkasse.

Das Bureau des Ortsausschusses befindet sich bis einschl. Montag den 11. Sept. im Rathause, vom 12. Sept. ab im „Studiengebäude“ am Universitätsplatze neben der Aula academica.

Die Teilnahme an der Tagung ist eine freie. Es ist hierzu weder eine Einladung erforderlich, noch wird die Zugehörigkeit zu einem verwandten Vereine oder Verbände vorausgesetzt. Von jedem Teilnehmer wird zu den Kosten der Tagung ein Beitrag von 6 Kronen erhoben, wofür auch der gedruckte stenographische Bericht über die Verhandlungen übersandt wird. Die Mitglieder des Bundes Heimatschutz haben zu allen Sitzungen unentgeltlich Zutritt. Die Sitzung am Freitag abend ist eine allgemeine öffentliche.

Въ виду сего, що предметы повисшихъ нарадъ суть пельми важнѣи, интересовнѣи и близко обходятъ численнѣи церковнѣи памятники, дуже пожеланымъ булобы, щобы Всеч. іереи нашої Епархіи изыли участь въ тихъ нарадахъ. Для того Еписк. Ординаріятъ якъ найтеплѣйше поручае, щобы іереи, занимающѣи ся штукаю церковною, зволлили принять участь въ томъ конгресѣ а о своѣй готовности въ томъ зглядѣ повѣдомили такъ Еписк. Ординаріятъ якъ и мѣсцевый Бюдѣль конгресу.

При томъ примѣчае ся, що ц. к. Министерство желѣзницъ визначило для участниковъ въ мовѣ будучого конгресу на всѣхъ линіяхъ ц. к. австрійскихъ желѣзницъ дорѣгъ улукшеня а именно: II. клясы поспѣшныхъ поѣздѣвъ за биле-

томъ II. клясы особового поѣзду и II. клясы особового поѣзду за половину билета II. клясы поспѣшного поѣзду а то за оказанемъ карты участи, о котру належить постарати ся у мѣсцевого Видѣлу конгресу.

Потребну вѣдпустку до подорожи на сей конгресъ Еписк. Ординаріятъ радо удѣлить кождому іереєви на предложене прошене.

Вѣдъ гр. кат. Еписк. Ординаріяту.

Перемишль, дня 23. червня 1911.

Ч. 43.

Ч. 5756. О реколекціяхъ для катихитѣвъ и загальныхъ зборахъ Товариства катехитѣвъ.

На прошене видѣлу Товариства катехитѣвъ подаеся до вѣдомости слѣдуюче: „Реколекціи для катехитѣвъ вѣдбудуть ся в Станиславѣ в духовній семинаріи під покровом Преосвященнаго Архиерея Кир Григорія в днях 12., 13. і 14. вересня с. р. Приїзд в понедѣлок дня 11. вересня і того дня о год. 7. вечером перша наука. [Точки до розважаня на другий день]. Дня 14. вересня пополудни сповідь, а 15. о год. 7. рано св. причастіє. Их Преосвященство упросять провідника реколекцій, а кромѣ его наук будуть самѣ мали двѣ науки денно, в яких будуть порушенѣ теми вибранѣ для катехитѣвъ. Поміщене і харч для учасників в духовній семинаріи за відповідною сплатою. Висока ц. к. Рада шкільна кр. удѣлила для учасників на час реколекцій урядову вѣдпустку. Зголошеня належить присилати на руки секретаря товариства о. І. Туркевича під адресою: Підмихайлівці п. Журів. Від першого вересня ліста учасників земкнева“.

Загальні Збори «Товариства катехитѣвъ» вѣдбудуть ся в Станиславѣ в духовній семинаріи в пятницю 15. вересня с. р. о 9. г. рано зі слѣдуючим денним порядком:

- 1). Отворене Зборів головою Товариства
- 2). Вибір голови, містоголов і двох секретарів на час загальних зборів.
- 3). Реферат катехита о. Евгена Турули на тему: »Яких способів може ужити катехит, щоби з його учеників вирости колись віруючі і практикуючі християни. Дискусія.
- 4). Відчитане протоколу з попередних Загальних Зборів.
- 5). Звіт секретаря з діяльности Товариства за час від 9/IX 1910 до 15/IX 1911.
- 6). Звіт касиера за той сам час.
- 7). Звіт контрольної комісії і удѣлене абсолюторіи уступаючому Видѣлову.
- 8). Вибір нового Видѣлу.

- 9). Вибір котнрольної комісії.
10). Внесеня і інтерпеляції.

Від Виділу »Товариства катехитів« у Львові
дня 12. серпня 1911.

о. Евген Гузар
голова.

свѣящ. *Іван Туркевичъ*
писар.

Водъ гр. кат. Еп. Ординаріату.
Перемишль, дня 15. серпня 1911.

Ч. 44.

Ч. 3499. Станъ касы вдов. сир. Института

за часъ 1. сѣчня до 31. марта 1911.

А) ФОНДЪ КОРЕННЫИ.

Приходъ	Готѡвка		цѣннѣ папери		Розходъ	Готѡвка		цѣннѣ папери	
	Кор.	с.	Кор.	с.		Кор.	с.	Кор.	с.
1. Переносъ .	78397	26	339510	—					
2. Дрѣ Евгенъ Зубрицкій радѣ зкъ двора зъ Черновецъ (жертва) .	100	—							
3. Деканатъ Угнѡвскій водъ о. Юсифа Иванця .	200	—							
4. Урядъ парохіальный въ Дубнѣ водъ о. Іліи Ткачука . .	120	—							
5. о. Никита Буликъ . . .	20	—							
6. о. Ярославъ Пасѣчинскій . .	180	—							
7. о. Михаилъ Прокуратъ . .	120	—							
8. Володимиръ Мацюракъ . . .	400	—							
Всего .	79537	26	339510	—					
Розходъ .	—	—	—	—					
Остае .	79537	26	339510	—					

Б) ФОНДЪ РЕЗЕРВОВЫЙ.

П р и х о д ъ	Готѣвка		П р и х о д ъ	Готѣвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
1. Переносъ	12466	15	11. Деканатъ Затварницкій именно зложили по 20 к. Іоанъ Кузевъ и Михаилъ Скромцкій.	40	
2. Деканатъ Затварницкій именно зложили: Стефанъ Козбуръ 20 к. и Петро Чавсъ 27 к.	47		12. о. Григорій Романецъ .	200	
3. Деканатъ Устрицкій . вѣдъ о. Панталеймона Скоморовича.	20		13. Деканатъ Добромильскій именно зложили по 20 к. Ігнатій Мохнацкій, Ми- хаилъ Тымчишинъ, Балко Василій и Северинъ Пиль- ницкій.	80	
4. о. Захарія Лехицкій .	20		14. Деканатъ Олещицкій . именно зложили по 20 к. Антоній Шведзицкій и Константинъ Павловскій.	40	
5. о. Михаилъ Ортынскій	20		15. Деканатъ Потелицкій . именно зложили по 20 к. Таддей Минчакевичъ и Володимиръ Гойдишъ.	40	
6. Деканатъ Ярославскій . вѣдъ Іоана Накловича.	25		16. Деканатъ Мостискій . вѣдъ о. Стефана Кмици- кевича.	20	
7. Деканатъ Любачѣвскій вѣдъ о. Теофиля Гара- совского.	20		17. Деканатъ Затварницкій вѣдъ о. Евгенія Копы- стянского.	20	
8. о. Петръ Габлинскій .	655		18. о. Іоанъ Лискевичъ .	100	
9. Деканатъ Высочанскій именно зложили: Миха- илъ Прухницкій 20 к., Михаилъ Петровскій 88 к. 76 с., о. Петръ Янѣвъ 35 к., Григорій Морозъ 45 к. 64 с., Анатолій Кор- дасевичъ 3 к. 15 с., Еми- лій Вахнянинъ 21 к. 83 с., о. Зенонъ Пясецкій 119 к. 21 с. а по 20 к. зложили: Евстахій Касюракъ, Еми- лианъ Гомза, Михаилъ Попель, Алексей Хтей, Маркиль Куновскій и Ігнатій Шихъ.	50159		19. о. Юліанъ Яремкевичъ	20	
10. Деканатъ Жукотынскій именно зложили по 20 к. Іоанъ Господаревскій, А- лександръ Полянскій, Володимиръ Левицкій, Викторъ Кончило, Мак- симъ Калиничъ, Михаилъ Зубрицкій, Василій Фи- дикъ, Теодоръ Грушке- вичъ, а Антоній Федорякъ 40 к.	200		20. о. Іоанъ Гнатышакъ .	452	
			21. Деканатъ Комярнянскій именно зложили: Кмитъ Григорій 22 к. 05 с. и Айталь Ковальскій 40 к.	6205	
			22. о. Поліевктъ Кмитъ .	2015	
			23. о. Александеръ Чай- ковскій.	20	
			24. Дръ Титъ Мышковскій	30	
			25. Деканатъ Вычочанскій вѣдъ Михайла Гичка.	20	
			26. о. Емилианъ Крайчикъ	40	
			27. о. Брониславъ Давидовичъ	150	

П р и х о д ъ	Готѡвка		Р о з х о д ъ	Готѡвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
28. о. Юсифъ Лѣщинскій .	21	68	1. Каламунецка за р. 1906	32	60
29. о. Теодоръ Пасѣчинскій.	3	66	2. Для доповненя роздѣльной квоты до фонда розпорядимого перенесено	5000	—
30. о. Николай Кушнѣръ .	100	—			
31. о. Брониславъ Давидовичъ.	50	—			
32. о. Никита Буликъ .	20	—			
33. о. Полѣвекъ Кмитъ .	20	15			
34. о. Антоній Венгриновичъ	100	—			
35. о. Володимиръ Коритовскій зъ Нового Йорку	66	03			
36. о. Борониславъ Давидовичъ.	50	—			
37. Деканатъ Потелицкій . вѡдъ о. Лѡнгѡна Тустановского.	20	—			
38. Деканатъ Потелицкій . вѡдъ о. Викторѡ Сиротиньского.	21	—			
39. о. Юсифъ Сѣкиринскій	360	—			
40. о. Володимиръ Вербе- нецъ.	100	—			
41. о. Борониславъ Давидовичъ.	50	—			
42. Деканатъ Перемышско- Загородскій вѡдъ о. Володимира Гайдукевича.	20	—			
43. % вѡдъ Листѡвъ За- ставныхъ 3% Общ. Австр. Зав. за рѡкъ 1910.	97	20			
Всего . . .	15333	65	Всего . . .	5032	60
Розхѡдъ . . .	5032	60			
Остае . . .	10301	05			

В) ФОНДЪ РОЗПОРЯДИМЫЙ.

П р и х о д ъ	Готѳвка		Р о з х о д ъ	Готѳвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
1. Переносъ	24649	31	1. Вдовамъ и сиротамъ за рѳкъ 1910	26339	11
2. о. Николай Бачинскій	60	—	2. Милостиня за рѳкъ 1910	1450	—
3. Его Ексцеленція Преосвященный Епископъ Константинъ Чеховичъ	200	—	3. Передатокъ на рѳкъ 1911	1901	80
4. о. Іоанъ Комарницкій .	40	—	4. Комісія шконтруюча .	90	—
5. Урядъ деканальный Сокальскій вѳдъ о. Антонія Менциньского.	60	—	5. Служба Консистерска .	15	—
6. о. Іляріонъ Гмитрыкъ	20	—	6. Канцелярія теки . . .	4	—
7. о. Іоанъ Горняткевичъ	20	—	7. Переказы почтові . . .	3	—
8. Урядъ деканальный Перемыско-городскій вѳдъ о. Стефана Мащорака.	20	—	8. Порто почтове	24	50
9. о. Володимиръ Петрыкъ	40	—			
10. о. Левъ Федоновичъ .	40	—			
11. о. Інокентій Рудаускій	40	—			
12. о. Іосифъ Чеховичъ .	40	—			
13. о. Теодоръ Пѳхъ . . .	40	—			
14. о. Стефанъ Волянскій	40	—			
15. о. Викторъ Кордасевичъ	60	—			
16. о. Димитрій Бордунъ .	80	—			
17. о. Николай Стецишинъ	40	—			
18. о. Григорій Пержило .	60	—			
19. о. Николай Колтунюкъ	60	—			
20. Зъ фонда резервового для дополненія роздѳльной квоты перенесен о . . .	5000	—			
Всего	30609	31	Всего	29827	41
Розхѳдъ	29827	41			
Остае	781	90			

П О В Т О Р Е Н Ё.

Дня 31. марта 1911 має бути въ касѣ:

I. Фондъ коренный	готовка	79537 К. 26 с.,	цѣнный папери	339510 К. — с.
II. „ резервный	„	10301 К. 05 с.,	„ „	— К. — с.
III. „ розпорядимый	„	781 К. 90 с.,	„ „	— К. — с.
Всего готовкою		90620 К. 21 с.,	ц. паперами	— К. — с.

Вѣдповѣдно до того справозданя найдено въ касѣ:

I) Въ цѣнныхъ паперахъ:	.	.	339510 К. — с.
II) 1. на книж. щадничихъ	.	„Вѣры“	Ч. 1592 . 9012 К. 37 с.
2. „ „ „	.	„ „	2466 . 4730 К. 73 с.
3. „ „ „	.	„Нивы“	„ 17 . 6206 К. 85 с.
4. „ „ „	.	„Рускои Щадницѣ“	„ 345 . 6192 К. 53 с.
5. „ „ „	.	„ „	„ 2287 . 7967 К. 26 с.
7. „ „ „	.	„ „	„ 160 . 20000 К. — с.
8. „ „ „	.	„ „	„ 378 . 20000 К. — с.
9. „ „ „	.	„ „	„ 2354 . 14674 К. 90 с.
10. „ „ „	.	„ „	„ 6497 . 1219 К. 97 с.
11. „ „ „	.	„ „	„ 6681 . 403 К. 97 с.
		готовкою	. . 211 К. 63 с.
		Разомъ	90620 К. 21 с.

С. Мацюранъ
секретарь.

М. Подолинскій
предѣдатель.

М. Нолно
касіеръ.

Вѣдъ гр. кат. Консисторіи.
Перемышль, дня 19. мая 1911.

Ч. 45.

Ч. 5644. Въ справѣ унифікаціи облигацій довгу державного.

Ц. к. Намѣстництво рескриптомъ зъ дня 2. септя 1911 Ч. 2628/2 прислало вѣднись вѣдозвы ц. к. Дирекціи довгу державного зъ дня 27, листопада 1910 Ч. 14406 яко доповнене оголошенои уже вѣдозвы зъ дня 26. листопада 1909 Ч. 10330/09 що до унифікаціи облигацій довгу державного. Вѣдозва тая гласить:

„Anlässlich der im Zuge befindlichen Zusammenschreibung von vinkulierten Staatskreditseffekten wurde wiederholt die Wahrnehmung gemacht, dass die den Obligationen bei-

gesetzten Anschriften von auf Kirchen etc. lautenden Obligationen — namentlich hinsichtlich der Kapitalsbeträge der einzelnen Vermögensgruppen (eigenes Vermögen der Kirche, Stiftungskapital) eigenmächtig von den Parteien abgeändert wurden.

Die k. k. Statthalterei wird ersucht, wegen Abstellung dieses ungehörigen, zu Differenzen zwischen den Kreditbuche und den Obligationen führenden Vorgängen das Geeignete zu veranlassen und die Vermögensverwaltungen der in dortigen Dienstbereiche befindlichen Kirchen oder kirchl. Anstalten belehren zu lassen, dass in Fällen, in welchen die Obligationsanschriften den tatsächlichen Verhältnissen nicht entsprechen, die amtliche Richtigstellung der Obligationsanschriften das ist die Obligations-Umschreibung zu veranlassen wäre.

Von der d. a. getroffenen Verfügung wolle anher Mitteilung gemacht werden.“ —

Повыше розпоряджене подає ся до вѣдомости Всеч. Епарх. клира и поручаєсь справу тую на найблишомъ соборчику обговорити и въ даныхъ случаяхъ поступити по́сля даныхъ въ повышомъ розпорядженю всказовокъ.

Водъ гр. кат. Еп. Консистеріи

Перемышль дня 22. серпня 1911.

ХРОНИКА.

Ч. 5369. Всеч. о. Хтей Алексій, парохъ въ Беньвой обнявъ зъ днемъ 15. липня 1911 урядъ деканата Высочаньского яко завѣдатель деканата.

Завѣдательства получили:

Ч. 5736. о. Прислопскій Романъ, парохъ въ Жегестовѣ доѣзджаюче въ Милику.

Ч. 5638. о. Шпилька Панталеймонъ въ Добрянахъ.

Ч. 5820. о. Давида Адриянь Ч. св. В. В. въ Дрогобычи.

Ч. 5649. о. Тустановичъ Орестъ получивъ сотрудничество въ Комарникахъ.

Некрологія.

о. Дрималикъ Онуфрій, парохъ въ Тростянці, уп. 27/5 1911.

о. Хилякъ Петро, парохъ въ Милику, уп. 18/7 1911.

о. Бованко Атаназій, парохъ въ Добрянахъ, уп. 30/7 1911.

Души ихъ поручають ся молитвамъ Всеч. Клира.

Водъ гр. кат. Еп. Консистеріи.

Перемышль, дня 22. серпня 1911.

† **КОНСТАНТИНЪ,**

Епископъ

о. Іоанъ Стрыйскій,

Канцлеръ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХИИ.

Рѣнь 1911.

Выдано 3. жовтня.

Ч. X.

Ч. 46.

Ч. 6688. О Богослуженю жовтневѣмъ.

Зъ покликомъ на листъ пастырскій зъ 15. жовтня 1889. (Ч. X. Вѣст. еп. зъ р. 1889. стор. 97—102) и тутешнїи рѣшеня зъ 6. жовтня 1900. Ч. 539. орд. (Ч. IX. Вѣстн. еп. зъ р. 1900 стор. 112) и 20. жовтня 1906 Ч. 348/орд. (Ч. XI. Вѣстн. еп. стор. 105—107) пригадуе ся Всеч. Духовенству установлене Святѣйшимъ Отцемъ Львомъ XIII Папою Римскимъ въ р. 1889 Богослужене въ честь Пресв. Богородицы и св. Йосифа Обручника, котре має ся щорѣчно въ мѣсяцю жовтню пѣсля церковного численя вѣдправляти. Предлежачимъ поновню поручаемо, щобы Всч. оо. Душпастырѣ и катихиты:

1) вѣрному народови зглядно школьнѣй молодежи чито въ недѣлю передъ 1. жовтня чито въ праздникъ Покровы Пресв. Богородицы (котрый переноситя на слѣдуючу недѣлю) зрозумѣло пояснили выпечатане въ Ч. X. Вѣстника епархїяльного зъ р. 1889 послане Его Святости Льва XIII. Папы Римского;

2) оголосили, що цѣлый мѣсяць жовтень кожного року естъ назначеный къ пѣднесеню и розпространеню почести св. Йосифа Обручника и въ той цѣли по кождѣй св. Литургїи въ томъ мѣсяци буде вѣдмавляти ся колѣноприклонна молитва къ св. Йосифу и по кождѣй вечернѣ въ недѣлѣ и свята буде вѣдправляти ся Акаѣистъ къ Пресв. Дѣвѣ Богородицѣ, по можности еи покрову, заключаючи тойже колѣприклонною молитвою къ св. Йосифу а тї, котри сю молитву

вѣдмавляти будуть, можуть получить за кождый разъ 7 лѣтъ и только разѡвъ по 40 днѣвъ вѡдпусту.

Примѣрникъ той молитвы до св. Йосифа долучае ся $\frac{1}{2}$. зъ порученемъ оправити ю и переховувати въ церквѣ на вел. престолѣ для уживаня въ жортни и въ праздники Собора Пресв. Богородицы и св. Йосифа Обручника и въ недѣлю по рождествѣ Христовѡмъ. —

Вѡдъ гр. кат. Еп. Ординаріату.

Перемышль, дня 27. вересня 1911.

Ч. 47.

Ч. 6710. Заряджене Богослуженя благодарственного по причинѣ повороту до здоровля Ихъ Ексцеленц. Впреосв. Митрополита Киръ Андрея.

Зъ покликѡмъ на тутешне рѣшене зъ 9. червня 1911 Ч. 336/орд. (Ч. VI. Вѣст. Еп.) зъ радостю въ серци повѣдомляемо, що Все милостивый Богъ позволивъ нашѡму высокопочитанѡму и горячо любленѡму Высокопреосвященѡму Митрополитѣ Киръ Андрею прійти до цѣлковитого здоровля. Вѡдкликуючи зарядженій въ нашѡй Епархїи моленя о выздоровлене Ихъ Ексцеленцїи Митрополита розпоряджаемо, щобы всѣ Всеч. Отцѣ въ найблизшу недѣлю при св. Літургїи до приписаного намѣреня долучили намѣрене благодареня Богу Всевишнему за выздоровлене Ихъ Ексцеленцїи многозаслуженого Высокопреосвященого Митрополита Киръ Андрея. —

Вѡдъ гр. кат. Еписк. Ординаріату.

Перемышль, дня 27. серпня 1911.

Ч. 48.

Ч. 4211. Въ справѣ брацтва для священникѡвъ-почитателѡвъ Найсвятѣйшой Тайны Евхаристїи.

Въ часѣ, коли нашъ Св. Отець Папа Пїй X. такъ сердечно запрашае христїянъ католикѡвъ до горячого почитаня Найсв. Тайны Евхаристїи черезъ чаете а навѣтъ и щоденне єи принятє и черезъ вчасїйше Причастїє дѣтей, Епископскїй Ординаріатъ видить ся приневоленымъ такожъ и Всч. ОО. заохотити до

горячѣйшого почитаня сеи Пресв. Тайны. А думає, шо лѣпше ихъ не захотить, якъ шо зверне ихъ увагу на брацтво священникѣвъ почитателѣвъ Найсв. Тайны Евхаристіи.

Згадане брацтво основано за иниціативою блаженного Божого слуги о. Петра Еушагд-а въ р. 1887.

Цѣль брацтва священникѣвъ почитателѣвъ Найсв. Т. Евх. — якъ видно зъ нисше наведенихъ статутѣвъ — внесла, а именно поклато оно собѣ за задачу приближити священникѣвъ до осередка всего совершенства, до увязненого Іисуса, до огнища любви, а черезъ те здѣлати ихъ учасниками ласкъ, які сплывають на тыхъ шо частѣйше перебувають при жерелѣ всѣхъ ласкъ, а рѣвночасно зробити ихъ Апостолами, когрѣ бы самі запалені огнемъ любви Божой могли и другихъ до сеи любви запалювати.

Статутъ сего Брацтва є такий:

Цѣль Брацтва.

1. Збудити у священникѣвъ живу вѣру въ Господа Нашого Іисуса Христа въ Найсв. Тайнѣ утаеного щобы въ сей спосѣбъ якъ набѣльше зближити до Іисуса.

2. Злучити и зъединити всѣхъ священникѣвъ черезъ спѣльну молитву и взаимну любовь, котрой мають научити ся, бачучи передъ собою безконечну лкбовъ Іисуса у Найсв. Евхаристіи.

3. Побудити священникѣвъ до особлившого почитаня и горячей любви Найсв. Евхаристіи и здѣлати ихъ правдивыми апостолами сей Найсв. Тайны, щобы освячени ласкою, обильно зъ Найсв. Евхаристіи сплываючою, всѣми силами ширили знанє, вѣру, честь и любовь до Евхаристійного Іисуса.

4. Вынагородити Іисусу утаеному ти численні зневаги, якихъ дѣлає вѣдъ безбожныхъ и невѣрныхъ.

Услѣвья принятя.

1. Вписати ся въ члены Брацтва.

2. Вѣдправити кожного тыждня безъ перерви одну годину Богопочитаня (розважаня) передъ Найсв. Евхаристією. День и годину може собѣ кождый пѣсля волѣ vybrати.

3. При кѣнци кожного мѣсяця присылати директорови Брацтва картку Богопочитаня — *libellum adorationis*, въ котрѣй годинѣ вѣдправленихъ розважань означує ся крестикомъ.

4. Кожного мѣсяця жертвувати повный вѣдпустъ привязанный до години Богопочитаня за душѣ помершихъ.

5. Вѣдправити кожного року одну Службу Божу за усопшихъ членѣвъ Товариства.

6. Передплачувати мѣсячникъ „Eucharistia“ у нѣмецкомъ, французскомъ або польскомъ языкѣ. Передплата коштує 2 кор.

Жадєнь зъ сихъ обовязкѣвъ не обовязує по́дъ грѣхомъ.

Вѣдпусти.

1. Повный вѣдпустъ въ день вступленя въ члены Брацтва.
2. Повный вѣдпустъ кожного дня, наколи вѣдправить ся годину Богопочитаня передъ Найсв. Евхаристією.
3. Повный вѣдпустъ въ годинѣ смерти при вымовленю слова: »Иисусъ«.
4. Повный вѣдпустъ въ празникѣ Евхаристіи и Богоявленя, наколи членъ тѣлько кѣлька хвиль передъ Найсв. Евхаристією перебуде и помолить ся въ намѣреню святѣйшого Отця »Отче нашъ« и »Богородице Дѣво« — що для доступленя вѣдпусту повного при кѣнци каждой години треба учинити. —

Въ виду такъ многихъ и великихъ користей, якѣ выплывають для священникѣвъ зъ приналежности до сего Брацтва, Епископскій Ординаріятъ горячо поручає се брацтво и має повну надѣю, що священники нашої Епархіи громадно до него приступлять.

Вписувати ся можна черезъ о. Николая Садовского, пароха въ Шибалинѣ, почта Бережаны.

Вѣдъ гр. кат. Еписк. Ординаріату.

Перемышль, дня 14. вересня 1911.

Ч. 49.

Ч. 5118. О збираню жертвъ на будову публичной каплицѣ богослужебной въ Новѣмъ Санчи.

Комитетъ будовы церкви въ Новѣмъ Санчи предложивъ тутъ слѣдуючу вѣдозву:

»Вѣдчуваючи конечно потребу построєня власного Божого Дому для охорони св. кат. віри гр. обряду і народности, пруступив смиренно піцписаний »Комитетъ будовы церкви« за позволенем Всєсв. Преосв. Еписк. Ординаріату, до построєня обширнѣйшой Каплицѣ для всѣхъ Русинѣвъ гр. кат. в Новѣмъ Санчи, котра то будова з днем 1. вересня с. р. має бути викінченою.

А що громада Новосандецка Русинѣвъ гр. кат. помимо найциршої волѣ, не в силѣ власними силами покрити видаткѣвъ построєня і удержуваня згаданого

дому Божого, тому осміляє ся смиренно підписаний Комітет будови Церкви в Новім Санчи, просити Всесв. Преосв. Еписк. Ординаріят о ласкаве заряджене в »Вістнику Епархіяльнім« збираня жертв по церквах на сю богоугодну ціль, бо лиш при Божій помочи вспільними силами всіх зможе Новосандецка громада Русинів гр. кат. побудовати і удержувати власний дім Божий.

Новий Санч дня 18. липня 1911.

За Комітет будови Церкви

Яворский, председатель.

о. Он. Гадзевич, секретар.

Подаючи до вѣдомости повизшу вѣдозву, Еп. Ординаріятъ позволяе на збиранє по церквахъ жертвъ на будову реченой каплицѣ, и якъ найгорячѣйше поручає тоє дѣло ласкавоѣ памяти Всч. священства. Не маючи своєи церкви, не могуць Новосандецкі Русины заспокоити вповнѣ своихъ религійныхъ потребъ; не чують нѣколи въ рѣднѣй мовѣ слова Божого, не чують своихъ церковныхъ пѣсень, а що найголовнѣйше, молодѣжь шкѣльна вѣдчує ся поволи вѣдъ свого обряду св. а въ слѣдъ за тымъ вѣдъ своєи народности. Тожъ потреба будови на разѣ публичной каплицѣ богослужебной въ Новѣмъ Санчи, оказала ся дѣйстно конечною. Поручає ся прото Всч. Священству подати до вѣдомости своимъ вѣрнымъ повизше прошенє комитету будовы церкви въ Новѣмъ Санчи, и заохотити ихъ теплыми словами до сѣкладаня жертвъ на повизшу цѣль.

Узбираніи жертвы належить присилати до канцеляріи Еп. Консистеріи зъ допискою: на будову каплицѣ въ Новѣмъ Санчи.

Вѣдъ гр. кат. Еписк. Ординаріяту.

Перемышль, дня 31. серпня 1911.

Ч. 50.

Ч. 6364. Конкурсъ на богоел. стипендіи бл. п. Архипрезвитера Гр. Шашкевича.

Управляючій совѣтъ Института, „Народный домъ“ въ Львовѣ яко управитель стипендіной богослужебной фундаціи бл. п. Григорія Шашкевича Архипрезвитера Капитулы Перемыской, проситъ вѣдъ днемъ 26-го Серпня 1911 Ч. 798/911 щобы Еп. Консистерія оголосила конкурсъ на рѣкъ 1912 на десять стипендій богослужебныхъ.

Тои фундаціиной грамоты § 8 буква а постановляе, що стипендію по 100 К. повинни въ первой линіи одержати найниже дотованіи сотрудники и за-

вѣдателѣ парохій, дальши загально знани убоги, чисельною родиною обременени парохи. Богослужбни ти стипендія надає Впр. Капитула. —

Понеже зъ початкомъ року 1912. уже въ мѣсяцю Сѣчню має одна спѣвана Служба божа зъ парастасомъ вѣдправитись, длятого изываєсь управненихъ до получения реченной стипендіи на рѣкъ 1912, щобы свои неостемпльовани прошеня въ речинци до 15. Листопада 1911. посредствомъ ур. дек. Епискп. Консистеріи предложили. —

Вѣдъ гр. кат. Еп. Консистеріи

Перемышль дня 18. вересня 1911.

Ч. 51.

Ч. 6600. Въ справѣ предкладаня выказѣвъ вѣдѣвъ и сирѣтъ по священникахъ Львѣвскои Архіепархіи.

Удѣляє ся до вѣдомости и выконаня надѣслану ту

Д О П И С ь.

»Ч. 411/ком. Щобы на будуще уникнути задержане дѣловодства и такихъ неприятныхъ случасвъ, що нѣкоторі вдовы и сироты сваяц. тутешной АЕпархіи, перебуваючіи въ тамошной Епархіи, зъ причины що не дѣстали **своевременно**, т. е. въ Листопадѣ 1910 г. выказані тутъ дотичными Урядами деканальными яко управнени до побранія запомоги изъ вдов. сир. фонда за 1910. г. **доперва по нѣскольню мѣсяцевъ**, на свое личне прошеніе тутъ впрость предложене, могли получить запомогу за 1910 р., упрашає ся всепочтительно, Высокопреподобна Консистерія изволить ласково споводовати, щобы пѣдчинені Уряды деканальні, засягнувши інформаціи въ подчиненихъ Урядахъ парохіяльных, **непремѣнно до кѣнця листопада кождого року** предкладали тутешной Консистеріи **Выказъ** управненихъ до побранія запомоги вѣдѣвъ и сирѣтъ сваяц. тутешной АЕпархіи а перебуваючихъ въ поодинокихъ деканатахъ тамошной Епархіи. — Вѣдъ Митроп. Консистеріи Львѣвъ дня 15. вересня 1911. — А. Бѣлецкій официалъ.»

Вѣдъ Еп. гр. кат. Консистеріи

Перемышль 28. вересня 1911.

Ч. 5413. Станъ каesy вдов. сир. Института

за часть вѣдъ 1. цвѣтня до 30. червня 1911.

А) ФОНДЪ НОРЕННЫЙ.

Приходъ	Готѡвка		цѣнй пареня		Розходъ	Готѡвка		цѣнй пареня	
	Кор.	с.	Кор.	с.		Кор.	с.	Кор.	с.
1. Переность .	79537	26	339510	—	розходъ .	—	—	—	—
2. о. Бугера Константинъ . .	200	—	—	—	всего .	—	—	—	—
3. о. Качмаръ Михаилъ . .	80	—	—	—					
4. о. Буликъ Никита . .	20	—	—	—					
5. о. Осѣдачь Михаилъ . .	300	—	—	—					
6. о. Буликъ Никита . .	20	—	—	—					
7. о. Жукъ Михиль	200	—	—	—					
8. о. Серета Петро	300	—	—	—					
9. о. Буликъ Никита . .	20	—	—	—					
10. о. Чичиловичъ Анатоль . .	100	—	—	—					
11. о. Левицкій Лаврентій . .	100	—	—	—					
всего .	80877	26	339510	—					
розходъ .	—	—	—	—					
Остает .	80877	26	339510	—					

Б) ФОНДЪ РЕЗЕРБОВЫЙ.

П р и х о д ъ	Готѳвка		Р о з х о д ъ	Готѳвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
1. Переносъ	15333	65	1. Переносъ	5032	60
2. о. Антоничъ Василій	47	46	2. Эквивалентъ за I и II кварталъ	320	70
3. о. Качмаръ Михаилъ	205	07			
4. о. Кмитъ Поліевктъ	5	—	Всего	5353	30
5. о. Гела Иларіонъ	22	—			
6. о. Чайковскій Теофиль	120	10			
7. о. Кузыкъ Петро	10	50			
8. о. Шевчукъ Іоанъ	319	40			
9. о. Билиньскій Стефанъ	48	72			
10. о. Городискій Михаилъ	120	—			
11. о. Бугера Константинъ	54	72			
12. о. Рудавскій Антоній	41	84			
13. о. Жукъ Михаилъ	6	68			
14. о. Литинскій Миронъ	20	—			
15. Вир. о. поч. Крилошанинъ Дръ Левицкій Василій	9	20			
16. о. Сенета Богданъ	42	05			
17. о. Крыницкій Антоній	50	—			
18. о. Середншскій Теодоръ	22	64			
19. о. Чичула Іоанъ	12	50			
20. о. Чичиловнчъ Анатолий	200	—			
всего	16691	53			
розходъ	5353	30			
остае	11338	23			

В) ФОНДЪ РОЗПОРЯДИМЫЙ.

П р и х ђ д њ	Готѡвка		П р и х ђ д њ	Готѡвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
1. Переносъ	30609	31	18. о. Котысь Володимиръ	40	—
2. Деканатъ Затварницкій именно зложили по 20 К.: О.О. Франць Згорлякевичъ и Петро Чавсъ.	40	—	19. о. Иванустьвъ Николай	40	—
3. о. Гринь Іоанъ	40	—	20. о. Олексинъ Ілія .	60	—
4. о. Венгриновичъ Володи- миръ парохъ Крецева дек. Лѣского.	40	—	21. Деканатъ Добромильскій именно зложили по 20 К.: оо. Мохнацкій Ігнатій, Гукевичъ Алексей, Бур- мичъ Николай, Ільницкій Северинъ, Тымчишинъ Михаилъ, Гаврышкевичъ Ілія и Чайковскій Але- ксандеръ	140	—
5. о. Богускій Іоанъ .	40	—	22. о. Гойдинъ Володимиръ	60	—
6. о. Калужняцкій Орестъ	40	—	23. Деканатъ Олещицкій .	80	34
7. о. Вербицкій Михаилъ .	40	—	именно зложили по 20 К.: оо. Мокрыцкій Антоній, Федевичъ Еміліанъ и Твер- дохлѣбъ Антоній, а о. Ми- рославъ Юрій Черкавскій 20 К. 34 с.	—	—
8. о. Габлинскій Петро .	40	—	24. Деканатъ Сокальскій .	240	—
9. о. Паславскій Николай .	40	—	именно зложили по 20 К.: оо. Крыницкій Еміліанъ, Калинскій Іоанъ Іосифъ (дв. им.), Демцьо Михаилъ, Миколасевичъ Михаилъ, Всесвѣтл. и Впр. о. Дръ Левицкій Василій, оо. Ка- шубинскій Іоанъ, Грабъ Володимиръ и Матвіясъ Іоанъ, и по 40 Кор. зло- жили оо. Сапрунъ Сте- фанъ, Менцинскій Антоній.	—	—
10. Деканатъ Самбѡрскій .	220	—	25. о. Черлунчакевичъ Миронъ	60	—
именно зложили: о. Ген- рикъ Ільницкій 40 К., а по 20 К. о.о. Франць Рабѣй, Левъ Мацускій, Викторъ Кордасевичъ, Ю- ліанъ Билинскій, Іоанъ Лесакъ, Стефанъ Витикъ, Николай Боберскій, Сте- фанъ Берескій и Іоанъ Лѣскевичъ.	—	—	26. Деканатъ Сяноцкій .	140	—
11. о. Радошицкій Михаилъ	40	—	именно зложили по 20 К.: оо. Константиновичъ Еми- ліанъ, Савчакъ Викторъ, Гаянка Петро, Пухиръ Андрей, Бугера Констан- тинъ, Очабрукъ Алексей и Мекелита Петро.	—	—
12. о. Ковальскій Володимиръ	20	—	27. Деканатъ Короснянскій	147	—
13. о. Бодревичъ Данилъ .	60	—	именно зложили оо. Мѣй-	—	—
14. Деканатъ Куликѡвскій .	140	—			
именно зложили по 20 К.: о.о. Пастернакъ Іоанъ, Набакъ Левъ, Мусѣй Те- офилъ, Иванецъ Іосифъ, Шумило Михаилъ, Край- чикъ Василій и Симко Михаилъ.	—	—			
15. Деканатъ Самбѡрскій .	20	—			
вѡдъ о. Баранецкого Силь- вестра.	—	—			
16. о. Пелехъ Іосифъ .	40	—			
17. о. Федевъ Іоанъ . . .	40	—			

Приходъ	Готѣвка		Приходъ	Готѣвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
скій Левъ 28 К., Дрима- ликъ Романъ 19 К., а по 20 К. Прислопскій Алек- сандеръ, Мерена Теодоръ Мудрый Іоанъ, Артемовичъ Михаилъ и Гробельскій Брониславъ.			именно зложили по 20 К.: оо. Ясеницкій Володимиръ, Гамерскій Володимиръ, Вербицкій Георгій, Бен- цѣвъ Андрей, Рейнаровичъ Іосифъ, Шеховичъ Іоанъ и Дуцко Іоанъ.		
28. Деканатъ Ярославскій . именно зложили по 20 К.: оо. Станьчакъ Іоанъ, Про- копъ Іоанъ, Косоноцкій Іоанъ, Голѣчекъ Іоанъ, Подолинскій Филимонъ, Маколей Ілія, Угнятъ Ди- митрій, Саноцкій Володи- миръ, Гоцкій Брониславъ.	320		33. о. Чичула Іоанъ	20	
29. Товариство взаимного кре- диту „Днѣстеръ“ у Льво- вѣ (жертва)	200		34. о. Кмитъ Полієвктъ	20	
30. Деканатъ Потелицкій . именно зложили по 20 К.: оо. Плешкевичъ Василій, Гѣрнякъ Михаилъ, Кол- пачкевичъ Антоній, Пѣд- горецкій Петро, Манастир- скій Юстинъ, Ломницкій Нилъ-Богданъ Гиссовскій Іоанъ, Боровецъ Василій, Фолисъ Антоній, Козакъ Іоанъ, Горницкій Евгений Ничай Стефанъ, Демчукъ Василій и Кмицкевичъ Володимиръ.	280		35. Впр. о. Пѣчетный Кри- лошанинъ Козаневичъ Левъ	20	
31. Деканатъ Яворѣвскій . именно зложили по 20 К.: оо. Маренинъ Стефанъ, Головка Іоанъ, Струсе- вичъ Александеръ, Круч- ковскій Михаилъ, Ску- бишъ Іоанъ, Левъ Миха- иль, Яремкевичъ Лука, Ольшанскій Валеріанъ, Подлускій Петро и Воло- сянскій Іоанъ а о. Кач- маръ Іоанъ зложилъ 26 К. 68 с.	246	68	36. Деканатъ Ольховецкій . именно зложили по 20 К.: оо. Генсьорскій Юрій, Гамерскій Іосифъ, Полян- скій Василій, Калужняц- кій Іоанъ, Чайковскій Ки- рилъ, Барновичъ Антоній, Чайковскій Романъ, и За- яць Володимиръ.	160	
32. Деканатъ Мостискій	140		37. о. Романецъ Григорій	20	
			38. Деканатъ Горожанскій именно зложили по 20 К. оо.: Сапрунъ Теодоръ, Матковскій Михаилъ, Пе- лехъ Евстахій, Легуцкій Юліанъ (зъ Порѣча грунт.) Заяць Михаилъ, Фили- повичъ Іоанъ, Гумецкій Юліанъ зъ Вербѣжа, Гу- мецкій Іосифъ, Раставец- кій Маркиль и Бачинскій Антоній.	200	
			39. Деканатъ Дрогобыцкій . именно по 20 К. зложили оо. Иванусѣвъ Николай, Гучко Василій, Гоцкій Алексей, Вербицкій Миха- иль и Ивановскій Николай	100	
			40. Деканатъ Жовковскій . именно зложили по 20 К. оо. Гумецкій Юліанъ, Алексевичъ Станиславъ, Подолинскій Володимиръ	285	15

П р и х о д ъ	Готѳвка		П р и х о д ъ	Готѳвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
Пелехъ Іосифъ, Тисовичъ Николай, Крушинскій Теодоръ, Яремксевичъ Алексей, Долошицкій Іосифъ, Домбровскій Дионизій, Утрыско Володимиръ и Виханскій Александеръ — а о. Сенишинъ Іоанъ зложивъ 40 К. о. Хилякъ Евгений зложивъ 21 К. и о. Кокотайло Романъ зложивъ 4 К. 15 с.			45. о. Горницкій Володимиръ зъ Билича дѳльного .	20	
41. о. Кійко Стефанъ . . .	20		46. о. Менциньскій Михаилъ зъ Мацошина . . .	20	
42. Деканатъ Любачѳвскій . именно зложили по 20 К. оо.: Кокуревичъ Михаилъ, Подлящецкій Іоанъ, Гарабачъ Стефанъ, Антоневичъ Маріанъ, Костекъ Іоанъ, Козенка Александеръ, Сиротинскій Орестъ, Федоронко Стефанъ и Гриневецкій Еміліанъ а о. Максимовичъ Григорій зложивъ 40 Кор.	220		47. $\frac{1}{2}$ вѳдъ Листѳвъ Заставныхъ Банку краєвого за часть вѳдъ 1/1 до 30/6 1911	569	22
43. Деканатъ Ярославскій . вѳдъ о. Накловича Іоана.	20		48. Деканатъ Канчуцкій . именно зложили по 20 К. о.о. Івасѳнка Алексей, Пшепюрскій Андрей, Карпевичъ Іоанъ, Камѳньскій Іоанъ, Кушнѳръ Евстахій, Зятикъ Максимъ, Лопацякъ Николай, Буликъ Никита, Ткачукъ Ілія и Шумило Тома, а о. Савевичъ Іосифъ зложивъ 26 К. 68 с.	226	68
44. Деканатъ Яслискій . именно зложили по 20 К. о.о. Полошиновичъ Володимиръ, Охничъ Василій, Колодѳй Симеонъ, Бачинскій Николай, Венгриновичъ Ілярій, Тесля Михаилъ, Гробельскій Михаилъ, Кочиркевичъ Андрей, Мерена Іоанъ, Ісачикъ Романъ, Волошиновичъ Николай, Гринишинъ Іоанъ, Волянскій Левъ, Хомицкій Володимиръ, Бескидъ Антоній и Грабець Теодоръ, а о. Кмицикевичъ Романъ зложивъ 40 К.	360		49. Деканатъ Старосамбѳрскій именно зложили по 20 К. оо.: Кушнѳръ Едвардъ-Ясеницкій Северіанъ и Лепкій Данилъ	60	
			50. Деканатъ Бирчанскій . именно зложили по 20 К. оо.: Брановскій Антоній, Юрчакевичъ Еміліанъ, Сѳкора Николай и Богускій Іоанъ, а о. Вендзиловчъ Даміанъ зложивъ 26 К. 68 с.	126	68
			51. Деканатъ Затварницкій . именно зложили по 20 К. о.о.: Котецкій Іосифъ, Туна Іляріонъ, Кмицикевичъ Савинъ, Моравскій Іеронимъ, Луцкій Петро, Солугубъ Василій и Козбуръ Стефанъ, а о. Копистянскій Евгений зложивъ 24 К. 37 с. и о. Яросевичъ Іоанъ 43 К. 40 с.	207	77

П р и х ђ д њ	Готѡвка		Р о з х ђ д њ	Готѡвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
52. % за купони Галицкаго Товариства кредитоваго земскаго въ Львовѣ за часть вѡдѣ 1/1 до 30/6 1911	4548	02	1. Переносъ	29827	41
53. о. Жукъ Михаилъ	20	—	2. Вдовамъ за рѡкъ 1910	750	—
54. % за купони Галицкаго Банку ипотечнаго у Львовѣ за часть вѡдѣ 1/1 до 30/6 1911.	1128	50	3. Вдовамъ на рѡкъ 1911 переддато съ	2540	—
всего	42075	35	4. Порто почтове	120	—
розхѡдѣ	33861	11	5. Комисія инконтруюча	90	—
остае	8214	24	6. Штемплѣ и квиты на купони	22	50
			7. Ремунераци за дѣловодство канцелярійне за часть вѡдѣ 1/1 до 30/6 1911	630	—
			всего	33861	11

П О В Т О Р Е Н Ё .

Дня 30. Червня 1911 мае бути въ касѣ:

I. Фондъ коренный	готѡвка	80.877 К. 26 с., цѣнный папери	339510 К. — с.
II. » резервовый	»	11.338 » 23 » »	— » — »
III. » розпорядимый	»	8.214 » 24 » »	— » — »

Всего готѡвкою 100.429 К. 73 с., ц. паперами 339510 К. — с.

Вѡдповѣдно до того справозданя найдено въ касѣ:

I) Въ цѣнныхъ паперахъ:		339510 К — с.
II) 1. на книж. щадничихъ	»Вѣры« Ч. 1592	9012 К. 37 с.
2. » »	» » » 2466	4730 » 73 »
3. » »	»Нивы« » 17	6206 » 85 »
4. » »	»Рускои Щадницѣ« » 160	20000 » — »
5. » »	» » » 345	13192 » 53 »
6. » »	» » » 1378	20000 » — »
7. » »	» » » 2287	7967 » 26 »
8. » »	» » » 2354	14674 » 90 »
9. » »	» » » 6497	2719 » 97 »
10. » »	» » » 6681	403 » 97 »
	на щадницяхъ разомъ	98908 » 58 »
11. Готѡвкою		1521 » 58 »
	Всего	100429 К. 73 с.

С. Мацюранъ
секретарь.

М. Подолинскій
предѣдатель.

М. Нопко
касіеръ.

Вѡдѣ гр. кат. Консисторіи.
Перемишль, дня 27. серпня 1911.

Ч. 6911. Въ справѣ датковъ на памятникъ Маркіяна Шашкевича.

Прислано тутъ слѣдуюче:

„ВІДОЗВА

В місці уродженя незабутного Маркіяна Шашкевича — в Підлісью (Золочівського повіта) постановив підписаний Комітет почитити імя Апостола живого слова памяником на „Білій Горі“ — якого відслонене і посвящене наступить в столітні роковини уродин Маркіяна.

Бажаючи віддати честь імени Маркіяна памяником, гідним Ёго заслуг, відважили ми ся на кошти перевизшаючі наші сили в надії, що вся наша Суспільність прийде нам в поміч, тим більше, що уважаємо справу не за місцеву, але всенародну.

Випробоване в патриотичнім проводі народу наше духовенство, котре в кожній народній потребі і хвили уміло словом і ділом служити народній справі — духовенство, з посеред котрого вийшло багато заслужених Народови одиниць, яким просвічує імя Маркіяна, не відкаже ся і тепер в хвили, коли хочемо віддати честь імени Воскресителя Народу — від учасги в помочи в звеличеню столітних Ёго роковин.

В тій надії звертаємо ся до нашого патриотичного Духовенства з усердним прошенем, щоби в своїх парохіях заохотили вірних до складаня хочби найдрібніших датків.

Днем, в котрім просилибисьмо ті датки — в церкві — зібрати, нехай буде неділя вісімнадцята по Сошествію св. Духа, то є 15. н. с. жовтня с. р.

Нехай в цілім Краю в той день наш Нарід довідає ся, що надходить свято столітних роковин уродин найліпшого сина Церкви і Народу.

За Комітет Маркіянового съята у Підлісью:

Скобельский

о. В. Кальба

Др. Ваньо

П. с. Зібрані датки просимо відсилати до **Руского-Народного Дому** стов. зар. з обм. порукою в Олеську.“

Прошене виражене въ повислій відозвѣ поручаємо всч. духовенству Нашои Епархіи горячо.

Вдѣ гр. кат. Еп. Ординаріату

Перемішль, дня 2. жовтня 1911.

Ч. 6997. Конкурсъ на опорожненій парохіи.

Зъ речинцемъ вношеня прошенъ до 22. листопада 1911 выставляють ся на конкурсъ слѣдуючи опорожненіи парохіи:

- 1.) Крыве ad Тѣсна деканатъ Балигородскій: патрона право почиває.
- 2.) Лопѣнка " " наданя приватного.
- 3.) Рябе " " патрона право почиває.
- 4.) Куличковъ деканатъ Белзкій: наданя приватного.
- 5.) Добра шляхоцка деканатъ Бирчаньскій: громада шляхоцка (Рада громадска.)
- 6.) Дубецко деканатъ Бирчаньскій: наданя приватного.
- 7.) Мацина деканатъ Бѣцкій наданя приватного; (убѣгаючи ся о тую парохію мають при институціи зложити писемне заявленє, що годять ся на евентуальне вѣдлучене дѣч. Роздѣле.)
- 8.) Святкова деканатъ Бѣцкого наданя приватного.
- 9.) Войславичи деканатъ Варяжскій наданя приватного.
- 10.) Клѣцко " Горожаньскій наданя приватного.
- 11.) Макова " Добромильскій наданя цѣсарского.
- 12.) Тростяноць " " наданя приватного.
- 13.) Воляцеклинська " Дукляньскій наданя духовного.
- 14.) Крампна " " наданя приватного.
- 15.) Хмѣль " Затварницкій патрона право почиває.
- 16.) Михалевичи " Комарняньскій наданя приватного.
- 17.) Чорнорѣки " Коросняньскій наданя приватного.
- 18.) Жолтанцѣ " Куликѣвскій наданя духовного.
- 19.) Нове село " " наданя приватного.
- 20.) Сулимѣвъ " " наданя приватного.
- 21.) Плазѣвъ " Любачѣвскій наданя приватного.
- 22.) Щирецъ " " наданя приватного.
- 23.) Мостиска " Мостискій наданя приватного.
- 24.) Войкова " Мушиньскій наданя цѣсарского.
- 25.) Миликъ " " наданя цѣсарского.
- 26.) Крупецъ " Потелицкій наданя приватного.
- 27.) Добряны " Сѣдово Вишеньскій наданя приватного.
- 28.) Лежахѣвъ " Ярославскій наданя приватного.
- 29.) Полкинѣ " " наданя приватного.
- 30.) Пулавы " Яслискій наданя приватного.
- 31.) Смѣльникъ " " наданя духовного.
- 32.) Явѣрникъ " " Громада мѣсцева.
- 33.) Ясель " " наданя приватного.

Речинець розумѣ ся въ сей способѣ, що прошеня до дня 22. листопада 1911 мають бути зъ дотичныхъ Урядовъ дек. такъ внесені, щобы въ дни 22. листопада 1911 були въ Еп. Консистеріи.

Прошеня не заосмотрені потрібными залучниками (особенно свѣдоцтвами зъ испиту конкурсового) якъ и такі, котри бы по дни 22. листопада 1911 тутъ вилынули, будуть звернені безуспѣшно.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Консистеріи.

Перемышль, дня 3. жовтня 1911.

ХРОЇЦА.

Вѣдличія крылошаньскій получили:

- Ч. 4868. о. Лазоришакъ Миронъ парохъ въ Осердовѣ.
- Ч. 4951. о. Трешневскій Емилъ парохъ въ Хоробровѣ.
- Ч. 5911. о. Осьмакъ Романъ парохъ въ Тудорковичахъ
- Ч. 6115. о. Калужняцкій Игнатій душп. въ Пралковцяхъ.
- Ч. 6689. о. Падохъ Георгій парохъ въ Кривчи.

Ч. 5911. о. Фартухъ Василій парохъ Долгнева именованый завѣдателемъ деканата Варяжского на мѣсце переселивниого ся на пароха до Губичь дотеперѣшного декана Всеч. о. Кароля Федоровича получившого тытуль выслуженого декана.

Увѣльнене вѣдъ испита конкурсового получили:

- Ч. 5351. о. Ломницкій Ниль парохъ въ Гребенѣмъ.
- Ч. 6038. о. Иванецъ Іосифъ парохъ въ Ременовѣ.
- Ч. 6445. о. Попель Михаилъ парохъ въ Гошовѣ.

Новопоставлені пресвитери получили слѣдуючі посады.

- Ч. 6523. о. Заболоцкій Теодоръ сопом. въ Липѣ.
- Ч. 6524. о. Хомякъ Володимиръ сопом. въ Тарнавцѣ
- Ч. 6525. о. Сандовичъ Любомиръ сопом. въ Снѣтницѣ.
- Ч. 6526. о. Менциньскій Юрій управ. сопом. въ Угерцяхъ незабитовскихъ и доѣджаюче въ Хишевичахъ.
- Ч. 6527. о. Мартиновичъ Григорій сопом. въ Залужи дек. Ольховецкого.
- Ч. 6528. о. Левицкий Іосифъ сотрудицтво въ Радымнѣ.
- Ч. 6529. о. Заяць Игнатій сотрудицтво въ Люблинці.
- Ч. 6531. о. Вольскій Ілія сотруд. при катедраль. Храмѣ въ Перемышли.
- Ч. 6532. о. Воробецъ Димитрій сопом. въ Галѣвцѣ зъ осѣдкомъ въ Плоскомѣ.

Каноничну институцію получили:

- Ч. 6908. о. Калужняцкій Ігнатій на парохію Попелѣ.
- Ч. 6925. о. Гнатышакъ Орестъ на парохію Сухохѣвъ.
- Ч. 6946. о. Полянскій Константинъ на парохію Чертежъ.
- Ч. 6947. о. Гасько Людвикъ на парохію Малковичи.
- Ч. 6948. о. Середыньскій Теодоръ на парохію Быкѣвъ.
- Ч. 6949. о. Антоневиць Маріянъ на парохію Замочокъ.
- Ч. 6950. о. Федоровиць Кароль на парохію Губичи.
- Ч. 6951. о. Бырка Іоанъ на парохію Конотопы.
- Ч. 6952. о. Гура Даміянъ на парохію Каменка Старе село.
- Ч. 6953. о. Рудавскій Антоній на парохію Манастыръ.

Завѣдательства получили:

- Ч. 5722. о. Гоцкій Алексей въ Полкняхъ.
- Ч. 6140 о. Жукъ Михаилъ въ Святковой.
- Ч. 6138. о. Маланякъ Стефанъ въ Миліку.
- Ч. 6434. о. Грушкевиць Теодоръ въ Круши.
- Ч. 6403. о. Федорякъ Антоній въ Дубецку.
- Ч. 6238. о. Брановскій Антоній въ Новѣмъ селѣ дек. Куликѣвского.
- Ч. 6946. о. Галянка Петро въ Доброй шляхоцкой.
- Ч. 6950. о. Гучко Василій въ Войславичахъ.
- Ч. 6949. о. Тисовиць Николай въ Щирци.
- Ч. 6948. о. Сенета Богданъ въ Михалевичахъ дек. Комарняньского.
- Ч. 6947. о. Папшъ Орестъ въ Куличковѣ.

Сотрудництва получили:

- Ч. 5874. о. Дацько Михаилъ самостѣйне въ Пралкѣвцяхъ.
- Ч. 6188. о. Чапельскій Левъ въ Сяноцѣ.
- Ч. 6480. о. Бѣликъ Іоанъ при катедрал. Храмѣ въ Перемишли.

Сопомочництва получили:

- Ч. 5555. о. Вендзиловичъ Даміянъ въ Лѣску.
- Ч. 6046. о. Городискій Михаилъ въ Никловичахъ.
- Ч. 6202. о. Голѣчекъ Іоанъ управ. въ Кальниковѣ.
- Ч. 6426. о. Хотынецкій Стефанъ въ Гордынѣ зъ осѣдкомъ въ Корналовичахъ.
- Ч. 5831. о. Трешневскій Андрей въ Дворцяхъ.
- Ч. 6287. о. Пизюръ Андрей въ Рудѣ лѣсной.
- Ч. 6422. о. Жубриць Михаилъ въ Дальовой.
- Ч. 6080. о. Серета Петро въ Терцѣ.
- Ч. 5936. о. Гуть Алексей въ Ветлинѣ.
- Ч. 6612. о. Винницкій Романъ въ Пяновичахъ.
- Ч. 6624. о. Мухнацкій Яковъ управ. въ Хащовѣ.
- Ч. 6712. о. Мацюракъ Володимиръ въ Добровлянахъ.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Консисто́ріи.

Перемишль, дня 3. жовтня 1911.

о. Іоанъ Стрыйскій

Канцлеръ.

† КОНСТАНТИНЪ

Епископъ

МОЛИТВА

къ святому Іосифу Обручнику.

Къ Тебѣ, блаженный Іосифе, въ скорби нашей прибѣгаемъ, и призвавше помощи Пресвятыя Твоя Обручницы, такожде Твоего заступничества съ упованіемъ умоляемъ. Тоя ради любве, яже сопряже Тя пренепорочнѣй Дѣвѣ Богородици и отческаго ради раченія имже отроча Іисуса обнялъ еси умильно молимъ Тя, да пририши милостивъ на достояніе еже Іисусъ Христосъ стяжа своею кровію, и нуждамъ нашимъ Твоею силою и помощію пособствуеши.

Защищай о прозорливѣйшіи хранителю божественныя Родины, Іисусъ Христово изчадіе избранное, отврати отъ насъ возлюбленнѣйшіи Отче всяку язву заблудженій и развращеній, благосклонно предстани намъ съ небесъ, крѣпчайшіи нашъ поспѣшнике въ томъ подвижѣ съ властьюми тьми, и якоже иногда отроча Іисуса изторгнулъ еси отъ крайныя опасности жизни, тако нынѣ Церковь святую Божию отъ вражихъ навѣтовъ и отъ всякія противности защищай: насъ же единокоегождо всегдашнымъ Твоимъ покровительствомъ заступай, яко да по Твоему примѣру и Твоею помощію поддерживаеми свято жити, благовѣйно умерети и вѣчное на небесѣхъ блаженство наслѣдити возможемъ. Аминь.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

Рѣнь 1911.

Выдано 10. жовтня.

Ч. XI.

Ч. 55.

Ч. 7177. Конкурсъ на посаду гр. кат. катихита въ филии ц. к. гѣмназиі въ Самборѣ.

Ц. к. Рада школьна краєва оголошує пѣдъ дн. 3. жовтня 1911 Ч. 18098/IV конкурсъ на посаду гр. кат. катихита въ филии ц. к. гѣмназиі въ Самборѣ зъ поборами пѣсля уставы зъ дня 19. Вересня 1898 Д. у. д. Н. 173 и уставы зъ дня 24. лютого 1907. Д. у. д. Н. 55.

Убѣгателѣ мають внести свой прошеня до Президіи ц. к. Рады школьнои краєвой до 10. Листопада 1911.

Тое подає ся до вѣдомости Всч. Духовеньства.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Ординаріята

Перемышль, дня 10. жовтня 1911.

Ч. 56.

Ч. 7165. О ювілейнѣмъ обходѣ столѣтнихъ роковинъ уродинъ бл. п. о. Маркіяна Шашкевича.

Комітетъ ювілейного обходу столѣтнихъ роковинъ уродинъ бл. п. о. Маркіяна Шашкевича вѣднѣсся зъ просьбою, щобы Епископскій Ординаріятъ

оповѣстивъ, що дня 6. падолиста с. р. припадають столѣтній роковини Єго уродинъ, и що у Львовѣ пѣсля програмы яка понизше подаеся, вѣдбуде ся дня 5. и 6. падолиста торжественный обхѣдъ сего ювелею.

Подаючи понизше програму для обходу ювѣлейного столѣтнихъ роковинъ уродинъ бл. п. о. Маркіяна Шашкевича поручаемо Всч. Духовенству Нашои Епархіи, щобы вѣдповѣдними Богослуженнями та проповѣдями вѣдало честь памяти Того, що одинъ зъ першихъ важивъ ся ужити чистои народнои мовы вѣ церковной проповѣди и пробудивъ рускій народъ вѣ Галичинѣ до нового жита.

**Програма церковныхъ торжествъ вѣ столѣтній роковини уродинъ
бл. п. о. Маркіяна Шашкевича.**

Вѣ недѣлю дня 5. (в. ст.) падолиста вѣдслонене пропамятнои плиты вѣ Архикатедральной церквѣ св. Юра у Львовѣ о годинѣ 12-ой вѣ полудне.

По вѣдслоненю пропамятнои плиты, о годинѣ 12 1/2, професіональный походъ на личакѣвске кладовище, де спочивають тѣлннн останки поета и вѣдправлене Парастаса надъ гробомъ поета.

Вѣ понедѣлокъ о годинѣ 10-ой торжественне Богослужене за упокой дуни бл. п. о. Маркіяна Шашкевича.

О годинѣ 11 1/2 вѣдслонене пропамятнои плиты вѣ церквѣ духовной семинари, при улицѣ Коперника ч. 36.

Комітетъ складае ся зъ слѣдующихъ особъ:

Др. Кость Левицькій
за политични Товариства,

ради. Іоанъ Кивелюкъ
за просвѣтни Товариства,

о. Теодозий Лежогубскій
голова Комітету.

Др. Евгений Олесницькій
за економични Товариства,

проф. Волод. Шухевичъ
за музични Товариства,

Антоній Гапякъ
секретаръ.

Вѣдъ гр. кат. Еписк. Ординаріята.

Перемышль, дня 10. жовтня 1911.

† КОНСТАНТИНЪ

Епископъ

о. Іоанъ Стрыйскій

Канцлеръ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХИИ.

Рѣнь 1911.

Выдано 4. падолиста.

Ч. XII.

Ч. 57.

Ч. 7510. Речинець до св. Рукополаганя въ Іерей.

Кандидатѣвъ духовного стану покѣнчившихъ науки богословски желающихъ приняты св. Рукоположенѣ, взывае ся щобы внесли до дня 20. листопада 1911 свой поданя, самѣже явилися въ канцеляріи Еп. Консистоіи дня 28. н. ст. листопада 1911 о год. 9. передъ полуднемъ по выслуханю св. Літургіи, котра о год. 8. зачинае ся.

Поданя мають бути заосмотрені: 1) свѣдоцтвами всѣхъ наукъ школьныхъ 2) моральности 3) здоровья 4) убожества потвержденного ц. к. Староствомъ 5) вѣнчаня, если суть женаті 6) удоволеня повинности войсковои.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Ординаріята

Перемышль, дня 24. жовтня 1911.

Ч. 58.

Ч. 7523. Конкурсъ на одноразову запомогу зъ фонда бл. п. Павла Зарицкого для бѣдныхъ церквей въ Галичинѣ.

Ставропигійскій Институтъ въ Львовѣ просить о умѣщенѣ въ Вѣстнику Епарх. слѣдующого конкурсу:

Ставропигійскій Институтъ въ Львовѣ оголошуе конкурсъ зъ речинцемъ

до 15. Сѣчня 1912 на одноразову запомогу въ сумѣ кор. 180, изъ фонда бл. п. Павла Зарицкого для вспомошествованя бѣдняхъ въ украшеніи или реставраціи нуждающихся и отвѣтныхъ на то фондѣвъ неподающихъ гр. кат. Церквей въ Галичинѣ.

Прошеня зъ точнымъ наведенемъ потребъ и нуждъ убѣгающихъ о запомогу церквей, подтверженіи относительнымъ деканальнымъ урядомъ, довжніи церковни комитеты внести посредствомъ Еп. Консистеріи въ органиченѣмъ термѣнѣ.

Надѣлена тою запомогою церквей довжна буде приняти на себе обовязокъ, щобы имя фундатора було поминаеме черезъ цѣлый рѣкъ въ недѣли и праздники при літургіи обѣ отпущеніи и отставленіи грѣховъ и прогрѣшеніи его.

Евентуальніи прошеня належитъ тутъ найдалше до дня 31. Грудня 1911 предложити.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Консистеріи.

Перемышль 26. жовтня 1911.

Ч. 59.

Ч. 7431. Въ справѣ удѣлюваня урядами дек. вѣдпустокъ Священству деканальному.

Синодъ львѣвскій зъ 1891 приписуе въ гл. V, 8, тит. VII, що деканъ може удѣляти О. О. парохамъ въ деканатѣ вѣдпустокъ, вѣддалити ся изъ своихъ парохій до 8. днѣвъ задля якои важной причины.

Понеже деяки парохи надуживаютъ вѣдпустокъ удѣленныхъ имъ О. О. деканами и вѣддаляютъ ся на довше якъ 8. днѣвъ нагѣтъ по за границѣ державы, длытого Еп. Консистерія поручае О. О. деканамъ, щобы удѣляючи вѣдпустки О. О. парохамъ, завѣдателямъ парохій и самот. сотрудникамъ, жадали вѣдъ тыхъ священникѣвъ докладного означеня цѣли такой вѣдпустки и писемного означеня, хто ихъ въ часѣ вѣдпустки заступати буде.

О каждой такой удѣленной вѣдпусткѣ на часъ 8 днѣвъ мають О. О. деканы доносити Еп. Консистеріи подаючи цѣль и причину вѣдпустки.

Що до удѣлюваня вѣдпустокъ, хотѣбы на 8 днѣвъ до выѣзду за границѣ краю поручатъ уряды дек. дотичнымъ О. О. просителямъ вѣдносити ся о таку вѣдпустку до Еп. Консистеріи.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Консистеріи.

Перемышль дня 23 жовтня 1911.

Ч. 7429, Станъ касы вдов. сир. Института

за часъ вѣдъ 1. липня до 30. вересня 1911.

А) ФОНДЪ КОРЕННЫЙ.

Приходъ	Готѣвка		цѣнный наперѣ		Розходъ	Готѣвка		цѣнный наперѣ	
	Кор.	с.	Кор.	с.		Кор.	с.	Кор.	с.
1. Перенось .	80877	26	339510	—	1. Перенось .	—	—	—	—
2. о. Никита Буликъ . .	20	—	—	—					
3. Евгенъ Зубрицкій емер. совѣтникъ двору въ Черновцахъ . .	50	—	—	—					
о. Куцѣль Романъ	200	—	—	—					
4. о. Ганякъ Юсифъ	40	—	—	—					
5. о. Ганякъ Юсифъ	128	96	—	—					
6. о. Буликъ Никита	20	—	—	—					
7. о. Татомиръ Юліанъ . .	10	—	—	—					
8. о. Савула Теодоръ . .	200	—	—	—					
9. о. Грушкевичъ Теодоръ . .	260	—	—	—					
10. о. Сандовичъ Любомиръ . .	120	—	—	—					
11. о. Гладышъ Іоанъ	400	—	—	—					
12. о. Менциньскій Юрій . .	120	—	—	—					
13. о. Маргиновичъ Григорій . .	120	—	—	—					
всего .	82566	22	339510	—					
розходъ .	—	—	—	—					
Остае .	82566	22	339510	—					

Б) ФОНДЪ РЕЗЕРВОВЫЙ.

Приходъ	Готѣвка		Розходъ	Готѣвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
1. Перенось	16691	53	1. Перенось	5353	30
2. Урядъ парохіальный . въ Тырявѣ волоскѣй, дек. Лѣскаго именно зложили по 20 Кор. Всч. оо. Ма- каръ Григорій, Калужняц- кій Болеславъ, Чертежинь- скій Димитрій, Венгрино- вичъ Атанасій, Сембрато- вичъ Любомиръ, Шатынь- скій Михаилъ, Добрянъ- скій Северинъ, Венгрино- вичъ Володимиръ и Сли- винскій Михаилъ	180		2. Эквивалентъ за III. и IV. кварталь 1911 р.	312	27
3. о. Сабарай Іоанъ	34		разомъ	5665	57
4. Деканатъ Куликѣвскій . именно зложили по 20 К. о. Ольшанскій Володи- миръ и Прокуратъ Ми- хаиль.	40				
5. о. Бачинскій Володимиръ	20				
6. о. Ганякъ Іосифъ	60				
7. Деканатъ Порохницкій . вѣдъ Всч. о. Винницкого Корнилія	150				
8. о. Ганякъ Іосифъ	91	04			
9. Деканатъ Львѣвскій город- скій титуломъ звороту не- побранои запомоги че- резъ бл. п. Зофію Луцку вдову по священнику . . .	30				
10. о. Татомиръ Юліанъ . . .	90				
11. о. Сенечко Іоанъ	46	89			
12. о. Куцѣль Романъ	96	14			
13. Грушкевичъ Теодоръ . . .	46	19			
14. Деканатъ Мушинскій . . за бл. п. о. Хиляка Пегра пароха въ Милику.	250				
15. о. Гладышь Іоанъ	40				
16. о. Худыкъ Іоанъ	100				
17. о. Тесля Михаилъ	180				
всего	18145	79			
розходъ	5665	57			
остае	12480	22			

В) ФОНДЪ РОЗПОРЯДИМИ.

Приходъ	Готѣвка		Приходъ	Готѣвки	
	Кор.	с.		Кор.	с.
1. Переносъ	42075	35	ріягъ, Левицкій Лаврентій, Клишъ Теофіль, Вендзиловичъ Юліягъ, Гукевичъ Володимиръ, Осѣдачъ Михаилъ, Стукачъ Павелъ, Чайковскій Володимиръ, Ладыжинскій Романъ, Устіяновскій Мирославъ и Іосифъ Кузьмякъ а 100 К. о. Ганякъ Іосифъ.		
2. о. Венгриновичъ Володимиръ парохъ въ Бѣличы Горѣшнымъ	20		10. Деканатъ Потелицкій	40	
3. Деканатъ Мушинскій	584		именно зложили по 20 К. Всч. о. Решетило Іоанъ и Осъмѣловскій Николай		
именно зложили по 20 К. Всч. о. о. Фецица Михаилъ, Цапинскій Петро, Качмарчикъ Теофіль, Сандовичъ Петро, Константиновичъ Константинъ, Прислопскій Романъ, Гринчукъ Іоанъ, Хилякъ Дмитрій, Билинскій Николай, Русинякъ Іоанъ, Гнатишакъ Гавриілъ, Сембратовичъ Анатолій, Дуркотъ Іоанъ, Хризостомъ зъ Лабови, Дуцько Юліягъ, Дороцкій Михаилъ, Хилякъ Петро, Мохнацкій Діонизій, Журавецкій Володимиръ, Козловскій Володимиръ, Смолинскій Василій, Венгриновичъ Емилиагъ, Курило Василій, Мохнацкій Володимиръ, Гела Іларіонъ и Дуркотъ Александеръ а по 28 К. Дуркотъ Іоанъ-Хризостомъ зъ Новоивси, Копыстьянскій Григорій и Константиновичъ Антоній			11. Деканатъ Судово-Випенскій, именно зложили по 20 К. Всч. о. о. Кордасевичъ Романъ и Кушнѣръ Николай	40	
4. о. Кмитъ Поліевктъ	20		12. Деканатъ Устрицкій	200	
5. о. Гасько Людвикъ	20		именно зложили по 20 к. Всч. о. о. Паньковскій Николай, Максимовичъ Іосифъ, Тустановичъ Орестъ Дубъ Іосифъ, Радошицкій Михаилъ, Попель Михаилъ, Войтовичъ Теодозій, Олексинъ Ілія, Милянчикъ Николай и Билинскій Іосифъ		
6. Деканатъ Перемыско-загородскій вѣдъ Впр. о. Шамбеляна Андрея Гайдукевича	20		13. о. Левицкій Левъ	40	
7. Впр. о. Почетный Крылошанинъ Іоанъ Бѣрецкій	20		14. о. Михальчукъ Дмитрій Евстахій (двохъ именъ)	40	
9. Деканатъ Балигородскій именно зложили по 20 К. Всч. о. о. Ясиницкій Кип	320		15. Деканатъ Нижанковскій именно зложили по 20 К. Всч. о. о. Ільницькій Володимиръ, Жарскій Михаилъ, Дяковъ Теодоръ, Ступницкій Павло, Мащакъ Іосифъ и Гинилевичъ Володимиръ.	140	
			16. о. Клюфасъ Іоанъ	20	
			17. о. Сандовичъ Любомиръ	668	

П р и х о д ъ	Готѡвка		Р о з х о д ъ	Готѡвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
18. о. Менциньскій Юрій .		668	1. Переносъ	33861	11
19. о. Мартиновичъ Григорій		668	2. За рѡкъ 1910 вдовѣ Гар- биньскѡй.	150	
			3. Передатокъ на рѡкъ 1911	1759	
			4. Высылка протоколѡвъ Об- щого Собранія зъ р. 1911	5	
всего . . .	43639	39			
розхѡдъ . . .	35775	11			
остае . . .	7864	28	всего . . .	35775	11

П О В Т О Р Е Н Ё .

Дня 30. вересня 1911 мае бути въ касѣ:

I. Фондъ коренный	готовка	82.566 К. 22 с.,	цѣнный папери	339.510 К. — с.
II. » резервовый	»	12.480 » 22 »	»	— » — »
III. » розпорядимый	»	7.864 » 28 »	»	— » — »

Всего готовкою 102.910 К. 72 с., ц. паперами 339.510 К. — с.

Вѡдновѡдно до того справозданя найдено въ касѣ:

I) Въ цѣнныхъ паперахъ:		339.510 К. — с.		
II) 1. на книж. щадничихъ	»Вѣры«	Ч. 1592	9012 К. 37 с.	
2. » »	»Вѣры«	» 2466	4730 » 73 »	
3. » »	»Нивы«	» 17	6206 » 85 »	
4. » »	»Руской Щадницѣ«	» 160	20000 » — »	
5. » »	»	» 378	20000 » — »	
6. » »	»	» 2354	14674 » 90 »	
7. » »	»	» 6497	2719 » 97 »	
8. » »	»	» 6681	403 » 97 »	
9. » »	»	» 345	13892 » 53 »	
10. » »	»	» 2287	11167 » 26 »	
11. Готѡвкою			102 » 14 »	
разомъ			102910 К. 14 с.	

С. Мацюранъ
секретарь.

М. Подолинскій
предѣдатель.

М. Копно
касиеръ.

Вѡдъ гр. кат. Консисторіи.

Перемышль дня 23. жовтня 1911.

ХРОНИКА.

Именованія:

- Ч. 7206. Всеч. о. Хтей Алексей завѣдатель деканата Высочаньскаго — дѣйственнымъ деканомъ.
Ч. 7204. Всеч. о. Кордасевичъ Анатоль парохъ въ Росохачи — Мѣстодеканомъ Высочаньскимъ.

Орд. Комисарями до ц. к. Комісії экзаминаційной для учителей школъ народныхъ:

- Ч. 7356. Впр. о. Пралатъ Войтовичъ Іоанъ для Перемышля.
Всеч. о. Хотынецкій Кипріянь парохъ въ Ярославю для Ярослава.
Всеч. о. Мерена Теодоръ парохъ и деканъ въ Рѣшнику для Коросна.
Впр. о. Левицкій Василій деканъ и парохъ въ Сокали для Сокала.
Всеч. о. Венгриновичъ Діонизій парохъ въ Кречовичахъ для Решова.
Впр. о. Левицкій Петро парохъ въ Краковѣ для Кракова и Тарнова.
Всеч. о. Дуркотъ Максимилянъ парохъ и деканъ въ Ольховци для Ясла.
Всеч. о. Гмитрикъ Іларій катихитъ при ц. к. гимназіи въ Самборѣ для Самбора.

Испытователями при повысшихъ испытаніяхъ именованіи:

- Всеч. о. Максимъ Копко, катихитъ ц. к. семинаріи учит. женъ. въ Перемышля для Перемышля.
Всеч. о. Ортыньскій Михаилъ катихитъ при ц. к. учительской семинаріи въ Самборѣ для Самбора.
Всеч. о. Каминьскій Іоанъ парохъ въ Залѣсю для Решова и Тарнова.
Всеч. о. Грицькъ Алексей катихитъ при ц. к. учительской семинаріи въ Сокали для Сокала.
Всеч. о. Мудрый Іоанъ парохъ въ Бончрощѣ для Коросна.
Всеч. о. Погорецкій Емилъ катихитъ при ц. к. гимназіи въ Ярославю для Ярослава.
Всеч. о. Говда Александеръ парохъ въ Боднарцѣ для Ясла.
Всеч. о. Урускій Іоанъ сотрудникъ въ Краковѣ для Кракова.

Вѣдличія крылошаньскій получили:

- Ч. 7352. Всеч. о. Мекелита Петро завѣд. деканата Сяноцкаго и парохъ въ Пруску.
Ч. 7175. Всеч. о. Каминьскій Іоанъ парохъ въ Залѣсю.
Ч. 6799. Всеч. о. Ковальскій Іоанъ парохъ въ Ваневѣ.
Ч. 7176. Всеч. о. Хоминьскій Евгенийъ экспозитъ въ Островѣ.

Каноничну институцію получили:

- Ч. 7783. о. Максимовичъ Григорій на парохію Боляновичи.
Ч. 7784. о. Жолкевскій Антоній на парохію Мацшинъ.
Ч. 7785. о. Скоморовичъ Панталеймонъ на парохію Дыниска.

Увѣльнене вѣдъ испытанія конкурсового получили:

- Ч. 6999. о. Федевъ Константинъ парохъ въ Красномъ.
Ч. 7196. о. Колѣньскій Володимиръ парохъ въ Терлѣ.
Ч. 7529. о. Охничъ Василій парохъ въ Туриньску.
Ч. 7561. о. Клишь Григорій парохъ въ Комарнѣ.

Завѣдательства получили:

- Ч. 7388. о. Федорякъ Антоній въ Смольнику дек. Яслискаго.
Ч. 7700. о. Полянскій Несторъ въ Дубецку.
Ч. 7746. о. Винницкій Романъ въ Пяновичахъ.
Ч. 7783. о. Рейнаровичъ Іосифъ въ Вороблячинѣ.
Ч. 7784. о. Менцинскій Михаилъ въ Стоянцахъ.

Сопомочництва получили:

- Ч. 7229. о. Левицкій Іосифъ въ Желдци.
Ч. 7312. о. Яхно Яковъ парохъ Залоктя дожджающе въ Опацѣ.
Ч. 7676. о. Заяць Ігнатій въ Ульвѣвку зъ осѣдкомъ въ Теляжи.

ЖЕРТВЫ

на дѣмъ парохіальный въ Островѣ.

- Урядъ декан. Мушинскій 51 кор. именно;
Всеч. о. о. М. Фещина 3 к., П. Царинскій 1 к., П. Сандовичъ 6 к., К. Константиновичъ 3 к., Д. Хилякъ 5 к., Г. Гнатишакъ 3 к., В. Козловскій 2 к., В. Смолинскій 2 к., Г. Копыстьянскій 20 к., В. Мохнацкій 1 к., Гела 5 к.
- Урядъ декан. Балгородскій 55 к. именно;
Всеч. о. о. К. Ясеницкій 10 к., Л. Левицкій 4 к., П. Стукачъ 10 к., В. Чайковскій 4 к., Н. Корасъ 4 к., Р. Ладижинскій 4 к., М. Устиновичъ 3 к., І. Кузьмакъ 2 к., І. Ганякъ 1 к., Е. Кульчицкій 2 к.
- Урядъ декан. Комарницкій 24 к. именно;
Всеч. о. о. Кульчицкій 2 к., К. Гермакъ 2 к., В. Кузичъ 2 к., А. Савицкій 2 к., А. Ковальскій 2 к., С. Борисъ 2 к., Р. Стецевъ 1 к., Ю. Криницкій 1 к., Г. Клишъ 1 к., В. Рыхлевскій 1 к., Г. Тымчшинъ 1 к., Г. Царевичъ 1 к., Т. Серединскій 1 к., К. Кульчицкій 1 к., С. Онишкевичъ 1 к., Ю. Кмитъ 1 к., Н. Накловичъ 1 к.
- Урядъ декан. Судово-Вишеньскій 30 к. именно;
Всеч. о. о. Л. Тыховскій 5к., В. Кондрацкій 10 к., Н. Кишакевичъ 10 к., І. Круликовскій 5 к.
- Урядъ декан. Потелицкій 8 к. 50 с.
Урядъ парох. въ Радружи 5 к.
Урядъ декан. Нижанковскій 20 к.
Урядъ декан. Дуклянскій 45 к. 45 с. именно: ур. парохіальні: въ Волицклинскій 2к., въ Дошници 8 к., Зиндрановѣй 4 к., въ Крампной 10 к. 45 с., въ Мшанѣй 2 к., въ Мысцовой 2 к., въ Ольховци 7 к., въ Перегримцѣ 3 к., въ Радоцинѣ 4 к., въ Розтайномъ 1 к., въ Тыхани 2 к.

Некрологія

- о. Бачинскій Антоній парохъ въ Клѣцку уп. 3. вересня 1911.
о. Баранецкій Сильвестеръ парохъ въ Пяновичахъ уп. 25. жовтня 1911.
Души ихъ поручають ся молитвамъ Всеч. Клира.

Вѣдъ гр. кат. Еписк. Консисто́ріи.
Перемишль, дня 3. листопада 1911.

† **КОНСТАНТИНЪ**
Епископъ

о. Іоанъ Стрыйскій
Канцлеръ

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

Рѣнь 1911.

Выдано 29. падолиста.

Ч. XIII.

Ч. 61.

Ч. 7166. Поновне розпорядженє щодо обезпеченя церквей и будынкѡвъ пар. въ товариствѣ „Днѣстерь“.

Товариство взаимныхъ обезпечень „Днѣстерь“ въ Львовѣ подѣ днемъ 6. жовтня 1911 Ч. 9411/С. в. предложило ту слѣдуючу вѡдозву:

„ПРЕОСВЯЩЕННЫЙ ОРДИНАРІАТЕ!

Маємо честь предложити до вселаскавѣйшой вѣдомости звѣтъ зъ дѣяльности и замкнене рахункѡвъ Товариства взаимныхъ обезпечень и взаимного кредиту „Днѣстерь“ за рѡкъ 1910, приняте и затверджене загальными зборами Товариства дня 25 мая ср.

Зъ предложеного Товариствомъ взаимныхъ обезпечень „Днѣстерь“ справозданя оказуєсь, що се Товариство стоить на крѣпкихъ фінансовыхъ основахъ, постѡйно и правильно розвиваєся, скоро лѣквидує шкоды и совѣсно выплачує вѡдшкодованя, веде свою адмїнїстрацію оццадно и пильно, дбає про побѡльшене своихъ резервовыхъ фондѡвъ. Въ роцѣ адмїнїстраційномъ 1910 мимо дуже великого числа шкодъ осягнуло се Товариство бїлянсову надвышку въ сумѣ К. 317.962, зъ котрой рѣшили загальнї зборы признати членамъ 10% звороту, а по вѡдно-вѣднѡмъ дотованю фондѡвъ резервового и пенсійного назначити на публичнї добродѣйнї цѣли до розпорядимости Надзираючої Рады 2.000 Кор.

Товариство взаимного кредиту „Днѣстерь“, котре въ 1910 роцѣ осягнуло чистый зыскъ въ сумѣ К. 38.204 рѡвножь добре розвиваєся; зъ того зыску рѣшили загальнї зборы по дотованю резервового фонду и выдѣленю 6% на

дивиденду вѣдъ удѣловъ назначити 16.000 Кор. на добродѣйні цѣли а то 4.000 К. для Руского Товариства педагогичного на жѣночу учительску семинарію яко IV. рату юбилейного дару, а 12 000 Кор. на иньші добродѣйні цѣли до розпорядимости Надзирающей Рады. — Въ слѣдъ за тымъ Надзираюча Рада назначила частію зъ Товариства обезпечень, частію зъ Товариства кредитового на богоугодий церковній або спорѣдненій цѣли:

- а) Товариству св. Петра всѣхъ трехъ Епархій 2.400 Кор.
- б) Фондамъ вдовъ и сирѣтъ по священникахъ всѣхъ трехъ Епархій 600 Кор.
- в) С. С. Василянкамъ у Львовѣ, Перемышляхъ и Станиславовѣ 500 Кор.
- г) Товариствамъ взаимной помочи дяковъ всѣхъ трехъ Епархій 600 Кор., разомъ 4.100 Коронъ.

Въ попередныхъ лѣтахъ роздѣлила Надзираюча Рада на церкви 24.284 К. Товариствамъ взаимной помочи дяковъ 4.530 К., СС. Службеницямъ 1.050 К. а загално роздѣлило Товариство по конецъ 1910 року на рускій публичній добродѣйній цѣли 124.580 Коронъ.

Зъ правдивимъ жалемъ мусимо поднести, що мимо взѣрцевої господарки Товариства „Днѣстеръ“ и незвычайно гарного и правильного розвою, та мимо щедрости зъ его стороны для церковныхъ цѣлей, о чомъ свѣдчать высше наведені числа, еще не всѣ церкви и приходства обезпечені въ томъ одинокомъ нашомъ Товариствѣ асекураційнѣмъ та богато ихъ обезпечае ся дотеперь въ чужихъ польскихъ або чешскихъ асекураціяхъ, які не то що не дали и не дадутъ анѣ сотика на рускій церкви, а противно своими фондами попирають цѣли некористній для руской церкви и руского народу. Вже двацятый рѣкъ працює Товариство „Днѣстеръ“ надъ економичнымъ двигненемъ нашего народу, вже здобуло собѣ добру славу не только въ краю але и въ державѣ а мимо того еще находятъ ся байдушній о. о. парохи и Комітети парохіальній, які всуперечь понятямъ національной гѣдности и карности обезпечають рускій церкви въ чужихъ товариствахъ, хотяй жаденъ польскій чи чешскій священникъ або Комітетъ за 20 лѣтъ истнованя »Днѣстра« не обезпечивъ тамъ жадного костела.

Однакъ и на томъ не конецъ, бо вже другій рѣкъ изза політичної агітації зважають ся деякі рускій церкви и приходства вже обезпечені въ »Днѣстрѣ« выповѣдати свои обезпеченя и переносити ся до иншого Товариства, мимо того що Товариство „Днѣстеръ“ зѣстало припоручене Вс. Духовенству для обезпеченя церковей и приходствъ дня 21/X 1892 Ч. 5162 Вѣст. епарх. Ч. XI(892)30/XII 1894 Ч. 7430 Вѣст. Ч. I/1895, 17/XII 1896 Ч. 5387 Вѣст. Ч. XIII, и 17/IV. 1909 Ч. 1875 Вѣст. Ч. V/909, а що гѣрше, деякі Священники вѣдутъ противъ »Днѣстра« завзяту агітацію и то въ способъ нельояльній, не лицюючий зъ достоинствомъ священника.

Зъ тыхъ причинъ просимо уклѣбно, чтобы Высокопреосвященный Орди-

наріять зволивъ вселаскавѣйше поновно препоручити наше Товариство Всечеснѣйшимъ Отцямъ Парохамъ и Поважанимъ Комітетамъ парохіяльнымъ для обезпечуваня церковныхъ и приходскихъ будынкѣвъ, а дякуючи за дотеперѣшну опѣку поручаемо ся и на будуче ласкавоѣ памяти и прихильности.“

Увзглядняючи повыше прошене и наведені въ нѣмъ обставины Еписк. Ординаріятъ розпоряджае, щобы:

1. всѣ гр. к. церкви и будынки парохіяльні, вѣдъ котрыхъ преміи асекураційні покрываються зъ дотичныхъ скарбонъ церковныхъ, безусловно були лише въ »Днѣстрѣ« обезпечені. Сего домагае ся наша честь народна и добре понятій интересъ добродѣйныхъ институцій народныхъ и церковныхъ, котрі получаютъ вѣдъ »Днѣстра« немалій жертвы. — Епископъ, яко верховній управитель майна всѣхъ церквей въ епархіи, має повне право верховного надзору, въ якій способъ лепты складані вѣрними, уживаюгся.

2. Всеч. духовенство въ случаю, если преміи асекураційні вѣдъ церквей и будынкѣвъ парохіяльных покрываються сторонами конкуренційными, впливало на членѣвъ комитету парохіяльного, заступаючихъ парохіанъ на солидарне обезпечоване церквей и будынкѣвъ парохіяльных въ »Днѣстрѣ« бодай щодо части премій припадаючої на парохіанъ.

3. Всеч. отци деканы при нагодѣ визитацій деканальныхъ переконували ся, чи Нашій повысшій розпорядженя выконуются? а що року въ сѣчню окремымъ донесенемъ предлагали Еписк. Консисторій подробній сумаричный выказъ, де всѣ церкви и будынки парохіяльні въ цѣломъ деканатѣ суть обезпечені? наводячи число и дату позицы.

4. Всеч. оо. деканы справу солидарного обезпеченя всѣхъ церквей и будынкѣвъ парохіяльных въ тутешній епархіи въ »Днѣстрѣ« поставили на порядку дневномъ найблизшого Соборчика деканального до обговореня въ цѣли обезпеченя церквей и парохій вѣдъ шкѣды матеріальной на случай огню, введеня карности и сальвованя чести священничѣи и народнои.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Ординаріяга.

Перемышль дня 25. падолиста 1911.

Ч. 62.

Ч. 8107. Конкурсъ на посаду катихитѣвъ.

Ц. к. Рада шкѣльна окружна въ Жовкви оголошуе п. дн. 31 жовтня 1911 Ч. 3330/11 конкурсъ 1) на посаду гр. кат. катихита въ 5 клас. школѣ му-

жескої въ Мостахъ великихъ и 2) на посаду гр. кат. катихига въ 4 клас. школѣ муж. въ Куликовѣ.

Тое подае ся до вѣдомости Всеч. Духовенства.

Водъ гр. кат. Еп. Ординаріяга

Перемышль, дня 13. листопада 1911.

Ч. 63.

Ч. 8196. Корамизація квитовъ особъ побираючихъ пенсію або заосмотренє зъ краєвого фонду.

Видѣль краєвий надославъ ту слѣдуючу вѣдозву:

Ч. 82.133.

Львѣвъ дня 19 жовтня 1911

Въ справѣ выплаты пенсій емеритальныхъ вдовичихъ, сирѣтскихъ и т. п. завело ц. к. Правительство-розпорядженемъ Министерства скарбу зъ дня 5 червня 1909 В. з. д. Ч. 85 водъ 1 липня 1909 ту засадничу змѣну въ попереднихъ приписахъ, — що звѣльнило інтересованыхъ водъ предкладаня на квитахъ посвѣдченє Урядовъ парохіяльныхъ що до житя, побуту, стану вдовинства и незаосмотреня.

Коли теперъ Видѣль краєвий рѣшивъ примѣнити таки сами приписи до всѣхъ пенсіонѣстовъ краєвыхъ, просить уклѣнно Всесвѣтлѣйшу Консисторію:

1) о повѣдомлене про се всѣхъ Урядовъ парохіяльныхъ,

2) о выданє порученя до всѣхъ Урядовъ парохіяльныхъ, щоби вѣдно до розпорядженя ц. к. Министерства скарбу зъ 5 червня 1909 В. з. д. Ч. 85 §. 3. . . . »ировѣрювали при нагодѣ лучаючихъ ся въ ихъ окрузѣ случаѣвъ смерти и подружя — вѣдповѣдно до становиска особы помершой зглядно становиска нареченои — чи не находили ся они въ томъ часѣ въ поборѣ пенсії або заосмотреня зъ краєвого фонду.

Въ разѣ твердчѣомъ належить про се зъ уряду повѣдомити безпроволочно Касу выплачуючу, а колибъ та не була вѣдома, донести про се Видѣлови краєвому.

Наколи не можнабы ствердити, чи дана особа користала зъ краєвого побору пенсиї емеритальной, вдовиной або заосмотреня, а однакъ промовлялобъ за тымъ припущене, тодѣ треба повѣдомити про кождый такий случай впростъ Выдѣль краєвий.

Всеч. клиръ душпастирскій зволить до повышого розпорядженя пригнѣнити ся.

Водъ гр. кат. Еп. Консистоїи.

Перемышль 22. падолиста 1911.

Ч. 64.

Ч. 8318. Загальні Збори товариства св. Ап Павла въ Львовѣ.

На прошенє Выдѣлу товариства св. Апост. Павла въ Львовѣ зъ 14 листопада 1911 Ч. 2257/11. повѣдомляе ся Всеч. Клиръ, що Загальні збори товариства св. Ап. Павла вѣдбудутся въ Львовѣ въ духовной семинаріи въ четверть дня 7 грудня 1911 зъ звычайнымъ порядкомъ дневнымъ. — Рано того дня о 8-й год. вѣдправитя Служба Божа въ семинаришкѣй церквѣ въ намѣреню товариства.

Водъ гр. кат. Еп. Ординаріята

Перемышль, дня 22. падолиста 1911.

Ч. 65.

Ч. 8319. О книжочцѣ „Де знайти правду ?“

Выдѣль товариства св. Ап. Павла въ Львовѣ своимъ накладомъ выдавъ книжочку »Де знайти правду?« написану іер. Теодозіємъ Лежогубскимъ, катихитомъ ц. к. реальныхъ шкѣлъ въ Львовѣ. Въ той книжочцѣ мѣстятя ся представлені популярнымъ и влучнымъ способомъ замѣтки проти закидѣвъ, якї въ послѣднихъ рокахъ вѣдъ часу до часу появлялися будыто въ книжкахъ будыто въ часописяхъ супроти правдъ голошенихъ св. католицкою церквою. Въ виду сего ся книжочка якъ разъ дуже придатна подъ теперѣшну хвилю такъ для духовенства якъ и для вѣрныхъ гр. кат. обряду. —

Сю книжочку набути можна або въ товариствѣ св. Ап. Павла въ Львовѣ ул. Коперника ч. 36 або въ книгарнѣ им. Шевченка въ Львовѣ рынокъ ч. 10. Цѣна єи 1 Кор. безъ почтовой пересылки.

Всч. Клиръ епархіальный zvolить якъ найревнѣйше занятыя розширеннямъ въ мовѣ будучой цѣнной книжочки. —

Вѣдъ гр. кат. Еписк. Ординаріату

Перемышль дня 22. падолиста 1911.

Ч: 66.

Ч. 7799. О жертвахъ на будову церкви въ Заболотцяхъ.

Подає ся до вѣдомости Всч. Духовенства слѣдуючу вѣдозву:

С л а в а І и с у с у Х р и с т у !

Милостиві и Высокопреподобні Отці!

Се новый жебракъ стає передъ Вами — вытягаючи руку о милостыню на докѣнчене будовы доч. Церкви въ Заболотцяхъ адъ Нижанковичи. Село числитъ всего 55 нумеровъ, зъ чого тѣлько 8 еще чисто русскихъ, прочіи же мѣшаніи, немислимо отже имя о власныхъ силахъ воздвигнути Храмъ Божій, въ нынѣшнихъ часахъ одиноку опору нашої народности, а вжежь, якъ выше поданіи обстоятельства оказываютъ, булобы великимъ блудомъ змушати ихъ до того. Всевишній Богъ и добрый, милосердный люде допомогли моему попереднику въ р. 1908. розпочати се святе дѣло и затыгнувши довгъ въ квотѣ 4000 Кор. довести постройку пѣдъ дахъ. Обнимаючи въ 1911 р. приходъ знайшовъ я всѣ средства вычерпаніи — бракъ даже на оплату процентѣвъ вѣдъ затыгнутого довгу, тожь въ томъ незавиднѣвъ майже безвыхѣднѣвъ положеніи, вѣруючи крѣпко въ слова Спасителя: просите и дасться вамъ — иду до Васъ, милостивіи и Высокопреподобніи Отці зъ повною надѣєю, що не вѣдкинете руки мои просячой о жертву, не позволите, щобы дѣло постройки пѣдпало знищеню, не позволите дати случайности гдеякимъ членамъ парохіи залишити гр. кат. обрядъ а тымъ самымъ выречи ся своей народности. Прошу усердно чи то о вѣдправлене акаѣиста на тую цѣль, чи о даръ изъ скарбѣны церковной, чи о жертву зъ Вашихъ средствъ а за кожду хотьбы и наименьшу жертву Богъ най помилує и спасе Васъ!

Жертвы прошу прислати до гр. кат. Уряда парохіяльного въ Нижанковичахъ п. Нижанковичи. Выказъ всѣхъ жертвъ буде помѣщатись въ Вѣстнику Епархіи Перемыскои. — Нижанковичи, дня 27. жовтня 1911 р. — Іоанъ Гринь гр. кат. парохъ.

Водъ гр. кат. Еп. Консистеріи.

Перемышль дня 17 падолиста 1911.

Ч. 67.

Ч. 8087. Стежный листъ за Всч. О. Львомъ Полошиновичомъ, парохомъ въ Башни.

Водповѣдно до стежного листу оголошеного въ Еп. Вѣстнику с. р. Ч. VIII, стр. 70, Всч. О. Левъ Полошиновичъ, парохъ въ Башни, дек. Любачовского, тутешной Епархіи явивъ ся лично у Епископа въ серпни с. р. и дѣставъ приказъ, цѣобы постѣино замешкавъ въ домѣ приходскѣмъ своєї парохіи. Позаякъ мимо сего приказу Всеч. О. Левъ Полошиновичъ не замешкавъ въ домѣ приходскѣмъ своєї парохіи а его мѣсце перебуваня есть невѣдоме Еп. Консистеріи, проте Еп. Консистерія сею дорогою взывае его по разъ другій до повороту и постѣиногo замешканя въ домѣ приходскѣмъ своєї парохіи по зголошеню ся впередъ лично у свого Епископа въ Перемышли.

Не зголошене ся Всеч. О. Льва Полошиновича у свого Епископа и не замешкане по мысли высше згаданого приказу до 31. грудня 1911 р. н. ст. споводуе правне оголошене его парохіи за канонично опорожнену.

Водъ гр. кат. Еп. Консистеріи.

Перемышль, дня 29 листопада 1911.

ХРОЊИКА.

Завѣдельства получили:

Ч. 7388. о. Федорякъ Антоній въ Смѣльнику дек. Яслиского.

Ч. 7700. » Полянскій Несторъ въ Дубецку.

Ч. 7879. о. Пясецкій Левъ парохъ въ Реклинци получилъ увольнене вѣдъ
испыту конкурсового.

Некрологія:

- о. Накловичъ Іоанъ парохъ въ Ниновичахъ уп. 18. падолиста 1911.
о. Мосъевичъ Володимиръ парохъ въ Дворцяхъ уп. 19. падолиста 1911.
Души ихъ поручають ся молитвамъ Всч. Клира.

Вѣдъ гр. кат. Еписк. Консистеріи.
Перемышль, дня 27. листопада 1911.

† **КОНСТАНТИНЪ**
Епископъ

о. Іоанъ Стрыйскій
Кацлеръ

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

Рѣнь 1911.

Выдано 12. грудня.

Ч. XIV.

Ч. 68.

Ч. 642/орд. Конкурсъ на посаду пралата кустоса.

При тутешной Капітулѣ катедральной опорожнена есть посада пралата кустоса.

На тую посаду, евентуально на иншу посаду пралата або соборного крилошанина, о котру убѣгати ся могутъ священникъ безженнй, або вдѣвцѣ, розписуе ся конкурсъ до дня 11. сѣчня 1912.

Дотычнй поданя, заосмотренй всѣми свѣдоцтвами и грамотами, а такожъ табелею службовою, надежить особисто Ординаріеви предложити.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Ординаріята

Перемышль, дня 11. грудня 1911.

Ч. 69.

Ч. 8618. Конкурсъ на II. проповѣдника катедрального въ Перемышли.

При тутешномъ катедральномъ Храмѣ есть до обсаджена посада II проповѣдника катедрального.

Желаючи о мѣсце тое убѣгатись священники, довжнй свои прошеня належито заосмотренй, вносити до Еписк. Консистеріи до 25. грудня 1911.

Вѣдъ гр. кат. Еписк. Консистеріи

Перемышль дня 2. грудня 1911.

ХРОНИКА.

Именованя:

- Ч. 8668. Всч. Подолинскій Володимиръ, парохъ въ Деревнѣ им. завѣдателемъ деканата Жовкѣвского на мѣсце переселившагося на пароха до Вѣйска Всч. Гумецкого Юліана.
- Ч. 8594. Всч. Трешневскій Емилянъ парохъ въ Хоробровѣ им. орд. школ. комисаремъ до школ. народныхъ деканата Варяжского.

Каноничну институцію получили:

- Ч. 8890. о. Душко Юліанъ на парохію Лелюховъ.
- Ч. 8891. о. Гумецкій Юліанъ на парохію Вѣйска.

Завѣдательства получили:

- Ч. 8746. о. Трешневскій Андрей въ Дворцахъ.
- Ч. 8891. о. Мариновичъ Юсифъ въ Любели.
- Ч. 8656. о. Карпякъ Ярославъ катихитъ въ Лѣску, получивъ вѣдличія крыло-шанскій.

Вѣдъ гр. кат. Еписк. Консисто́ріи.
 Перемышль, дня 11. грудня 1911.

† **КОНСТАНТИНЪ**
Епископъ

о. Іоанъ Стрыйскій
Капцлеръ

Handwritten text on a small, rectangular, aged paper label affixed to the right edge of the book cover. The text is written in a cursive script, likely Japanese, and is partially obscured by the binding edge.